

495.91072

ค 692 ก

7.3

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ระหว่าง การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
กับผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

ปริญญาบัตร

ของ

सानา ศรีบุญแก้ว

12 ก.ย. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

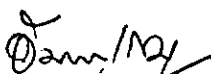
กุมภาพันธ์ 2533

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170351

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

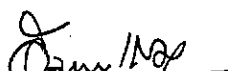
..........ประธาน

(รศ.ดร.อัมพร สุขเกษม)

..........กรรมการ

(อจ.อาวุช วัฒนสิน)

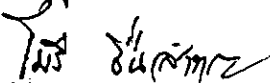
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ดร.อัมพร สุขเกษม)

..........กรรมการ

(อจ.อาวุช วัฒนสิน)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.โมรี ชื่นสำราญ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....๕๔.....เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิฑูร โสมวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม
อาจารย์อาวุธ วัฒนสิน และรองศาสตราจารย์โมรี ชื่นสำราญ ที่กรุณาให้คำปรึกษา
แนวคิด ข้อเสนอแนะ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ คณะอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือใน
การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู
อาจารย์ทุกท่านของผู้วิจัย

สำเนา ศรีบุญแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย .	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	15
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	17
3 วิธีการในการศึกษาค้นคว้า	18
ขั้นเตรียมการ	18
กลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ	20
การดำเนินการทดลอง	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	33
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผล	35
ข้อสังเกต	36
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	39
ภาคผนวก	44

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม 32
- 2 วิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ไทย 101 45

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความคิดและถ่ายทอดวัฒนธรรม คนไทยต้องใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การมีทักษะในการเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีจึงมีความสำคัญยิ่ง

การส่งเสริมให้ทุกคนมีทักษะในการเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดีนั้น เป็นหน้าที่โดยตรงของครู การสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ดังคำกล่าวของ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523 : 99) ว่า "ถ้าต้องการปรับปรุงการศึกษาให้มีความหมายแก่ชีวิต ก็ต้องรีบเร่งปรับปรุงการสอนภาษาไทยโดยเร็วที่สุด" เพราะสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันยังประสบปัญหาหลายประการ กล่าวคือ นักเรียนไม่ค่อยสนใจเรียน เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีมากเกินไป ครูขาดอุปกรณ์การสอนและความรู้เกี่ยวกับการวัดผล นอกจากนั้นยังมีปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ วิธีสอนของครู ที่มักใช้วิธีสอนแบบเดี่ยว คือบรรยายตลอดชั่วโมง ผู้เรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและซักถามข้อสงสัย ทำให้ผู้เรียนไม่ได้ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ รวมทั้งไม่ได้รับการฝึกปฏิบัติทักษะเหล่านั้นเท่าที่ควร ตลอดจนไม่คำนึงถึงการสอนให้สัมพันธ์ทักษะทั้ง 4 ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. 2523 : 7) การสอนดังกล่าวเป็นการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่ง อารีย์ เจริญพจน์ (2521 : 1) ได้กล่าวอีกว่า การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมที่ครูชอบใช้ก็คือ การสอนโดยครูเป็นผู้บรรยาย ครูเป็นผู้อธิบาย ชี้แจงแต่ฝ่ายเดียว นักเรียนมักจะเป็นผู้ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของครู หรือครูถามนักเรียนตอบจากตำราเล่มเดียวตลอดปี และเป็นผู้จับบันทึกข้อความต่าง ๆ ที่ครูบอก จนแพรวจะกล่าวได้ว่าครูไม่มีวิธีสอนภาษาไทยที่ดี

ผลจากการที่ครูชอบใช้วิธีสอนด้วยการบรรยายโดยผู้สอนเป็นศูนย์กลางนั้น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ยากและเกิดความเบื่อหน่าย (ผกาศรี หงส์นาค. 2517 : 35) ทำให้นักเรียนขาดทักษะทางภาษา คือพูดไม่ชัด อ่านไม่คล่อง ฟังไม่เข้าใจ เขียนไม่ถูกต้อง นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ ความสามารถที่ได้จากการเรียนในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การแก้ไขปัญหการสอนโดยผู้สอนเป็นศูนย์กลางนั้น ได้เริ่มมาตั้งแต่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ซึ่งได้นำปรัชญาการศึกษากลุ่มพฤติกรรมนิยมมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการสอน ตามที่ ชาคีชากร โยสีศา (2521 : 9 - 22) กล่าวไว้ในเรื่อง "แนวทางการดำเนินการสอนตาม หลักสูตรใหม่" ว่า "จากหลักการ จุดหมายโครงสร้างของหลักสูตร จะเห็นได้ว่ามีพื้นฐานทางจิตวิทยา ในกลุ่มพฤติกรรมนิยมเน้นให้สอนคนแทนสอนหนังสือ และผลของการสอนนั้นต้องการให้ผู้เรียนเป็นคน ที่ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ บทบาทของครู หลักสูตรใหม่จึงต้องเปลี่ยนพฤติกรรมจากการบอกความรู้ ไปเป็นการฝึกพฤติกรรมให้แก่ผู้เรียน การดำเนินการสอนพอจะแยกเพื่อความชัดเจนได้ว่าจะมีกิจกรรม ชั้นเรียน ได้แก่ การทบทวนบทเรียน การนำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นถึงขั้นลงมือทำกิจกรรม มีวิธี ต่าง ๆ ได้แก่ วิธีบรรยาย การฝึกทักษะ การสาธิต การอภิปรายกลุ่ม การสร้างโครงการ เป็นกลุ่ม การทำรายงานเป็นรายบุคคล การทำรายงานกลุ่ม การเชิญวิทยากร การจัดค่ายในเทศ การจัดนิทรรศการ การแสดงบทบาทสมมุติ ฯลฯ แล้วถึงขั้นสรุปบทเรียน และขั้นขยายบทเรียนคือ การทำแบบฝึกหัด หรือ กิจกรรมเสริมต่าง ๆ " ปรัชญาของกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เสนอเปลี่ยนวิธีสอนจากครู เป็นศูนย์กลาง เป็น ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น เพ็ญศิริ จีระเชษฐากุล (2530 : 111 - 120) ได้สรุปไว้ว่า การแก้ไข ปัญหาการสอนจากการที่ครู มีอำนาจ เป็นองค์ประกอบสำคัญนั้น ในขั้นแรกก็ด้วยการ เปลี่ยนแปลงรายละเอียด ของหลักสูตรแล้วยังให้จัดทำแผนการสอน ซึ่งทำให้หลักสูตร เปลี่ยนจากรูปแบบของเนื้อหาวิชามาเป็น กิจกรรมการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการทำกิจกรรม การคิด การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การโต้วาที เกม บทบาทสมมุติ การถามตอบ การทำโครงการ เป็นต้น

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถานการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ที่มีวิชา ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ เดิมสอนวิชาภาษาไทยแยกเป็นรายวิชา 3 วิชา จำนวน 5 หน่วยกิต ดังนั้นคือ วิชาหลักภาษาไทย 2 หน่วยกิต วิชาการใช้ภาษาไทย 2 หน่วยกิต และวิชาประวัติศาสตร์ไทย 1 หน่วยกิต แต่เมื่อปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2525 และพุทธศักราช 2529 ได้ ตัดรวมรายวิชาภาษาไทยเหลือ 2 รายวิชา จำนวน 4 หน่วยกิต คือวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย 2 หน่วยกิต และวิชาประวัติศาสตร์และวรรณกรรมปัจจุบัน 2 หน่วยกิต จึงทำให้อาจารย์ผู้สอนประสบ ปัญหาหลายประการ ดังปรากฏในงานวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัย พลศึกษาภาคใต้ของประเทศไทยของ จิรภา สุนทรสิทธิ์ (2528 : 82) ว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยใน

วิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ส่วนใหญ่ประสบปัญหาหลักสูตรมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกับหลักสูตรที่นักศึกษาเคยเรียนมาแล้ว จำนวนหน่วยกิตและวิชาเรียนตลอดหลักสูตรไม่เพียงพอในการฝึกทักษะทางภาษาไทย อาจารย์ไม่ได้รับคำแนะนำวิธีสอนภาษาไทยอย่างถูกต้องจากศึกษานิเทศก์วิชาภาษาไทย อีกทั้งมีจำนวนนักศึกษามาก ทำให้จัดกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาไทยได้ยาก นอกจากนี้หลักสูตรยังกำหนดให้สอนแยกเป็นรายวิชาและสอนทักษะทีละอย่างไม่สัมพันธ์กัน อาจารย์ส่วนมากจึงต้องการให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยทั้งทางคานหลักสูตรและวิธีสอน ตลอดจนขอให้ขอเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทยควรจะเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าการเน้นความจำ

✓ จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยศึกษามหา(เป็นเวลา 10 ปี)

พบว่าการสอนแบบเดิมที่สอนโดยแยกแต่ละรายวิชา คือแยกสอนหลักภาษา ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน และวิธีสอนเป็นแบบบรรยาย อธิบาย โดยผู้สอนเป็นศูนย์กลางนั้นก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ อันได้แก่ นักศึกษาเบื่อหน่ายการเรียนภาษาไทย และนักศึกษาได้รับการฝึกทักษะทางภาษาน้อยมาก เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการบรรยายเนื้อหาหลักภาษาและหลักการฝึกทักษะต่าง ๆ เป็นเหตุให้ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นหาทางแก้ไขปัญหาค้นคว้าการศึกษาวิธีสอนภาษาไทยหลาย ๆ วิธี แล้วเห็นว่าการสอนภาษาไทยแบบที่สอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมการฟัง กิจกรรมการพูด กิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมการเขียน สัมพันธ์กันไปในเวลาเดียวกันน่าจะได้ผล ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนที่สอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ท.101 หลักและการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กับการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่เรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กับการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบว่าการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง การสอนแบบใดให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไ้มากกว่ากัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในการตัดสินใจเลือกการสอนนั้นได้ถูกต้อง
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ซึ่งสุ่มมา จำนวน 40 คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 20 คน
2. ระยะเวลาในการทดลอง 32 คาบ คาบละ 50 นาที สอนสัปดาห์ละ 2 คาบ 100 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ โดยจะทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532
3. เนื้อหาที่จะใช้ทดลองสอน ใช้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ วิชาหลักและการใช้ภาษาไทย ไทย 101 จำนวน 2 หน่วยกิต

4. ตัวแปรที่จะศึกษาค้นคว้า

- 4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอน 2 แบบ
 - 4.1.1 การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 4.1.2 การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
- 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ คือ กิจกรรมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สัมพันธ์กันไป ผู้สอนจะร่วมกับผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน และประเมินผล
2. การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง คือการสอนที่ผู้สอนปฏิบัติตามหลักสูตรตามแผนการสอน วิชาภาษาไทย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้สอนจะเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนทุกชั้นตอน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามจุดประสงค์ของเรื่องนั้น ๆ โดยวัดได้จากคะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ทำการทดสอบหาคุณภาพแล้ว

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ปัญหาค่านิยมสอนวิชาภาษาไทย

บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2523 : 94) กล่าวว่า "การสอนภาษาไทยของเรามีความยากอยู่ในตัวข้อหนึ่ง คือผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเรียน ครูที่สอนวิชาภาษาไทยจึงต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมดี มีศัลยะ มีกลวิธีแบบยลในการเรียนการสอนยิ่งกว่าวิชาอื่น ๆ " แต่เท่าที่พบ ส่วนใหญ่ครูมักจะใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นผลให้นักเรียนไ้ร่วมกิจกรรมน้อยมาก จึงขาดโอกาสในการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วน นวลทิพย์ รัชชาทรัพย์ (2522 : 140 - 146) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาค่านิยมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ เขตกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน" พบว่า ครูสอนยังสอนวิชาภาษาไทยโดยแยกเป็นรายวิชา ครูมักใช้กิจกรรมซ้ำ ๆ กัน เช่น การแบ่งกลุ่มอภิปรายปัญหา การค้นคว้าหารายงาน กษจักนิทรรศการภาษาไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 สติชัย ชนะชัย (2524 : 148 - 160) ได้ศึกษาเรื่อง "การศึกษาค่านิยมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11" ผลปรากฏว่า ครูมีปัญหาค่านิยมในการเรียนการสอนเพราะสอนไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ปัญหาการสอนที่น่าเบื่อ คือครูไม่สามารถสอนให้มีความสัมพันธ์กันทั้งวิชาวรรณคดี การใช้ภาษา และหลักภาษา

ปัญหาค่านิยมสอนภาษาไทยทางคนสอดคล้องกับปัญหาค่านิยมสอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษา ดังรายงานการวิจัยของ จิรภา สุนทรสิทธิ์ (2528 : 82 - 84) เรื่อง "การศึกษาค่านิยมการเรียน

การสอนภาษาไทยในวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ของประเทศไทยตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2525 ว่า "อาจารย์เห็นว่าคนไม่ได้รับคำแนะนำวิธีสอนวิชาภาษาไทยอย่างถูกต้องจากศึกษานิเทศก์ จึงเป็นเหตุให้อาจารย์ยังคงสอนด้วยวิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ และยังคงแยกสอนเป็นรายวิชา คือหลักภาษา การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน"

ปัญหาค้นหลักสูตรวิชาภาษาไทย

ประสม นนทสุวรรณ (2524 : 117 - 124) ศึกษาเกี่ยวกับ "การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3" พบว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร คือปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในคู่มือโดยไม่ยาก ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร เพราะหลักสูตรวางไว้กว้างเกินไป เช่นกันกับ อุบลรัตน์ ทะปินดา (2524 : 170 - 181) ศึกษาเกี่ยวกับ "การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7" พบว่า ครูประสบปัญหาในการใช้หลักสูตร และคู่มือครู คือเห็นว่าตนยังไม่สามารถตีความความหมายวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างชัดเจน เพราะวัตถุประสงค์นั้นวางไว้กว้างเกินไป

อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยศึกษา ก็ประสบปัญหาค้นหลักสูตร เช่นกัน กังงานวิจัยของ จิรภา สุนทรสิท (2528 : 82 - 84) ศึกษาเรื่อง "การศึกษานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ของประเทศไทย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2525 พบว่า หลักสูตรนั้นเนื้อหาซ้ำซ้อนกับหลักสูตรที่นักศึกษาเคยเรียนมาแล้ว อีกทั้งจำนวนหน่วยกิตและเวลาเรียนตลอดหลักสูตร ไม่เพียงพอในการฝึกทักษะทางภาษาไทย

ปัญหาค้นสื่อการสอนวิชาภาษาไทย

บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2523 : 9) กล่าวว่า "ไม่มีครูที่คนในโลกนี้สามารถสอนนักเรียนให้โดยลัด โดยไม่มีอุปกรณ์ในการสอน อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ครูมีความรู้แตกฉานกว่าศิษย์ ช่วยให้ครูคิดหาวิธีหรืออุปบายทาง ๆ ในการที่จะดำเนินการสอนให้น่าสนใจ เราใจ และให้นักเรียนเป็นคนช่างคิดช่างค้น" ซึ่งเห็นได้ว่าสื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการสอนวิชาภาษาไทย แต่ที่ผ่านมามักพบปัญหา

เสมอ เช่น พริ้ง สายสิทธิ์ (2524 : 137 - 142) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" สรุปผลได้ว่า ปัญหาเกิดจากการขาดงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอน ในปีต่อมา สถิตย์ ธาระชัย (2524 : 148 - 160) ก็วิจัยเรื่อง "การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11" พบว่า ปัญหาเกิดจากการขาดแหล่งค้นคว้าความรู้ การขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การสอน

สำหรับวิทยาลัยพลศึกษานั้น จิรภา สุนทรสถิต (2528 : 82 - 84) วิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษามหาภาคใต้ของประเทศไทย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2525" สรุปว่า "สื่อการสอนวิชาภาษาไทยไม่มีเพียงพอ ทั้งงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนก็น้อย และไม่มีห้องสมุดสำหรับวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะ"

นอกจากปัญหาด้านวัสดุสอน หลักสูตรวิชาภาษาไทยและสื่อการสอนแล้ว งานวิจัยของ จิรภา สุนทรสถิต (2528 : 82 - 84) เรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษามหาภาคใต้ของประเทศไทย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2525" ยังพบว่า ด้านการวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาไทยนั้น อาจารย์ไม่สามารถให้ระดับคะแนนตามเกณฑ์มาตรฐานได้ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ และข้อสอบวิชาภาษาไทยไม่มีมาตรฐานเพียงพอ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

สุไร พงษ์ทองเจริญ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่า "ส่วนในลักษณะการสอนภาษาแบบที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งใช้แนววิธีการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย จะมีการใช้กิจกรรมนานาชนิดเป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาด้วยความมั่นใจ และพอใจที่จะเรียน" และยิ่งกล่าวต่อไปอีกว่า เมื่อนักเรียนได้ร่วมปฏิบัติในกิจกรรมบ่อย ๆ ก็จะทำให้ความชำนาญ คล่องแคล่ว มีทักษะขึ้นเอง (2525 : 3) การใช้กิจกรรมในการเรียนการสอนนั้น บลูม (Bloom. 1976 : 172) ได้เสนอไว้ว่า "การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participate) ในการเรียนการสอนจะต้องให้เด็กนักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองในส่วนที่เป็นเรื่อง

ของตน ตลอดจนรู้จักตอบสนองในกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มอย่างเพียงพอกับความสามารถของแต่ละบุคคล"

สุจิต เทียรชอบ และสาบใจ อินทร์พรหม (2523 : 72) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนตามแนวใหม่ว่า "ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดก็ตาม มุ่งตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเรียนการสอนจะประสบผลก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง และยิ่งได้กระทำกิจกรรมมากเท่าใด ก็จะเกิดการ เรียนรู้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น" และได้เสนอแนะครูภาษาไทยให้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ทำในห้องเรียน เช่น การอภิปราย การโต้วาที การแสดงละคร การค้นคว้าทำรายงาน เป็นต้น

ประภาศรี สีหอำไพ (2524 : 205 - 207) ได้เสนอแนะการสอนภาษาไทยโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ว่ามีกลวิธีการสอนโดยมีเงื่อนไข คือสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ เน้นที่การเรียนรู้รายบุคคล การเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำตามกิจกรรมเพื่อสร้างประสบการณ์ คือการอ่าน หอง ฟัง อภิปราย โต้วาที กล่าวสุนทรพจน์ เขียนบทความ รายงาน สังเกต ทดลอง รวบรวม แสดงนิทรรศการ เล่นละคร เล่นเกมส์ เขียนภาพ เขียนกราฟ ตัดสิน ตีความ วิเคราะห์ ร้องเพลง ฯลฯ เลือกมาพัฒนาประสบการณ์ สร้างมนุษยสัมพันธ์ สร้างความสนใจ ใฝ่ใจ ให้ของการเรียน ให้แต่ละคนได้ทำกิจกรรมเต็มตามความสามารถของแต่ละคน ซึ่งแตกต่างกัน วิธีเรียนและวิธีสอนขึ้นกับกลุ่มของผู้เรียน แล้วแต่สถานการณ์ เช่น ควรฉายภาพยนตร์ เมื่อเรียนกลุ่มใหญ่จึงจะคุ้มค่า ใช้นั่งสี่อุเทศ เมื่อเรียนโดยลำพัง ใช้การอภิปรายเมื่อแบ่งกลุ่ม แนวการเรียนการสอน (Learning - Teaching Mode) จึงแยกเป็น 3 วิธี คือ

1. กลุ่มใหญ่ ใช้สื่อการสอน
2. กลุ่มเล็ก แลกเปลี่ยนโต้ตอบกันและใช้สื่อการสอน
3. รายบุคคล การศึกษาอิสระกับแหล่งวิทยาการต่าง ๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น การเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดทักษะทางภาษาขึ้น เช่น การอภิปราย การโต้วาที การแบ่งกลุ่มทำงาน และการแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย

อัจฉรา ชีวพันธ์ (2521 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงการใช้กิจกรรมการสอนภาษาไทยไว้ว่า กิจกรรมเป็นส่วนเร้าใจสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน และส่งผลในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี โดยทั่วไปการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมหลัก และกิจกรรมเสริม

กิจกรรมหลัก หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนจำเป็นต้องทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนที่สมบูรณ์ขึ้น

ส่วนกิจกรรมเสริมนั้น หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนจะจัดเพื่อให้ได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ โดยทั่วไปจะมีทั้งที่ครูทำลำพัง นักเรียนทำลำพัง และกิจกรรมที่ช่วยกันทำทั้งครูและนักเรียน กิจกรรมที่จัดอยู่ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ลักษณะของการ จัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย

การจัดกิจกรรมที่จะให้โดยยึดถือในการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น ควรอยู่ในลักษณะต่อไปนี้

1. กิจกรรมนั้น ๆ ต้องมีส่วนช่วยให้ความมุ่งหมายของบทเรียนชัดเจนขึ้น
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสได้รวมกิจกรรมมากที่สุด
3. ผู้เรียนควรมีส่วนเป็นผู้กำหนดหรือเลือกกิจกรรม ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำที่จะให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามความมุ่งหมายของเนื้อหาแต่ละตอน
4. การจัดกิจกรรมควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในแต่ละเนื้อหาวิชา เมื่อดำเนินกิจกรรมตามที่เตรียมไว้จะได้โดยลสมความมุ่งหมาย และกระบวนการจัดกิจกรรมจะได้ไม่สับสน
5. หากมีอุปกรณ์ประกอบ อุปกรณ์นั้นต้องหาง่าย ราคาเบา และหากนักเรียนกับครูสามารถทำอุปกรณ์ได้เองก็จะเป็นการดี
6. การจัดกิจกรรมควรทำสม่ำเสมอ และเลือกกิจกรรมที่น่าสนใจ
7. กิจกรรมเสริมหลักสูตรควรทำนอกเวลาเรียน
8. กิจกรรมที่จัดควรมีระเบียบและการดำเนินงานที่รัดกุม

กิจกรรมการสอนภาษาไทย

1. โท้แบ่งหมู่ทำงาน

สุจิตรา ศรีนวล (2528 : 3 - 4) เสนอวิธีสอนที่จะฝึกให้เด็กรู้จักคิด เช่น วิธีสอนแบบแบ่งหมู่ทำงาน คือการ ใ้เรียนการสอนที่ฝึกให้เด็กทำงานร่วมกันเป็นหมู่ ซึ่งในปัจจุบันมีครูประดมเป็นจำนวนมากที่หันมาใช้วิธีสอนแบบนี้ โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่และมอบหมายงานให้ไปค้นคว้ามาเสนอในชั้นเรียน การมอบหมายงานและการแบ่งหมู่ขึ้นอยู่กับเทคนิคของครูว่าจะทำได้น่าสนใจเพียงใด การเรียนการสอนแบบนี้เด็กจะมีโอกาสค้นคว้าด้วยตนเอง ส่งเสริมความคิดและการกระทำอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับวิธีการแห่งประชาธิปไตย โดยที่ทุกกลุ่มต้องเลือกประธาน เลขานุ และช่วยกันแสดงความคิดเห็น สรุป และยอมรับเป็นผลงานของกลุ่ม

การแบ่งหมู่นี้ สมถวิล วิเศษสมบัติ (2525 : 35 - 38) อ้างถึง ฐะปะนีย์ นาครทรรพว่า เสนอแนะเทคนิคการสอนเพื่อฝึกทักษะการสื่อสารไว้ดังนี้ การแบ่งกลุ่มทำงาน ควรทำเมื่อมีเนื้อหาในบทเรียนที่เป็นปัญหาค้นคว้า ขนาดของกลุ่มประมาณ 6 - 8 คน กำลังเหมาะ ควรมีการเตรียมไว้ล่วงหน้าว่าจะให้กลุ่มพิจารณาหัวข้ออะไร และระยะเวลาให้กลุ่มทำงานประมาณ 10 - 15 นาที เมื่อกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ให้ตัวแทนกลุ่มรายงานผลงานหน้าชั้น อาจเขียนรายงานย่อประกอบด้วยก็ได้

ในการเรียนภาษาของตนเอง การแบ่งกลุ่มย่อมมีประโยชน์มากเพราะได้สนองความต้องการหลายประการกล่าวคือ 1) ทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ในกลุ่มเล็ก ๆ ทำให้อุจจวิสนพัฒนาไปในตัว 2) ทำให้นักเรียนเลิกคิดว่า ตนเป็นคนเดียวที่ไม่รู้ จนเป็นเหตุให้ไม่กล้าถาม กวเขากลุ่มทำให้ทราบว่ายังมีคนอื่น ๆ ที่ไม่รู้อีกหลายคน 3) ทำให้นักเรียนมีเชาว์ปัญญาไว มีโอกาสชี้แจงสิ่งที่ตนรู้ให้เพื่อนฟัง 4) ทำให้นักเรียนรู้จักออกทนฟังความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่มเพราะบางคนคิดช้ากว่าตน 5) ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับเพื่อนในกลุ่ม เมื่อสามารถทำงานของกลุ่มสำเร็จ เช่น แก้ปัญหาได้ หรือทำงานเสร็จทันเวลาและได้รับคำชมเชย

จากเอกสารข้างต้น การแบ่งหมู่ทำงานเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำกิจกรรม และเป็นการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ด้วย

2. การอภิปรายกลุ่ม

สุจิตรา ศรีนวล (2528 : 4) กล่าวว่า วิธีสอนแบบอภิปราย คือวิธีที่เด็กจะได้รับการมอบหมายให้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาพูดเสนอต่อที่ประชุม บางครั้งผู้ฟังมีส่วนร่วมพูดหรืออภิปรายด้วย

เป็นการ เรียนการสอนที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ได้มีโอกาสค้นคว้าความรู้ และประสบการณ์อย่างกว้างขวาง และได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นเช่นเดียวกัน

สุจิต เพียรชอบ (2515 : 1) ได้กล่าวว่า การอภิปรายกลุ่ม คือการที่กลุ่มคนที่มี ความรู้ และความสนใจในเรื่องเดียวกันหรือมีปัญหาในเรื่องเดียวกัน หรือมีปัญหาในทำนองเดียวกัน มาร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บางครั้งก็เป็นการพูดในหมู่ผู้ร่วมอภิปรายด้วยกันเอง แต่ในบางครั้งก็มีผู้ฟังอยู่ด้วย

จากเอกสารดังกล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การอภิปรายกลุ่ม คือการสนทนาของกลุ่มบุคคล เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือเพื่อแก้ปัญหา หรือเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับซึ่งกันและกัน

ชูศรี สนิทประชากร (2525 : 214) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการใช้ การอภิปรายกลุ่มไว้ว่า เป็นการแสดงออกถึงการส่งเสริมให้มีการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย เปิดให้ผู้อภิปราย รู้จักใช้เหตุผล เคารพในเหตุผล ค้นหาความถูกต้องสำหรับปัญหาที่ขัดแย้งกัน การสอนโดยวิธีอภิปรายกลุ่ม เป็นการสอนที่ทำให้เกิดรู้จักคิดเป็น พูดเป็น มีโอกาสได้เข้ามามีส่วนในการเรียน โดยนำเอาความคิด มาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

ชม ภูมิภาค (2506 : 58 - 69) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอภิปรายกลุ่มที่มีต่อการศึกษาว่า "กระบวนการให้การศึกษาเกี่ยวกับความคิดและวิธีการใหม่ ๆ นั้น กระบวนการหมู่พวก (Group Process) เช่น การอภิปรายหมู่ (Group Discussion) เป็นเครื่องมือที่เหนือกว่าการปรากฏเป็นอย่างมาก เพราะการอภิปรายนั้นเป็นเครื่องนำไปสู่การตัดสินใจด้วยความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมกระทำด้วยความเข้าใจ"

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 74) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอภิปรายกลุ่ม ดังนี้

1. ช่วยปรับปรุงทักษะการคิดของนักเรียน เช่น รู้จักหาเหตุผล มาประกอบหลาย ๆ ด้าน รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงความคิดของตน
2. เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการปรับเจตคติ ความซาบซึ้งของนักเรียน เพราะกระบวนการ อภิปราย ทำให้ผู้เรียนได้พิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง และมีความหมาย
3. ช่วยปรับปรุงทักษะการสื่อความหมายของนักเรียน เช่น การเป็นผู้พูดที่ดี ผู้ฟังที่ดี มีมารยาทเหมาะสม

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า การอภิปรายกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสดงความคิดเห็น กล่าวพูด กล่าวแสดงออก ได้ฝึกทักษะทางภาษา แครฟฟันในเหตุผล

การนำการอภิปรายกลุ่มมาใช้ในการสอนภาษาไทย

ชูศรี สนิทประชากร (2525 : 217) กล่าวถึงการนำการอภิปรายกลุ่มมาใช้ในการเรียนการสอน มีอยู่ 6 วิธี คือ

1. ใช้สอศแทรกทุกเนื้อหาววิชาที่ตองการให้นักเรียนรูสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง สามารถช่วยกันสรุปผลใ้เองควย

2. ฝึกให้นักเรียนกล่าวแสดงความคิดเห็น

3. ใช้แก้ปัญหา โดยย้วยให้ผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นในเชิงแก้ปัญหาให้มากที่สุด

4. แบ่งการอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย เพื่อหาข้อสรุปของปัญหาที่กลุ่มรับผิดชอบ

5. ใช้เพื่อเป็นการแจจแจง วิเคราะห์ความคิดเห็นต่าง ๆ เช่น การพิจารณาข้อดีข้อเสีย ของสิ่งใ้สิ่งหนึ่ง

6. ใช้เพื่อเป็นวิธีแปร เปลี่ยนกิจกรรมของผู้เรียน

หลักในการนำการอภิปรายกลุ่มไปใช้ในการเรียนการสอน

หลักในการนำการอภิปรายกลุ่มไปใช้ในการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน

2. กำหนดจุดมุ่งหมายของการอภิปรายให้ชัดเจน

3. กระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปราย

4. หาข้อสรุปหรือข้อยุติของการอภิปราย และเป็นข้อยุติที่สมาชิกทุกคนยอมรับ

5. สมาชิกผู้เข้าร่วมอภิปราย ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการประชุม

3. ใ้ฝึกอ่านในใจ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (สมถวิล วิเศษสมบัติ. 2525 : 35 - 38 ; อ้างอิงมาจาก ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ม.ป.ป.) ซึ่งเสนอกิจกรรมฝึกอ่านในใจไว้ว่า ควรฝึกอ่านในใจ ครั้งละ 3 - 5 นาที เพื่อเก็บใจความสำคัญเป็นกิจกรรมที่ใ้ประโยชน์มาก ควรฝึกให้นักเรียนอ่านเร็วขึ้น

ตามลำดับ โดยครูแนะวิธีอ่านที่ถูกต้องให้ และอาจตั้งคำถามนำเพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีเก็บสาระสำคัญของเรื่อง เมื่ออ่านจบตามเวลาที่กำหนดแล้วก็นำเสนอแนะ โดยหยิบยกประเด็นสำคัญมาพูดกัน

4. กิจกรรมโดยใช้หนังสืออ่านประกอบ

ประภาส สีหอำไพ (2524 : 301) ได้เสนอกิจกรรมการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสืออ่านประกอบไว้ว่า ครูที่ประสงค์ประสงค์ในการสอนมากจะสามารถใช้หนังสืออ่านประกอบให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนพลิกแพลงไปได้หลายวิธี เช่น

1. ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจ ความต้องการในการอ่าน ค้นคว้าตามลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำทั้งงานกลุ่มและงานรายบุคคล
2. ใช้ในชั้นประกอบกิจกรรม นักเรียนได้ค้นคว้าจากหนังสืออ่านประกอบหลาย ๆ เล่มตามหัวข้อเรื่องที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
3. ใช้ฝึกนักเรียนให้รู้จักวิธีการศึกษาในห้องสมุด โดยกำหนดหนังสือให้อ่าน ฝึกการจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจละเอียด และฝึกการสรุปย่อประกอบจากห้องสมุด เช่น เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

4. รวบรวมหนังสืออ่านประกอบหลายเล่ม จัดทำเป็นสมุดภาพรวมกันในเล่มเดียวหรือจัดทำหนังสือชุดการวิจารณ์หนังสือโดยขอความร่วมมือจากศูนย์สื่อการเรียนของโรงเรียน

5. จัดอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านหนังสืออ่านประกอบ

นอกจากหนังสืออ่านประกอบแล้วยังมีหนังสืออ้างอิงหรือหนังสืออุเทศ ซึ่งหมายถึง หนังสือที่ใช้อ้างอิงประกอบเนื้อหาของเรื่องที่เรารู้โดยตรง ช่วยให้เข้าใจประเด็นของเรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น หนังสือคู่มือครู หนังสือแบบฝึกหัด หนังสือแนะแนวการประเมินผล เป็นต้น

นอกจากนี้ สาลินี หมายเจริญ (2527 : 11 - 28) ได้เสนอกิจกรรมนันทนาการในการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. การแสดงบทบาทสมมุติ

การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นเทคนิคการแสดงที่ผู้แสดงพยายามแสดงบทบาทให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริงตามที่ตนได้รับมอบหมายให้แสดง ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้นานานทั้งในด้านการสอน การแก้ปัญหา และการรักษาคนไข้ที่มีปัญหาทางจิต

2. สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้ใกล้เคียงของจริง การนำสถานการณ์จำลองเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนควรจะต้องวางแผนเป็นอย่างดีโดยพิจารณาเนื้อหาและสถานการณ์ในเรื่องที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแก้ปัญหา โดยใช้วิจารณญาณของตนเองสามารถแสดงร่วมกัน ก่อให้เกิดกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ขึ้น

3. การอ่านบทสนทนา

การอ่านบทสนทนา หมายถึง การแสดงบทบาทกันเสียง เป็นรูปแบบอีกอย่างหนึ่งของนาฏการประกอบการสอน ทักษะการอ่าน ฟัง พูด อาจจะคัดลอกมาจากวรรณคดี จากเรื่องจริง โดยเลือกคำพูดที่คมคาย ทำให้เกิดความคิดและสติปัญญา จะทำให้ใช้ภาษาเป็น สึกหักบุคคลิกภาพและการออกเสียง ตลอดจนลีลาการพูดโดยเน้นน้ำเสียง การอ่านบทสนทนานี้จะต้องมีการ เหม่เต็มตัวและฝึกซ้อมในการสวมบทตัวละครนั้นเอง เพื่อให้การแสดงสมบูรณ์แบบในด้านการแสดงอารมณ์ของตัวละคร โดยใช้น้ำเสียง

4. การทายทายทาง

การทายทายทาง เป็นการแสดงทายทางให้ผู้รู้ตีความหมายออกมาเป็นคำ ๆ และทายทายหลาย ๆ ท้า เอาคำเหล่านั้นมาผสมกันเป็นสุภาษิต คำพังเพย เป็นต้น นิยมใช้กันมากในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาทักษะ การทายทายทางเป็นการฝึกทางความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อสร้างทายทางในการสื่อความหมายไปยังผู้ชม การแสดงชนิดนี้คล้ายละครโมเดลกับการแสดงบทบาทสมมุติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

จิตติมา ภักดีชุมพล (2516 : 76) วิจัยเรื่อง "กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร" แล้วเสนอวิธีการแก้ปัญหา ด้วยการปรับปรุงการสอนวิชาหลักภาษาไทยโดยจัดกิจกรรม ได้แก่ การค้นคว้ารายงานหน้าชั้น จัดเกมส์แข่งขันการแต่งคำขวัญวิทยากร และเสนอกิจกรรมการสอนภาษาไทยไว้อีก เช่น จัดการฝึกสนทนาเป็นบทละครพูด ถอดคำประพันธ์แสดงบทบาท โท้วาที แข่งขันคำศัพท์และวิจารณ์วรรณคดี ฝึกการ ฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทอมา ศรีวิไล คอกจันทร์ (2520 : 63 - 66) วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งที่เรียนจากห้องเรียนแบบครู เป็นศูนย์กลางกับห้องเรียนแบบศูนย์การ เรียน" ผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนเรื่องการบอกความกับชุดการสอนสำหรับห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ผลของการทดลองหน่วยที่ 1 พบว่า ความเข้าใจหลักเกณฑ์เนื้อหาวิชาของบทเรียนเรื่องการ บอกความของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่หน่วยที่ 2 ว่าด้วยความสามารถในกาบันทึกการ บอกความ กลุ่มทดลองมีความสามารถมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยเสนอแนะว่าทุกโรงเรียนควรมีห้องเรียนแบบศูนย์การ เรียนสำหรับเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่มีผู้ผลิตเป็นชุดการสอนไว้แล้วเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี พ.ศ. 2526 สุมาลิน หึงพันซ์ (2526 : 79 - 85) วิจัยเรื่อง "การสร้างบทเรียนประกอบเพื่อวิชาภาษาไทยในแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เรื่อง "พ่อแม่รังแกฉัน" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม" สรุปว่า เมื่อผู้วิจัยนำเรื่องนั้น (พ่อแม่รังแกฉัน) ไปสอนโดยวิธีทักษะสัมพันธ์ นั่นคือการสอนโดยสัมพันธ์ทักษะ 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แล้วมีทั้งการใช้ภาษา วรรณคดี และหลักภาษา ผลปรากฏว่า บทเรียนสไลด์ประกอบเพื่อเรื่องพ่อแม่รังแกฉัน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่อมา อรุณย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 102 - 109) ได้วิจัยเรื่อง "การศึกษาดผลสัมฤทธิ์การ เขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านชัยป่าหวาย จังหวัดราชบุรี" ปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถในการ เขียนสะกดคำยากระหว่างการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนสูง เขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น และนักเรียนชอบเรียน สนใจสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และเห็นประโยชน์ของการ เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนสัมพันธ์กันไป ในปีเดียวกัน สุภา ชาติรัตน์ (2528 : 85 - 87) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการ สอนตามคู่มือครู พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปีต่อมา ยามิต เพชรจำรัส (2529 : 57 - 60) วิจัยเรื่อง "การศึกษาดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจธุระและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการ สอนแบบบันทึกเคตกับการ สอนตามคู่มือครู" ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาไทยเพื่อกิจธุระของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตร ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบซินติเคท หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทอมา สุรชาติ มานิตย์ (2530 : 49 - 51) วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษาและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการสอนโดยการเป็นทีม กับการสอนตามคู่มือครู" พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่สอนโดยการเรียน เป็นทีมและสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนเป็นทีม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู เช่นกันกับ ฉันทนา กุศลวิชัย (2530 : 42 - 45) วิจัยเรื่อง "การทดลองสอนแบบนฏการในวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1" ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบนฏการแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนแบบผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การแบ่งหมู่ทำงาน การแสดงบทบาท สมมุติ การใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา สูงขึ้น แต่ยังไม่มียุ่นำไปทดลองสอนกับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไป ทดลองสอนวิชาภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ว่า จะสูงกว่าการสอนโดยผู้สอนเป็นศูนย์กลางหรือไม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่จะเลือกการสอนนั้น สำหรับสอนนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่เรียนด้วยการสอนแบบ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสูงกว่าการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการ
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
4. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พุทธศักราช 2529 วิชาหลักและการใช้ภาษาไทย รายวิชาไทย 101

1.1 ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย

1.1.1 ระบบเสียง

1.1.1.1 เสียงสระ

1.1.1.2 เสียงพยัญชนะ

1.1.1.3 เสียงวรรณยุกต์

1.1.2 คำและการสร้างคำในภาษาไทย

1.1.2.1 คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ คำแผลง

1.1.2.2 คำสมาส

1.1.2.3 ระบบกลุ่มคำและประโยค

1.2 การสื่อสารทางภาษา

1.2.1 องค์ประกอบของการสื่อสาร

1.2.2 การส่งสาร

1.2.3 การรับสาร

1.2.4 ระดับของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร

1.3 ปีกทักษะในการส่งสารและรับสาร

1.3.1 ปีกทักษะในด้านการฟัง การพูด

1.3.1.1 การพูดที่มีประสิทธิภาพ

1.3.1.2 มารยาทในการฟัง -- พูด

1.3.1.3 การพูดทอตนุมนุชน

1.3.2 ปีกทักษะในการอ่าน

1.3.2.1 การอ่านออกเสียง

1.3.2.2 การอ่านจับใจความ

1.3.3 ปีกทักษะในการเขียน

1.3.3.1 การเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

1.3.3.2 การเขียนเพื่อสื่อความหมาย

1.3.3.2.1 การเขียนเอกสารทางราชการ

1.3.3.2.2 การขอความ

1.3.3.2.3 การเรียงความ

2. ศึกษาการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยศึกษาการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ และพบว่า การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น เน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะ และการเรียนรู้

3. สร้างสื่อการสอน

ผู้วิจัยสร้างสื่อการสอนซึ่งประกอบด้วย บทอ่านที่คัดเลือกมาจากวรรณกรรมต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น ชีวิตประวัติ และบทความ เป็นต้น มาเป็นแกนในการให้ผู้เรียนเรียนหลักภาษาและฝึกทักษะ

ทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สัมพันธ์กันในแต่ละบทเรียน สื่อการสอนทั้งกล่าวไว้ประกอบการสอนในการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลางด้วย ได้แก่ (ดูในภาคผนวก ข หน้า 70 - 98)

1. ชีวิตประวัติ เรื่อง เจ้าแกโรงสี ของอนุสร
2. เรื่องสั้น เรื่อง แม่และนางฟ้า ..ของเกอ ของ เรณูละออ (19)
3. บทความ เรื่อง วังเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี ของ รศ.เจริญ กระบวนรัตน์
4. บทความ เรื่อง ทายเพราะสบาย ของ นายแพทย์เสนอ อินทรสุขศรี
5. เรื่องสั้น เรื่อง เพียงเสี้ยวเวลา ...ริมทางรถไฟ ของ ศิริรัตน์
6. คำประพันธ์ร้อยกรองบทกลอน เรื่อง พลศึกษาเพื่อชีวิต
7. คำประพันธ์บทเพลง "มหาวิทยาลัยพลศึกษา"
8. บทความ เรื่อง พรรณณะเกี่ยวกับ "พลศึกษา"
9. บทความ เรื่อง อันตรายจาก "ยาสูบ"

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาและทดลอง คือนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน ดำเนินการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. กลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ดำเนินการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสอน 2 แบบ คือ
 - 1.1 แผนการสอนภาษาไทย ควบการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 1.2 แผนการสอนตามแบบปกติของกรมพลศึกษา ควบการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

การสร้างแผนการสอนภาษาไทยแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนภาษาไทย ใช้การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ใช้สอนกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครูของกรมพลศึกษา เนื้อหาที่จะสอน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด วัตถุประสงค์ของการ
3. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลของเนื้อหาที่สอนตามขั้นตอนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
4. สร้างแผนการสอนตามการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนของการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไปเสนอต่อ กรรมการควบคุมปริญญาโทฯ ทำการตรวจแก้ไข
6. การทดลองแผนการสอน

นำแผนการสอนไปทดลองสอนกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ที่เรียน ไทย 101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทย 2 ท่าน คืออาจารย์กลิ่น คงเหมือนเพชร และอาจารย์อภรณ์ อุกฤษณ์ สังเกตการสอน เพื่อแก้ไขปรับปรุงในเรื่อง

6.1 เวลาที่สอน

6.2 ปริมาณเนื้อหาที่สอน

6.3 การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการสอน

6.4 การใช้สื่อการสอน

6.5 การประเมินผล

โดยมีเกณฑ์ว่าหากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน เห็นพ้องกันว่าควรปรับปรุงในส่วนใด ผู้วิจัย จึงจะแก้ไขปรับปรุงตามนั้น

7. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโทฯ และอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย 2 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์พุทธ โสภางค์ และอาจารย์กนก บัญสิทธิ์ ทำการตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง โดยมีเกณฑ์ว่าหากมติของผู้ตรวจทั้ง 2 ท่าน ให้แก้ไขส่วนหนึ่ง ส่วนใด ผู้วิจัยจึงจะแก้ไขตามนั้น

8. นำแผนการสอนที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองสอนนักศึกษาในกลุ่มทดลอง วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ (ดูแผนการสอนที่ภาคผนวก ข. หน้า 99 - 144)

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ขวาล แพทย์กุล (2522 : 11 - 402)
2. วิเคราะห์หลักสูตรด้วยวิธีจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้วิจัย อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย 1 คน และอาจารย์แผนกวิชาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ 1 คน รวมทั้งสิ้น 3 คน
3. สร้างแบบทดสอบโดยยึดตารางวิเคราะห์หลักสูตร จำนวน 100 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย 5 ตัวเลือก
4. นำแบบทดสอบที่เขียนขึ้นเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักสูตร และการสอนภาษาไทย 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล 1 คน เพื่อตรวจสอบปรับปรุงด้านภาษา ความถูกต้องตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยยึดเกณฑ์ว่าหากกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 2 ท่านขึ้นไป มีมติให้แก้ไขในส่วนหนึ่งส่วนใด ผู้วิจัยจึงจะแก้ไขตามนั้น
5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ จำนวน 100 คน แล้วนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน แล้วนำไปหาคุณภาพของแบบทดสอบ
6. นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วเปิดตารางของ ฟาน (Fan, 1952 : 16 - 32) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ใช้
7. คัดเลือกข้อสอบอีกครั้งโดยยึดตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเกณฑ์ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่ต้องการใช้จริง จำนวน 80 ข้อ
8. นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดลองสอนกับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร จำนวน 80 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 168) แล้วได้ค่าความเชื่อมั่น .8970

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control - Group Posttest only Design มีลักษณะการทดลองดังนี้ (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 218)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
ER	-	X	T ₂
CR	-	~X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- X แทน การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- ~X แทน การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
- T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง
- E แทน กลุ่มทดลอง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- R แทน การกำหนดตัวอย่างแบบสุ่ม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิธีการจับสลาก แบ่งเป็นกลุ่มละ 20 คน
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง ซึ่งใช้เนื้อหาและสื่อการสอนเดียวกัน ใช้เวลา 16 คาบ คาบละ 100 นาที แต่ใช้การสอนต่างกันดังนี้

การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรมทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สัมพันธ์กันในแต่ละบทเรียน <u>บทบาทของครู</u> ร่วมกับผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน และประเมินผล <u>บทบาทของผู้เรียน</u> เป็นผู้ฝึกกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การโต้เถียง การอ่านในใจ การแสดงบทบาทสมมติ การรายงาน เป็นต้น ศึกษาค้นคว้า ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง คือ การสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้ช่วยในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนทุกขั้นตอน <u>บทบาทของครู</u> เป็นผู้บรรยาย อธิบายเนื้อหา และเป็นผู้ช่วยในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ <u>บทบาทของผู้เรียน</u> เป็นผู้รับฟัง จดบันทึก และปฏิบัติตามคำสั่งของครู

ตัวอย่าง

แผนการสอน แบบผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	แผนการสอน แบบผู้สอน เป็นศูนย์กลาง
<u>เนื้อหา</u> 1. หลักการตีความ 2. หลักการวิจารณ์เรื่องสั้น 3. คำประสม <u>จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม</u> 1. ตีความเรื่องที่อ่านได้ 2. จับใจความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ 3. พุจฉกแสดง ความคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่านได้ 4. ประเมินค่าเรื่องสั้นที่อ่านได้ 5. เขียนแสดง ความคิดเห็นจาก เรื่องที่ฟังได้ 6. ยกตัวอย่างและแยกคำประสมได้ <u>สื่อการสอน</u> สื่อการสอนหมายเลข 3 เรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า... ของ เกื้อ	<u>เนื้อหา</u> การอ่านในใจ การจับใจความสำคัญ บทวนหลักการตีความ <u>จุดประสงค์การเรียนรู้</u> 1. จับใจความสำคัญได้ 2. ตีความได้ <u>สื่อการสอน</u> สื่อการสอนหมายเลข 2, 3 ชื่อประวัติเรื่อง เจ้าแก้วโองสื และเรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า... ของ เกื้อ

แผนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	แผนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
<u>กิจกรรม</u> <u>ขั้นนำ</u> อาจารย์อ่านข้อความ "พ่อครับ พ่ามาไปขึ้นรถไฟเหาะที่ซีครับ" พ่อ "ไค้ลูก พ่อจะพาไป" ลูก "พ่อคะ นี่มันรถไฟธรรมดาครับ ไม่ใช่รถไฟเหาะซะหน่อย" พ่อ "นี่ละลูก รถไฟเหาะละ ไม่เชื่อ ลองถามปู่โดยสารทูลซิ" อาจารย์ให้นักศึกษาช่วยกันตีความ <u>ขั้นสอน</u> 1. ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายสรุปหลักการตีความ 2. อาจารย์แจกสื่อการสอน ให้นักศึกษาอ่านในใจ และช่วยกันตีความ แล้วช่วยกันจับใจความสำคัญของเรื่อง 3. อาจารย์และนักศึกษากลุ่มอภิปรายถึงหลักการวิจารณ์เรื่องสั้น แล้วแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่มวิจารณ์เรื่องสั้น ที่อ่านในคานต่าง ๆ ดังนี้ 3.1 เนื้อหา 3.2 ตัวละคร	<u>กิจกรรม</u> <u>ขั้นนำ</u> พบทวนการอ่าน ประโยชน์ของการอ่านประเภทของการอ่าน การอ่านออกเสียง <u>ขั้นสอน</u> 1. อาจารย์อธิบายถึงการอ่านในใจ การจับใจความสำคัญและพบทวนการตีความ 2. อาจารย์แจกสื่อการสอนหมายเลข 3 เรื่องสั้น เรื่องแม่และนางฟ้า... ของเกื้อ ให้นักศึกษาอ่านในใจ 3. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันตีความ และจับใจความสำคัญ 4. อาจารย์แจกสื่อการสอนหมายเลข 2 ชีวประวัติเรื่องเจ้าแก้วโองสรีให้นักศึกษาอ่านในใจ

แผนกา รสอนแบบผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	แผนกา รสอนแบบผู้สอน เป็นศูนย์กลาง
3.3 วิธีเขียน 3.4 การใช้ภาษา หลังจากการอภิปรายกลุ่มย่อยแล้วให้ส่ง ตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟัง รายงาน ให้เขียนสรุปใจความสำคัญนั้น ส่งอาจารย์ 4. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า "เหตุใดเราจึงมีค่าใช้มากขึ้น" สรุปได้ว่า เพราะการสร้างค่าเพิ่มด้วยวิธีประสมค่า ให้นักเรียนหาค่าประสมจาก เรื่องสั้นที่อ่าน <u>ขั้นสรุป</u> ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการที่ความ การวิจารณ์เรื่องสั้น และวิธีสร้างค่าประสม ลงสมุด <u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากการตอบ คำถามและ การที่ความ - สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น - ตรวจจากงานเขียนสรุปใจความสำคัญ ของ เรื่องที่ฟัง	5. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันตีความ และจับใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่าน <u>ขั้นสรุป</u> ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการที่ความ และการจับใจความสำคัญ <u>ประเมินผล</u> - สังเกตจากการพูดตอบ คำถาม - สังเกตจากการช่วยกันจับใจความ และที่ความ

หมายเหตุ การใช้แผนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการสอนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย ไทย 101 นั้น จะต้องใช้แผนการสอนทั้ง 16 แผน จึงจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษานชั้นสูง

3. วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย จากกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เมื่อสิ้นสุด การทดลองสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
4. ทรวผลการสอนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent Group

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หากค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2526 : 63)

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คำนวณจากสูตร KR-20 (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 163 - 170)

$$r_{tt} = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ $= \frac{\text{จำนวนผู้ตอบถูก}}{\text{จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ $q = 1 - p$
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของเครื่องมือฉบับนั้น

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้ t-test แบบ Independent Group (ฉวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2522 : 216 - 217)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มควบคุม
	s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

S : คะแนนทดสอบ

sl : คะแนนผลรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน ค่าความแปรปรวน
N	แทน จำนวนนักศึกษา
t	แทน ค่าวิกฤตที่ใช้ใน t-distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

เมื่อการทดลองสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กับการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลางเสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยได้ทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม แล้วนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	20	41.85	121.3973	1.830*
กลุ่มควบคุม	20	36.45	52.8921	

$$t_{\alpha=0.05, df=38} = 1.684$$

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

สรุป อภิปราย และขอเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบผลของการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ โดยมีความมุ่งหมายในการศึกษาและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ที่เรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กับเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดกระบี่ ที่เรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสูงกว่าการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

Randomized Control - Group Posttest Only Design

3.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ปีการศึกษา 2532 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน

3.3 ลักษณะของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

3.3.1 แผนการสอนภาษาไทยด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยนำสื่อการสอนที่คัดเลือกจากวรรณกรรมต่าง ๆ มาเป็นแกนในการให้ผู้เรียนเรียนหลักภาษา และฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา พุทธศักราช 2529 วิชาหลักและการใช้ภาษาไทย รายวิชาไทย 101 มา

กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นผู้ทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเอง จากนั้นจึงนำแผนการสอนภาษาไทยด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปสอนนักศึกษากลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 8 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลาทั้งสิ้น 16 สัปดาห์

3.3.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดตารางการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัย 5 ตัวเลือก ที่ได้ทำการทดลองหาความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแล้ว ใช้ทดสอบหลังการเรียนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย

3.4 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

3.4.1 สอนนักศึกษากลุ่มทดลองโดยใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอนนักศึกษากลุ่มควบคุม โดยใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง จำนวน 16 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

3.4.2 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม หลังจากการเรียนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทยเสร็จสิ้นลง โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 หากคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการเรียนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทยของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

3.5.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม ใช้ t -test แบบ Independent

สรุปผลการวิจัย

หลังการเรียนวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย โดยใช้แผนการสอนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกลุ่มทดลองและด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลางของกลุ่มควบคุม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม หลังการเรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

ผลจากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่เรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสูงกว่าการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงว่าการเรียนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่าผู้ที่เรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมุติฐาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รจนา ชัยมีเขียว (2530 : 54) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพูด โดยการอภิปรายกลุ่มประกอบการสอนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนีย์ ชุ่มจิต (2523 : 68) ที่พบว่า การสอนแบบการใช้การแสดงบทบาทสมมุติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนหน่วย "ชีวิตในบ้าน" มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้บทบาทสมมุติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ สุรชาติ มานิตย์ (2530 : 42) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องบทบาทและหน้าที่ของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของนักเรียนที่สอนโดยการเรียนรู้เป็นทีมสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตลอดจนงานวิจัยของ พจนาทพร เขียวว่อง (2528 : 57) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งเรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ

เหตุผลที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลดังกล่าว เป็นเพราะว่าการสอนโดยวิธีการอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมุติ การเรียนเป็นทีม และกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทของตนในกิจกรรมต่าง ๆ ได้มีโอกาสดีกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้มากกว่าและยังเกิด ความสนุกสนานในขณะที่เรียนมากกว่าที่จะเรียนเนื้อหาวิชาอย่างเฉยๆ สอดคล้องกับความ คิดเห็นของสุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทนิลพรชัย (2522 : 72) ที่ว่านักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาก โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จจึงมีมาก ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจ เกิดความกระตือรือร้น และเกิดความสุขใจ มองเห็นคุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยและยังกล่าวเสริมว่า

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วยให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวา ทั้งนักเรียนและครู ก็เกิดความสุขสนทนานครบถ้วนในการเรียนก็จะดีขึ้น ซึ่งเป็นการแน่นอนว่าประสิทธิภาพในการเรียนภาษาไทยก็จะดีขึ้นตามไปด้วย เช่นกันกับ สมจิต ชิวปรีชา (2529 : 12) กล่าวว่า การฝึกฝนโดยใช้กิจกรรมการเรียนที่สนุกสนาน การใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหววิยาค เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสนทนา ไม่เคร่งเครียดเกินไป จะช่วยให้การเรียนได้ผลดีขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับหลักการทางจิตวิทยาในเรื่องของทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่ง สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523 : 72) ได้กล่าวอ้างไว้ว่า ปัจจุบันนักการศึกษาพยายามนำทฤษฎีการเรียนรู้มาใช้ในการสอนเป็นอย่างมาก เพราะเชื่อว่าหากมีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสิ่งเร้าที่ดีแล้ว นักเรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา ดังเช่น สกินเนอร์ (Skinner) เชื่อว่า ถ้ามีการปรับปรุงสิ่งเร้าแล้วก็จะสามารถปรับปรุงพฤติกรรม และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนไปในทางที่พึงปรารถนาได้ ทางด้านการเรียนการสอนภาษานั้นถ้าได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมตอบสนองไว้มาก และพฤติกรรมทางทักษะภาษาของนักเรียนก็จะดีขึ้น ทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ยังมีส่วนส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียนด้วย เช่น นักเรียนที่เป็นวัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) ถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย การโต้วาที เป็นต้น จะเป็นสิ่งช่วยพัฒนาบุคลิกภาพในค่านางกาย ฝึกให้ร่างกายคล่องแคล่ว ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม เช่น ให้รู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ เช่น ความภาคภูมิใจที่ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จและส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เช่น รู้จักคิดหาเหตุผล (สมเจตน์ คุรุเมือง, 2523 : 75 - 79)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว งานวิจัยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งนำกิจกรรมต่าง ๆ มาประสมประสานกัน ทั้งการอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมุติ การแบ่งกลุ่มย่อย สถานการณ์จำลอง และการอ่านบทสนทนา ที่ผู้วิจัยนำไปใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา จึงให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

ข้อสังเกต

ผู้วิจัยพบว่าเมื่อได้นำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้นั้น ได้พบข้อดีในการเรียนการสอนดังนี้

1. การเรียนในห้องเรียนนี้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการที่จะเรียน สืบเนื่องจากการทำงานที่ทุกคนมีความตั้งใจในการเรียน มีการสอบถามและแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
2. ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และทำงานได้รวดเร็วขึ้น
3. ผู้เรียนรู้จักแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออก
4. ครูลดบทบาทการทำกิจกรรมลง ทำให้มีเวลาเอาใจใส่ผู้เรียน ชี้แนะ และช่วยเหลือผู้เรียนได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน
 - 1.1 ควรเสนอการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้เป็นทั้งรู้จักของครูทั่วไป ครูจะเน้นให้ครูเริ่มใช้การสอนแบบนี้นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.2 ครูสอนภาษาไทยอาจนำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน นอกจากจะได้ฝึกทักษะทางภาษาแล้วยังจะช่วยในการฝึกการทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ การกล้าแสดงออก นอกนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ยิ่งดีกว่าการเรียนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลางอีกด้วย
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป
 - 2.1 ควรนำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปใช้ทดลองสอนอีก โดยมุ่งศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น วัย ขนาดของกลุ่ม ระดับสติปัญญา เป็นต้น
 - 2.2 นำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปทดลองเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ เช่น วิธีการสอนแบบศูนย์การเรียน วิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน เป็นต้น เพื่อจะศึกษาว่าวิธีใดที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2.3 นำการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไปทดลองสอนวิชาภาษาไทยในระดับอื่น ๆ เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนว่าดีขึ้นหรือไม่

ນະໂນຍະ

บรรณานุกรม

- กาญจนา เกียรติประเวศ. วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. วัฒนาพานิช, 2524.
- กรมพลศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช 2529.
เอกสารโรเนียว.
- จิตติมา ภักดิ์ชุมพล. กิจกรรมการเรียนรู้และการสอนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน
สาธิตในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2516. อักสาเนา.
- จิรภา สุนทรธิต. การศึกษานโยบายการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษาภาคีของประเทศไทย
ตามหลักสูตร พุทธศักราช 2525. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2528. อักสาเนา.
- ฉันทนา กุลธวัชวิชัย. การทดสอบแบบนันทนาการในวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อักสาเนา.
- ชาติชาตรี โยธิตา แนวทางดำเนินการสอนตามหลักสูตร. วารสารมิตรครู. 20 : 19 - 22 ;
สิงหาคม 2521
- ฐิติ สนิทประชากร. วิธีสอนในระดับประถมศึกษาตามแนวหลักสูตรใหม่. วัชรการพิมพ์, 2525.
- ชม ภูมิภา. "การร่วมปฏิบัติตามความคิดและวิธีการใหม่," 2. ศูนย์การศึกษา. 11 : 58 - 59 ;
พฤศจิกายน, 2506.
- นวลทิพย์ รักษาทรัพย์. การศึกษารับเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร 9 โรง.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อักสาเนา.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2523.
- ประกาศี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524.
- ประสม นนทสุวรรณ. การศึกษารับเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524.

- นภาศรี หงส์นาค. การเรียนการสอนภาษาไทยตามหลักสูตร ป.ถศ. วิทยาลัยฯ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อักสาเนา.
- ณนิต เพชรจำรัส. การศึกษานอกระบบทางการเรียน เจตคติต่อวิชาภาษาไทยเพื่อกิจวัตรและ
ความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบชนิดพิเศษกับการสอน
ตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2529. อักสาเนา.
- พจนา เขียวว่อง. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและทัศนคติต่อวิธีสอน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ที่เรียนโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์
และวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- พัชรีย์ สายสิทธิ์. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักสาเนา.
- รจนา ชัยมณีเขียว. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจต่อวิธีสอนการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่สอนโดยการอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสาเนา.
- สถิตย์ ชนะชัย. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อักสาเนา.
- สมม คุรุเมือง. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการสอนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พัฒนโลก, 2523.
- สมจิต ชิวปรีชา. "แนวการสอนภาษาไทยปัจจุบัน," ว.การศึกษา กทม. 10(7) : 11 - 14 ;
เมษายน 2529.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรมันิจิต, 2525.
- สมพร มั่นตะสุทร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พีระพัฒนา, 2526.
- สุจริต เพ็ชรชอบ. การอภิปรายแบบต่าง ๆ . คุรุสภา, 2515.

สุจิต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์พรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุจิตรา ศรีนวล. "สอนภาษาไทยอย่างไร เด็กจึงจะคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสอคล้องกับนโยบายการปลูกฝังประชาธิปไตย," ว. ประชาศึกษา. 35 (12) : 3 - 6 ; กันยายน 2528.

สุภา ชาทรีนันท์. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อักสาเนา.

สุมาลี หังพันธุ. การสร้างบทเรียนสไลด์ประกอบเทปวิชาภาษาไทยในแบบเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เรื่องพอแม่วังแก่น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อักสาเนา.

สุรชาติ มานิตย์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และบุคลิกภาพ ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควบการสอนโดยการเป็นทีม กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสาเนา.

อศุขย์ ไทรเล็กนิม. การศึกษาลักษณะการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านชะปอหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อักสาเนา.

อัจฉรา ชิวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

อรพรรณ ภูษโณภาพ. การศึกษาลักษณะการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2529. อักสาเนา.

อารีย์ เจริญพจน์. เปรียบเทียบผลการเรียนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อักสาเนา.

Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning. New York:
McGrow-Hill, 1976.

ภาคผนวก ก

ตารางวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทย ไทย 101
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ไทย 101

ตาราง 2 วิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ไทย 101

พฤติกรรม เนื้อหา	ความรู้	ความ เข้าใจ	การนำ ไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน ค่า	รวม
ลักษณะโครงสร้าง	2	1	-	-	1	-	4
สระ	2	-	3	-	-	-	5
พยัญชนะ	3	-	-	2	1	-	6
วรรณยุกต์	1	-	-	3	1	-	5
คำ	1	3	3	3	-	-	10
ประโยค	2	2	2	3	1	-	10
การสื่อสาร	1	-	1	-	-	1	3
การฟัง	4	1	1	-	3	-	9
การพูด	2	-	4	1	-	2	9
การอ่าน	1	2	-	1	5	1	10
การเขียน	2	2	3	2	-	-	9
รวม	21	11	17	15	12	4	80

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไทย 101 ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา

- คำสั่ง 1. จงเลือกคำคมที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำเดียว โดยกา X หน้าตัวอักษรหน้าข้อในกระดาษคำคม
2. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในกระดาษคำตอบ

1. ชื่อใดไม่ได้เกิดจากการเลียนเสียงธรรมชาติ

- ก. กา
- ข. ~~ปลา~~
- ค. ตุ๊กแก
- ง. อิงอ่าง
- จ. รดทุก ๆ

2. ชื่อใดไม่ใช่สื่อความหมายทางจกษุภาษา

- ก. ~~อักษรเบรล~~
- ข. การโบกมือ
- ค. ภาษาใบ้
- ง. ไฟเขียวไฟแดง
- จ. ทางม้าลาย

3. ชาติต่าง ๆ มีตัวอักษรใช้เพื่ออะไร

- ก. แสดงความเจริญของชาตินั้น ๆ
- ข. ~~บันทึกภาษาพูด~~
- ค. มีระเบียบและหลักเกณฑ์ทางภาษา
- ง. ไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างคนในสังคม
- จ. แสดงวัฒนธรรมของชาติ

4. ข้อความใดถูกต้อง

- ก. เสียงแปรคือเสียง สูง ๆ ต่ำ ๆ
- ข. เครื่องหมายชี้แทนเสียงแปรคือพยัญชนะ
- ค. เสียงคนตรีคือเสียงที่เปล่งออกมาจากลำคอ แล้วกระทบกับอวัยวะภายในปาก
- ง. เครื่องหมายชี้แทนเสียงคนตรีคือสระ
- จ. เสียงสระคือเสียง สูง ๆ ต่ำ ๆ

5. ข้อใดมีสระเสียงสั้นมากที่สุด

- ก. แม่น้ำไปจ่ายตลาด
- ข. คนยอมเดินเร็วมาก
- ค. แม่น้ำสายของแพง
- ง. มะละกอเป็นผลไม้ไทย
- จ. ทหารร้องไห้เวลาหิวนม

6. ข้อใดมีสระเสียงยาวมากที่สุด

- ก. กะปิ ทะลิว ชาวนา
- ข. คึกคัก ภูภาพ แดงกว่า
- ค. วิทย์ เกะกะ บ้านเรือน
- ง. หงกัม โรงเรียน เลอะเทอะ
- จ. พายุ กระหน่ำ ช้ำช้ำ

7. ข้อใดไม่มีเสียงสระประสม

- ก. โอว่าอนิจจาความรัก
- ข. คุณเบียดเสียคว้นวายจิง
- ค. เหมือนกับแก้วตาดวงใจ
- ง. กลิ่นน้องเปรียบดังดอกไม้หอม
- จ. เกื้อควรเปลี่ยนเสื้อ

8. ประโยคใดมีพยัญชนะต้นของคำเป็นอักษรสูงมากที่สุด
- ผ้าไหมสีขาวสวยจัง
 - เสื้อยืคหายบนรถไฟ
 - แม่ซื้อของขวัญให้ลูก
 - เสื้อร้ายเขามอบตัวแล้ว
 - นำมาปลากินนค
9. สระ "เอือ" ประกอบด้วย
- อี + อะ
 - อี + ะ
 - อี + อา
 - อี + อา
 - อู + อา
10. สระ "เอา" ประกอบด้วย
- อะ + ม
 - อะ + ว
 - อะ + ย
 - อา + ม
 - ไม่มีข้อถูก
11. เสียง "ซ" มีเสียงคู่กับอักษรข้อใด
- ช
 - ฉ
 - ถ ฐ
 - ส ศ ษ
 - ฟ

12. อักษรใดออกเสียงโคกรรม 5 เสียง
- อักษรสูง คำเป็น
 - อักษรสูง คำตาย
 - อักษรกลาง คำเป็น
 - อักษรกลาง คำตาย
 - อักษรต่ำ คำเป็น
13. ข้อใดมีเสียงวรรณยุกต์ทุกคำ
- น้ำวิ่งเร็วจัง
 - วิตกกอกหนั้ไหว
 - ป่าไปวัดใหม่
 - นกน้อยทำรังแต่พอตัว
 - น้องน้อยรักสิริ รัก
14. คำใดมีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับคำว่า "ชาโต๊ะ"
- สินค้า
 - ศึกษา
 - อาหาร
 - รูปภาพ
 - เสียใจ
15. ข้อความใดกล่าวถึงคำว่า "คำ" ได้ถูกต้อง
- รูปวรรณยุกต์เอก เสียงเอก
 - รูปวรรณยุกต์เอก เสียงโท
 - รูปวรรณยุกต์เอก เสียงตรี
 - รูปวรรณยุกต์เอก เสียงจัตวา
 - รูปวรรณยุกต์เอก เสียงสามัญ

16. ข้อใดเป็นคำวรรณยุกต์เสียงโท
- ก. อะ
 - ข. ฉาก
 - ค. ชาก
 - ง. ชาคี
 - จ. ชา
17. พยัญชนะ "ฟ" เกิดจากเสียงเสียดแทรกที่ใด
- ก. ริมฝีปากบนกับฟันล่าง
 - ข. ริมฝีปากล่างกับฟันบน
 - ค. ริมฝีปากบนและริมฝีปากล่าง
 - ง. ริมฝีปากบนกับไรฟัน
 - จ. ริมฝีปากบนกับปุ่มเหงือก
18. ข้อใดเป็นอักษรกลางทั้งหมด
- ก. ก ข ฉ ฐ ถ ผ
 - ข. ก ฏ ฎ ท ธ ณ
 - ค. จ ค ท บ ป อ
 - ง. ก จ ค ท ฉ ช
 - จ. ก ข ฉ ฐ อ ฮ
19. ข้อใดเป็นอักษรควบแท้ทั้งหมด
- ก. จริงจิง ศรีรักษา ตรวจตรา
 - ข. ชวกัไขว่ กวักแกว่ง พรักพร้อม
 - ค. ครึกครื้น ตรึกตรอง พุทรา
 - ง. ต้นไทร ผลิตฉลาม พลิกแพลง
 - จ. กรอบครัว เสราสรอย หงอยเหงา

20. ข้อใดเป็นอักษรตัวนำอักษรตัวทั้งหมด
- ก. เชลย แพนง เซวง
 - ข. กนก หนาย ทลาค
 - ค. ชุ่ม ภา ชยาย
 - ง. พงัน สหาย ชยัน
 - จ. ชโมย ถนน ฒสม
21. หน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในภาษาไทย คือ
- ก. หน่วยเสียงสระ
 - ข. หน่วยเสียงพยัญชนะ
 - ค. หน่วยเสียงวรรณยุกต์
 - ง. หน่วยเสียงพยางค์
 - จ. หน่วยคำ
22. คำว่า "แกงเผ็ด" ในประโยคใดเป็นคำประสม
- ก. วันนี้แกงเผ็ดจังเลย
 - ข. แกงเผ็ดต้องใส่มะเขือพวง
 - ค. ใส่พริกมากเกินไปแกงจึงเผ็ด
 - ง. คนภาคใต้ชอบแกงเผ็ด ๆ
 - จ. แกงเผ็ดต้องกินน้ำयेะ ๆ
23. คำว่าสายสร้อยเป็นคำประสมลักษณะใด
- ก. กริยา + นาม
 - ข. บุพบท + นาม
 - ค. วิเศษณ์ + นาม
 - ง. ลักษณะนาม + นาม
 - จ. สรรพนาม + นาม

24. คำซ้ำในประโยคใดมีความหมาย เป็นพหูพจน์

- ก. หนูม ๗ ออกกำลังกายในงานวัด
- ข. ยายมีอากาศหนาว ๗ ร้อน ๗
- ค. ทวดผู้หญิงแต่งกายสวย ๗ ทั้งนั้น
- ง. คนใส่เสื้อยืคสีฟ้า ๗ นั้นแหละใจดี
- จ. หล่อนหาปากสีแดง ๗ ทุกวัน

25. ข้อใดมีคำซ้อนทั้งหมด

- ก. เรียงเบอร์ นอกครู กลางแปลง ถือตัว
- ข. เมืองนอก หน้าที่ ขอมูล เครื่องใน
- ค. น้ำหนัก ปะปน วอกแวก นอกคอก
- ง. เกิดขาด ยกเลิก ลูกหลาน จัดงาน
- จ. จังหวัด ถูกต้อง ช่างน้ำ ตกใจ

26. ข้อใดใช้คำซ้อนได้ถูกต้อง

- ก. ยุงที่มีหูชุมมาก
- ข. เขาประพทุติตัวแหลก เหลวมาก
- ค. เขาจวบจวนจะแพยยแล้ว
- ง. สิ่ง เหลานี้ ไม่มาวจิตใจให้คณรักชาติ
- จ. ถึง จะหิว เขาก็ออกออม

27. คำซ้ำในข้อใดทำให้ความหมาย เบาลง

- ก. ทาเล็บสีแดง แดง
- ข. ทาแงหน้าชาว ชาว
- ค. เขารักเ็ก ๗
- ง. เธอเียงฉอ ๗
- จ. พบกันเียง ๗ นะ

28. คำว่า "รังสี" สมาส กับ "โอกาส" ตรงกับข้อใด

- ก. รังสีภาส
- ข. รังสีโสภาส
- ค. รังสีโอภาส
- ง. รังสีโยภาส
- จ. รังสีโวภาส

29. ข้อใดเป็นคำสมาส

- ก. ภูมิศาสตร์
- ข. มหัทธรรย
- ค. ศาสตราจารย์
- ง. พุทโธบาท
- จ. นโยบาย

30. ข้อใดเกิดจากคำแผลงสระทั้งหมด

- ก. วิเชียร เขาวน จิ้ง
- ข. เสาวคนธ์ ไพจิตร เกียรติ
- ค. อวสาน กายา เฉลียง
- ง. ภัย คาเนิน อำนวย
- จ. จำแนก ตำรวจ คำวิ

31. "นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นอาวุโส" ประกอบด้วย

- ก. ประชาน + กริยา
- ข. ประชาน + กริยา + กรรม
- ค. ประชาน + กริยา + กรรม + ขยายกรรม
- ง. ประชาน + ขยายประชาน + กริยา + กรรม + ขยายกรรม
- จ. ประชาน + ขยายประชาน + กริยา + กรรม + ขยายกริยา

32. ประโยคใดคือประโยคความเดียว

- ก. ต้นไม้และพุ่มไม้สีเขียว
- ข. ฉันและเธอช่วยกันทำรายงาน
- ค. เธอชอบอากาศชายทะเลบ้างไหม
- ง. ดอกกุหลาบที่หักคาต้นฉันจะเอาไปทิ้งนะ
- จ. ยายกับตาทำนันทนาการ

33. คำว่า "ตี" ในข้อใดที่หมายถึง "จับ"

- ก. ตีพิมพ์
- ข. ตีเหล็ก
- ค. ตีตรา
- ง. ตีปลาน้ำไข
- จ. ตีดิน

34. ส่วนใดของข้อความคือประโยคหลัก "แดงมีรถคันหนึ่งซึ่งมีสีเหลืองสวยงาม"

- ก. แแดงมีรถคันหนึ่ง
- ข. รถสีเหลืองสวยงาม
- ค. มีรถคันหนึ่งสีเหลือง
- ง. รถคันนี้สวยงามดี
- จ. แแดงชอบเล่นรถ

35. คำว่า "ชัก" ในข้อใดที่หมายถึง "จุก" "ลาก"

- ก. ชักช้า
- ข. ชักโครก
- ค. ชักคะเยอ
- ง. ชักคั่นชักงอ
- จ. ชักกะตุก

36. ข้อใด เป็นประโยค
- ชาวคังสำลี
 - เขาตายเสียแล้ว
 - คุณงามความดี
 - โซ่เอ๋ย เวรกรรม
 - น่ารักน่าชัง
37. ส่วนใดของ ประโยคทำหน้าที่ขยายกริยา "นกตัวใหญ่บินในท้องฟ้า"
- นก
 - ตัวใหญ่
 - บิน
 - ในท้องฟ้า
 - บินในท้องฟ้า
38. "การเสียดสละทรัพย์ให้ ... เด็กพิการ ... ช่วยให้เขามี ทรัพย์สินเป็นการทำกุศล ... ยิ่งใหญ่"
- กับ ซึ่ง อัน
 - แก่ เพื่อ ที่
 - ต่อ โดย ซึ่ง
 - แก่ ถือว่า นับว่า
 - แก่ ซึ่ง อัน
39. ข้อความในข้อใดยังไม่สมบูรณ์
- อัน ความคิดวิหยาเหมือนอาวุธ
 - อัน อ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก
 - อัน มนุษย์สุคติที่ล้มปาก
 - อัน ที่จริงหญิงชายในโลกนี้
 - อัน แสงสุริยส่องกระจ่างแต่กลางวัน

40. คำว่า "กัน" ในข้อใดทำหน้าที่เป็นกริยา

- ก. กันไปกับนายไม่ได้จริง ๆ
- ข. เด็ก ๆ อย่าทะเลาะกันเลย
- ค. ชายหนุ่มกันหนวก เคราออกหมด
- ง. ค่ายกักกันนี้สกปรกจัง
- จ. เพื่อนกันควรแบ่งปันกัน

41. ข้อใดใช้ภาษาระดับเกี่ยวกับทั้งข้อ

- ก. หนูขอกราบอวยพรท่าน
- ข. พ่อแม่อยากให้คุณ เป็นหมอแต่ฉันอยาก เป็นครูบ้านนอก
- ค. แม่อยากให้คุณค้าขาย แต่บิดาอยากให้คุณเป็นแพทย์
- ง. กระผมขอเรียนว่ากระผมไม่ได้เก่งงาน เมื่อก่อนผมออกสู่เมื่อวานนี้
- จ. ห้องส้วมอยู่ทางนี้คะท่าน

42. ข้อใดใช้ภาษาระดับราชการ

- ก. สุนทรีไปเผาศพของเพื่อน
- ข. บุสกีโทรศัพท์คุยกับ เมตตาทุกวัน
- ค. ค.ร. วิจิตถำล้งบรรยาย เรื่องปัญหาวัยรุ่นที่หอประชุม
- ง. สุมิตรไปร่วมงานแต่งงานน้องสาวของเขา
- จ. เขาแต่งเรื่องถึงหัวหน้าหมวดภาษาไทย

43. ข้อใดใช้ภาษาได้เหมาะสม

- ก. ผมรู้สึกสงเคซไปอย่างนั้นเอง
- ข. วัยรุ่นสมัยนี้ทำตัวชานาคู
- ค. เขาชอบส่งเสียง เออะอะโวยวาย
- ง. ขอขอบคุณที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ
- จ. เด็กพวกนี้คอยแต่เบียดเบียนผู้ใหญ่

44. สารข้อใดใช้ผิดระดับ

- ก. หนังสือพิมพ์ภาคหัวข่าว "สวทแบ่งศัพทนิชโย หก"
- ข. ผู้สมัครสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรกล่าวแก่ชาวนาชาวไร่
"ปิ่นโ หวทให้มสัถคนนะครับ"
- ค. พี่สาวพุกกับน้องชาย "ป่านนี้ยังไม่ตื่นหรือจะ สายตะวันโคงแล้ว"
- ง. นักเรียนคุยกัน "ที่เก่าเวลาเคิมนะ"
- จ. วัยรุ่นคุยกัน "อะไรจะขนาดเนี้ยะ"

45. ข้อใดไม่ได้แสดงความเป็นเองระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง

- ก. หนังสือเล่มนี้เข้าที่คีนะ
- ข. เชอไม่น่าหลอกเขาเลย
- ค. ภาษาของเขายากไปสำหรับเด็ก
- ง. ปัจจุบันนี้เศรษฐกิจของไทยดีขึ้น
- จ. คุณจัดงานบวชได้ใหญ่ดี

46. ข้อใดที่ทุกคำเป็นคำภาษาระดับทางการขึ้นไป

- ก. งานแต่งงาน รถประจำทาง สุนัข
- ข. ดวงตราไปรษณียากร ใบขัณฑ์ กระบือ
- ค. ช่องทางเดินรถ โรงภาพยนตร์ ภัตตาคารเช้า
- ง. ใบรับรอง สุกร พระภิกษุ 5 องค์
- จ. ขอบคุณ ทาย ผักกัณนอน

47. ข้อใดเป็นลักษณะการพูดที่ดีที่สุด

- ก. พูดน่าสนใจ
- ข. พูดอย่างมีเหตุผล
- ค. พูดเข้าใจแจ่มแจ้ง
- ง. พูดตรงประเด็นกะทัดรัด
- จ. พูดเสียงดัง สุภาพ

48. ข้อใดที่ไม่สมควรนำมาเป็น เรื่องหักทาบปราชัยกัน
- สวัสดีค่ะ คุณต๋อยเป็นอะไรไปคะ หน้าซีด ซีด
 - วันนี้หน้าตาอึมเอยสกใสจังคะ
 - คุณป้าคะ หนูช่วยถือของให้ค่ะ
 - ดีใจด้วยจริง ๆ ค่ะที่คุณได้รับรางวัล
 - ฝนตกทั้งวันเลยนะคะ
49. ในการเตรียมการพูดนั้น ผู้พูดจะเตรียมสิ่งใดเป็นอันดับแรก
- กำหนดเรื่องที่จะพูด
 - เลือกใช้ถ้อยคำไพเราะ
 - ฝึกหัดท่าทางการพูดให้คล่องแคล่ว
 - ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่จะพูด
 - จัดเตรียมเครื่องแต่งกาย
50. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการพูด
- ขาดการฝึกฝน
 - ชินกับภาษาถิ่น
 - อวัยวะในการพูดผิดปกติ
 - ผู้พูดกับผู้ฟังมีความเป็นกันเอง
 - ตื่นเต้นมาก เกินไป
51. "ผมขอแนะนำคนกรุงให้หันมาปลูกผักสวนครัวลดย้ำจะดีกว่า" ข้อสนับสนุนและคัดค้านข้อใด สมเหตุสมผลมากที่สุด
- เห็นด้วย เพราะผักเป็นพืชที่ปลูกง่าย ไร้เรื่องต้องบรี ปลูกเป็นประจำทุกวัน
 - ไม่เห็นด้วย เพราะปัจจุบันค่าครองชีพสูงต้องลงทุนเอาเวลาไปทำอย่างอื่นดีกว่า
 - เห็นด้วย เพราะผักที่เราซื้อจากตลาดมีสารเคมีตกค้างอยู่มากเป็นอันตราย
 - เห็นด้วย เพราะเหมาะสำหรับคนที่ไม่มีที่ดินปลูกผัก หุ่นรายจ่าย ประหยัดบ้านได้ด้วย
 - ไม่เห็นด้วย เพราะไม่ควรไปแข่งอาชีพชาวไร่

52. ข้อใดแสดงว่าผู้พูดเป็นคน "พูดเป็น"
- เมื่อไรคุณจะได้กลับบ้านหรือ
 - ขนมร้านนี้สงสัยว่าจะไม่ได้ใช้มือทำ
 - เป็นหนึ่งในกระท่อมดีกว่าเป็นสองในคฤหาสน์นะคะคุณ
 - รถของเขาคันนี้เอาไว้ปลูกอะไรจะแทนได้แล้ว
 - แน่ใจนะ ว่าใช้ปากพูด
53. นายชัยสิทธิ์ นำหัวข้อเรื่องการพัฒนาภาคใต้ไปหาเสียง เลือกผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด การพูดไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดคุณสมบัติข้อใด
- ขาดบุคลิกที่น่าเชื่อถือ
 - ไม่มีความรู้ในเรื่องที่พูด
 - ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
 - ไม่รู้จักรวเคราะห์ความสนใจของผู้ฟัง
 - ขาดสถิติที่จะยืนยัน
54. ถ้าถูกกำหนดให้พูดหน้าชั้น นักศึกษาคิดว่าเรื่องใดจะสร้างความสนใจผู้ฟังมากที่สุด
- เมื่อข้าพเจ้าพบผี
 - การเล่นสงกรานต์
 - ชีวประวัติของข้าพเจ้า
 - ประสบการณ์ของข้าพเจ้า
 - บ้านของข้าพเจ้า
55. ฉันทันนั่งข้างหลังคนขับ คนที่นั่งข้าง ๆ เป็นชายชาวศรีลังกา ผิวดำมืดแต่ดูสนุกสนานและเป็นคนเอื้อเฟื้อ เมื่อรถถึงปลายทาง เขาช่วยยกกระเป๋าให้ฉัน ยายแหม่มที่นั่งกินกาแฟอยู่โต๊ะข้าง ๆ ชะเง้อก่นมาถามว่า "นั่นสามีคุณหรือ" ฉันทันก็ถามการหักทลายปราชัยในลักษณะนี้เป็นอย่างไร
- เป็นคำถามที่มีอารมณ์แฉะอคติ
 - เป็นคำถามที่ไม่แสดงถึงไมตรีจิต
 - เป็นคำถามที่ออกแซก เรื่องส่วนตัว
 - เป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ
 - เป็นคำถามแสดงการเยาะเย้ย

56. "พูดออกไป เขาไม่รู้สึกว่าเขา ว่าโง่เง่าเงอะเขอะหนักหนา
 ตัวของเราทำไมไม่โกรธา ว่าพูดจาให้เขาไม่เข้าใจ"
 ใจความสำคัญของข้อความนี้ต้องการสอนผู้อ่านในเรื่องใด
- อารมณ์ผู้พูด
 - การวิเคราะห์ผู้พูด
 - การศึกษาของผู้ฟัง
 - การวิเคราะห์ผู้ฟัง
 - ความโง่ของผู้ฟัง
57. ข้อใด ไม่ใช่ ลักษณะการฟังที่ดี
- ฟังด้วยความสนใจในเรื่องที่ฟัง
 - ฟังด้วยความสนใจ จดจำสาระสำคัญ
 - ฟังด้วยความสนใจมีสมาธิตลอดเวลา
 - ฟังด้วยความพิจารณาคุณลักษณะของผู้พูดว่าน่าเชื่อถือเพียงใด
 - ฟังแล้วคิดพิจารณาไตร่ตรอง
58. ข้อใดหมายถึงการใช้ศิลปะการฟัง
- การฟังข้อเท็จจริงต่าง ๆ
 - การฟังด้วยความตั้งใจจริง
 - การนำสิ่งที่ฟังมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 - การใช้ไหวพริบในการใช้คำถามนำไปสู่จุดที่ต้องการ
 - ใช้ความคิดพิจารณาข้อความที่ได้ฟัง
59. การฟังเรื่องราวประเภทใดที่ต้องฟังให้เข้าใจ ใช้ความคิด และจดจำสาระสำคัญของเรื่อง
- การบรรยายเรื่อง ยาเสพติด
 - การอ่านนิทาน
 - การโทรทัศน์สด
 - การฟังละครวิทยุ
 - การฟังเพลง

60. คำกล่าวข้อใดไม่ใช่ขอบพหุรองของการฟัง
- ฟังหูไว้หู
 - สืบทอดให้ควายฟัง
 - ตักน้ำรดหัวสาก
 - ฟังหูซ้ายทะลุหูขวา
 - ทำเป็นหูทวนลม
61. ข้อใด เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการฟังการอภิปราย
- แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
 - จับใจความสำคัญได้
 - จำทุกถ้อยคำ
 - ฟังเพื่อหาความรู้
 - ฟังให้เกิดความซาบซึ้ง
62. ข้อใด เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการฟังการโต้เถียง
- เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน
 - เพื่อจับใจความสำคัญ
 - เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงและวิจารณ์สำนวนโวหารของผู้พูด
 - เพื่อสังเกตการออกเสียงและท่าทาง
 - เพื่อจับจุดประสงค์ของผู้พูด
63. ลักษณะการฟังที่มีประสิทธิภาพคือข้อใด
- ฟังอย่างเข้าใจ
 - ฟังแล้วจับประเด็นได้
 - ฟังแล้วสามารถวิเคราะห์ได้
 - ฟังแล้วตีความได้
 - ถูกทุกข้อ

64. ข้อใดสำคัญที่สุดในการหาคำอธิบายในชั้นเรียน
- จดบันทึกทุกถ้อยคำ
 - มีสมาธิในการฟัง
 - ตั้งใจฟัง
 - ฟังอย่างเข้าใจ
 - นั่งตัวตรง
65. ที่เรียกว่าการตีความ นั้นคืออะไร
- การใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความรู้สึกของแต่ละคน ทำความเข้าใจกับ เรื่องที่อ่าน
 - ควรขีดบอกร่างงานเขียนนั้นมีความดีในคำใด บกพร่องในคำใด
 - การพิจารณาส่วนต่าง ๆ ของบทที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อให้ได้ความรู้มากที่สุด
 - การเก็บใจความสำคัญและสามารถนำมาเล่าได้
 - อธิบายคำหรือข้อความในเรื่องได้
66. ข้อใด เป็นลักษณะของนักอ่านที่มีวิจาร์ญาณ
- เปรียบเทียบข่าวจากหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับ
 - เลือกอ่านหนังสือพิมพ์ที่คิดว่าน่าเชื่อถือได้เพียงฉบับเดียว
 - ยอมรับและสนับสนุนความคิดของผู้เขียนเสมอ
 - เลือกอ่าน เฉพาะข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านโดยตรง
 - เลือกอ่าน เฉพาะข่าวที่ผู้เขียนมีชื่อเสียงมาก ๆ
67. "ด้วยลูกข้าคนเคี้ยวกังควงใจ จะตกแต่งให้มันเสียพันตา
 ทั่วเราก้ เล่ามก้ เจ็บใจ อายุคนนี้จะนานสักปานใด"
 แสดงว่าผู้พูด เป็นคนเช่นไร
- เห็นวาทวิตเป็นอนิจจัง
 - เป็นคนรักลูกมากที่สุด
 - อยากเห็นลูกแต่งงานก่อนตาย
 - เป็นคนที่มีร่างกายไม่แข็งแรง
 - เป็นคนเห็นแก่ตัว

68. "ตามหลักพระพุทธศาสนาสอนว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ตามประสบการณ์ในปัจจุบันนี้ ส่วนมากคนที่กระทำความดีก็ตั้งอยู่ในสัมมาชีวะกลับยากจนได้รับความเดือดร้อน ไม่ได้ ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ใหญ่ ส่วนผู้ที่ประกอบมิชฉะพละกลับมีเงินทองใช้สอยอย่างเหลือเฟือ และมียศตำแหน่งก็อย่างนี้ไม่ขัดกับหลักพุทธศาสนาหรือ"

การขึ้นต้นเรื่องด้วยข้อความนี้ น่าสนใจหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. น่าสนใจ เพราะคนส่วนใหญ่รู้สึกตามข้อความนี้
- ข. น่าสนใจ เพราะคนส่วนใหญ่มีจิตใจไปในทางมิชฉะพละอยู่แล้ว
- ค. ไม่น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องที่ใคร ๆ ก็ทราบกันอยู่แล้วโดยทั่วไป
- ง. ไม่น่าสนใจ เพราะขัดกับหลักศาสนา และความเชื่อของพระพุทธเจ้า
- จ. ไม่น่าสนใจ เพราะเป็นเรื่องของศาสนา
69. "ลายมือที่เขียนเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกของบุคคล เช่น เกี่ยวกับการพูด จึงอาจทำนายนิสัยใจคอได้ ถึงกับมีประมวลเขียนเป็นตำรา เท่ากับเป็นการตีความหมายจากสถิติอย่างหนึ่ง ความหนักเบาของตัวอักษร ช่องไฟ เหลี่ยมมุมของตัวหนังสือ เหล่านี้เป็นเกณฑ์พิจารณา ลายมือของคนเกี่ยวกับยังแปรเปลี่ยนได้ตามอารมณ์ แล้วแต่ความตั้งใจเขียนจะหาไป ไม่รู้เหมือนกันว่า หายแล้วจะได้ประโยชน์กับเจ้าของลายมืออย่างไร ตัวเองก็มีสียอย่างไรม้อมรู้อยู่แก่ใจ"
- ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข้อความข้างต้น
- ก. ลายมือแสดงนิสัยของผู้พูด
- ข. ลายมือตัดสินได้ว่าผู้พูดมีนิสัยอย่างไร
- ค. การทูลายมืออาจทำนายนิสัยใจคอได้
- ง. ลายมือของบุคคลมีใจเกณฑ์เดียวที่จะทำนายนิสัย
- จ. ลายมือของคนเปลี่ยนได้ตามอารมณ์

70. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

"การซึ่งให้มีโอกาสและให้ทุนทรัพย์ซึ่งจะได้เล่าเรียนวิชานี้เป็นทรัพย์สินมรดกอันประเสริฐ
ดีกว่าทรัพย์สินเงินทองอื่น ๆ ทั่วเป็นของติดตัวอยู่ไถ่ไม่มีอันตรายที่จะเสื่อมสูญ ลูกคนใด
ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็หรือไม่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดก็ จะต้องออกไปเรียนวิชาทุกคน
ตลอดโอกาสที่จะเป็นได้ เสมือนหนึ่งได้แบ่งทรัพย์สินมรดกให้แก่ลูกเสมอ ๆ กัน"

ข้อความนี้ผู้เขียนเสนอเรื่องอะไร

- ก. ทรัพย์สินสมบัติ
- ข. ความยุติธรรมต่อลูก
- ค. คุณค่าของความรู้
- ง. ความรักของพ่อแม่
- จ. การมีสติปัญญาเฉลียวฉลาด

71. ข้อความที่ว่า "ทั่วเป็นของติดตัวอยู่ไถ่ ไม่มีอันตรายที่จะเสื่อมสูญ" ตรงกับข้อใด

- ก. ความรู้ยิ่งล้ำ สิ้นทรัพย์
คิดค่าควรเมืองนับ ยิ่งไซ้
- ข. เพราะเหตุจกอยู่กับ กายอาต มานา
โจรจก เบียนบ่ได้ เร่งรู้เรียนเอา
- ค. มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน
จะตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน
- ง. อันความคึกวิทยาเหมือนอาวุธ
ประเสริฐดุจซ่อนไว้เสียในฝัก
- จ. ถูกทุกข้อ

72. "เมื่อล้มกลิ้งไครหนอวิ่งเข้ามาช่วย แล้วปลอบด้วยนิทานกล่อมขวัญให้
หรือจูบที่เจ็บระมึกบัค เป่าไป ผู้นั้นไซ้รักที่แท้แม่ฉันเอง"

คำประพันธ์ข้างต้นนี้สรุปความใดอย่างไร

- ก. แม่เป็นผู้ช่วยเหลือ เมื่อลูกหกล้ม
ข. แม่จูบลูก เพื่อให้คลายเจ็บ เมื่อลูกหกล้ม
ค. แม่จะปักยุ่นและทำแผลให้เมื่อลูกหกล้ม
ง. แม่จะเล่านิทานปลอบเราเมื่อเราหกล้ม
จ. แม่ดูแล เมื่อยามลูกหกล้มเท่านั้น
73. "ประสาธหินพนมรุ้งนับเป็นโบราณสถานที่สำคัญ มีความสวยงามที่สุดแห่งหนึ่ง ตั้งอยู่บน
ยอดเขาพนมรุ้ง ในเขตตำบลตาเป็ก อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นประสาธบนภูเขา
เพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่ มีผนังที่สมบูรณ์ และยังคงสภาพเดิมมากที่สุด
สิ่งก่อสร้างประกอบด้วยสถาปัตยกรรมที่สร้างเสริมกันมาหลายศตวรรษ เรียงรายตั้งแต่
ลาดเชิงเขาขึ้นไปถึงยอดเขา ในระยะแรก ๆ ศาสนสถานบนเขาพนมรุ้งสร้างขึ้นเพื่อเป็น
แหล่งพิธีกรรมของชุมชนในท้องถิ่นที่อยู่รอบ ต่อมาพัฒนาขึ้นเป็นศาสนสถานขนาดใหญ่มี
ความเกี่ยวข้องกับสังคมและการเมืองระหว่างท้องถิ่นนี้ด้วย"
- ข้อความนี้มีลักษณะการเขียนอย่างไร

- ก. สาธกโวหาร
ข. พรรณนาโวหาร
ค. บรรยายโวหาร
ง. อุปมาอุปไมยโวหาร
จ. เทศนาโวหาร

74. ข้อใดคือจุดประสงค์ในการสร้างประสาธน์พนมรุ้ง
- เป็นสิ่งที่แสดงอำนาจตน
 - เป็นที่ประทับของกษัตริย์
 - เป็นแหล่งพิธีกรรมของชุมชน
 - เป็นศูนย์รวมการปกครอง
 - เป็นประสาทที่ใหญ่ที่สุด
75. การเขียนจดหมายจะอ่านวยประโยชน์ให้แก่ผู้เขียนสมดังวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับอะไรเป็นสำคัญที่สุด
- กลวิธีที่ผู้เขียนจะใช้ได้ถูกต้องตามอักษยของผู้รับจดหมายและตามฟอร์มที่รับรองกันด้วย
 - เจ้าหน้าที่ของถูกต้องและชัดเจน
 - เสียค่าไปรษณียากรครบถ้วน
 - ผู้เขียนต้องรู้จักอุปนิสัยใจคอของผู้รับเป็นอย่างดี และจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ด้วย
 - เขียนบรรยายให้ยาว ๆ และชัดเจน
76. การเขียนจดหมายต้องแสดงความร่วมมือและระมัดระวังมากกว่าการพูด เพราะอะไร
- จดหมายเป็นลายลักษณ์อักษร
 - ข้อความในจดหมายเป็นเรื่องที่ต้องนำมาเผยแพร่
 - มีคนอ่านหลายคน
 - ภาษาเขียนเกินได้ ภาษาพูดเข้าใจง่ายกว่า
 - เป็นหลักฐานฟ้องร้องได้
77. บทความมีรูปแบบงานเขียนคล้ายอะไรมากที่สุด
- คำราเรี่ยน
 - เรียงความ
 - บทความ
 - จดหมาย
 - เรื่องสั้น

78. เนื้อหาหรือตัวเรื่องในบทความมีลักษณะอย่างไร

- ก. ให้ความสนใจใ้ผู้อ่านต่อไป
- ข. ส่งท้ายปิดรายการ
- ค. มีข้อเท็จจริง ข้อมูล ตามจุดประสงค์ของผู้เขียน
- ง. ส่วนที่เป็นโคลง สุภาษิต หรือคำกล่าวชนิดต่าง ๆ
- จ. แสดงความดีความชอบของผู้เขียน

79. จากข้อความที่กำหนดให้ จัดเรียงลำดับข้อความทั้งหมดเพื่อให้อ่านได้ความคึกต่อกันเป็นเรื่องราวที่ถูกต้องตามหลักการเขียนที่ดี

- 1. คิวพิเศษ
- 2. ทักท้วงเพื่อสอบเข้า
- 3. กระทรวงการต่างประเทศ
- 4. โดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ
- 5. เปิด 1 ตุลาคม 2532

ก. 1-4-3-2-5

ข. 1-2-3-4-5

ค. 1-2-4-3-5

ง. 3-1-2-4-5

จ. 5-4-3-2-1

80. จากข้อ 79 ข้อใดนำมาต่อท้ายคิวพิเศษ จะไม่ไ้ใจความ

- ก. ทักท้วงเพื่อสอบเข้า
- ข. กระทรวงการต่างประเทศ
- ค. โดยคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ
- ง. เปิด 1 ตุลาคม 2532
- จ. ข้อ ก. และ ข.

ภาคผนวก ข

สื่อการสอนหมายเลข 1 - 9

แผนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แผนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

คำชี้แจง สื่อการสอนหมายเลข 1 - 9 ใช้ประกอบการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ
การสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง รายละเอียดดังตารางข้างล่างนี้

สื่อการสอน		แผนการสอน	
หมายเลข	เรื่อง	แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	แบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง
1	ชีวประวัติเรื่อง เจ้าแก้งสื	แผนการสอนที่ 1, 2 และ 3	แผนการสอนที่ 12, 15 และ 16
2	บทกลอน "พลศึกษาเพื่อชีวิต"	แผนการสอนที่ 4	แผนการสอนที่ 11
3	เรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า.. ของ เกื้อ	แผนการสอนที่ 5 และ 6	แผนการสอนที่ 11 และ 12
4	บทความเรื่องค่ายทหาร สยาม	แผนการสอนที่ 7	แผนการสอนที่ 7
5	เพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษา	แผนการสอนที่ 8	แผนการสอนที่ 6
6	บทความเรื่อง ทรรศนะ เกี่ยวกับ "พลศึกษา"	แผนการสอนที่ 9	แผนการสอนที่ 14
7	บทความเรื่องวิ่งเพื่อสุขภาพ อย่างไรให้ถูกวิธี	แผนการสอนที่ 10, และ 11	แผนการสอนที่ 13
8	เรื่องสั้นเรื่องเพียงเสี้ยวเวลา ...ริมทางรถไฟ	แผนการสอนที่ 12, 13, และ 14	แผนการสอนที่ 8
9	บทความเรื่องอันตรายจาก "ยาสูบ"	แผนการสอนที่ 15, และ 16	แผนการสอนที่ 7

สื่อการสอนหมายเลข 1

ชีวประวัติเรื่องเก่าแก่โรงสี

ในประเทศไทย คำว่าบ้านเล็ก ๆ ห่างไกลจากตัวจังหวัดและอำเภอเจริญรุ่งเรืองแล้ว มักจะคล้าย ๆ กันทุกแห่ง โดยเฉพาะประชาชนเป็นชาวนา ชนชั้นนี้ ส่วนใหญ่จะยากจนกว่าพวกอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ มีความเป็นอยู่พอเพียงแก่สุขภาพ โดยไม่มีความกระตือรือร้น เพื่อดำรงความเป็นอยู่ให้สะดวกสบายขึ้นกว่าเดิม คำบลคอนมกแดงก็เหมือนตำบลบ้านทั้งหลาย ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวนาทำอาชีพส่วนตัวเล็ก ๆ ที่แยกจากแม่น้ำใหญ่ เป็นคูกังเส้นโลหิต

การดำเนินชีวิตของชาวนา เป็นไปอย่างลุ่ม ๆ กอน ๆ อาศัยพึ่งตนเอง โดยไม่มีการเกื้อหนุนจากรัฐบาลเท่าไรนัก ทุกคนต่างมุ่งหน้าหาเงิน ถือว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญที่บันดาลความสุข โดยมีพระศาสนาเป็นหลักธรรม ควบคุมศีลธรรมจรรยา คูกังคอยค้ำพิชให้สังคมเล็ก ๆ นี้เดินไปในทางที่ถูก วัคจึงเป็นของสำคัญ เชิดหน้าชูตาของตำบลบ้าน

วัดนี้มีชื่อตามตำบล คือ วัดคอนมกแดง ไม่ใช่เป็นวัดใหญ่ ตั้งอยู่บนที่ดอนใกล้ ๆ ลำน้ำเล็ก ๆ ที่ไม่มีแม่น้ำตั้งแต่นั้นมา แต่จะอย่างไรก็ตาม วัดคอนมกแดงยังเป็นสถานเชิดหน้าชูตาของชาวนามีสิ่งก่อสร้างถาวรวัตถุ คือโบสถ์ ก่ออิฐถือปูน วัสดุหาค่ายสี่เหลี่ยม

วัดนี้จะสร้างมาตั้งแต่เมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้ และไม่มีใครสนใจที่จะรู้ คงมีมาแต่โบราณกาลหลายร้อยปีแล้ว เพราะมีพระเจดีย์องค์ใหญ่สมัยโบราณ ที่ทำรูปทูลกระหม่อม ส่วนบนทั้งหลายลงมาถึงคอระฆัง เหลือแต่ส่วนที่เป็นเจดีย์ที่ทูลกระหม่อมรูปเล็กรูปใหญ่จากหน้ามือคนคนหาทรัพย์สินสมบัติและพระเครื่องของคลัง จนดูเหมือนตั้งอยู่ในสนามรบ ถูกลูกปืนใหญ่ยิงจนพินาศ และพันธัมม์เลื้อยขึ้นระเกะระกะไปหมด ตั้งให้อยู่ตามธรรมชาติ ไม่มีผู้ใดต่าง ด้วยถือว่าเงินกำลังจะปฏิสังขรณ์ได้แล้ว ก็ปล่อยให้ถูกร้างคร่ำ ๆ ไม่ได้ พระเจดีย์องค์นี้จึงเป็นที่ที่เด็ก ๆ มาจับจิ้งหรีดมากกว่าจะมีใครคิดมาบูชา

วัดคอนมกแดงเป็นวัดเล็ก มีพระภิกษุอยู่เป็นประจำเพียงสามรูป รูปหนึ่งเป็นสมภารเจ้าวัด คือ ท่านพระครูบุญมีหน้าที่ยกและพระลูกวัด ถึงแม้จะมีเพียงสามรูปประจำ แต่ในวัดก็มีพระ หรือสามเณรหลายรูป ในบางครั้งถึงสิบถึงเคยมี เป็นภาระของท่านสมภารจะต้องดูแลให้อยู่ในระเบียบสิกขาบท ยิ่งเป็นตอนเข้าพรรษา ภาระของท่านสมภารก็มีมากขึ้น ด้วยจะมีพวกชาวบ้านมาอุปสมบทเพิ่มจำนวนพระสงฆ์ที่ท่านต้องดูแล ในบางพรรษามีถึงสิบรูป

นอกจากวัดอันเป็นส่วนสำคัญของตำบลแล้ว ยังมีสิ่งสำคัญขึ้นหน้าขึ้นตาของคอนมกแดง อีกแห่งหนึ่ง นั่นคือ โรงสีข้าว

โรงสีข้าวเป็นของใหม่ของตำบลคอนมกแดง แต่ก่อนแต่ไรไม่เคยมี ทั้ง ๆ ที่พำนาประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวนา แต่ละปีทำข้าวได้มากบ้างน้อยบ้าง แต่เมื่อชาวนาเกี่ยวข้าวได้แล้วก็จะขายให้คนจีนที่อยู่ในอำเภอทั้ง ๆ ยังเป็นข้าวเปลือกไม่ได้สีเป็นข้าวสาร บรรทุกเรือบ้าง รถบรรทุกบ้าง ทางโรงสีทันทางเป็นผู้ลงทุนซื้อ ฉะนั้น พ่อค้าที่มากทข้าวจึงกดราคาข้าวเปลือกจนต่ำไม่น่าเชื่อ

แต่แล้วตำบลคอนมกแดง ก็มีโรงสีของตนเอง ทั้งตระหง่านอยู่ริมน้ำ มีโรงเรือนก่อสร้างหลายหลัง และที่ทุกคนรู้สึกตื่นเต้น รู้สึกมีหน้ามีตา ก็คือ ปล่องไฟรูปสี่เหลี่ยม ก่อด้วยอิฐไม่ฉาบปูน สูงกว่ายอดศาล อันนับว่าเป็นทัศนียภาพที่สูงเด่นกว่าที่หนึ่งที่ใดในตำบล

เจ้าของโรงสีแห่งนี้อย่างไรชาวคอนมกแดง ไม่ใช่เป็นคนไทยเสียด้วยซ้ำไป เพราะเป็นคนจีนร่างผอมบาง ผิวซีดเหลือง พันมีคราบสกปรกและปากเหม็น จนไม่มีใครอยากเข้าไปพูกจาใกล้ตัวด้วย แต่เขาก็เป็นคนร่ำรวยที่สุดในตำบล แม้ตัวนั้นโหล่งยู่มีอาชีพให้เงินกู้ เรียกดอกเบี้ยสูง เป็นเจ้าหนี้คนเกือบทั้งตำบลก็ยังเหี้ยมไม่คิด ชาวจีนคนนี้จึงได้ชื่อว่า เจ้าแกโรงสี

เจ้าแกโรงสีคนนี้มีชื่อว่า เต็กฮ้อ แซ่เบ๊ เรียกอย่างจีนว่า เบ๊ เต็กฮ้อ กำเนิดในตำบลชัวเถา เขาไม่ได้เกิดในตระกูลเศรษฐีที่มีก้อนเงินก้อนทองคาบปากอยู่ตอนเกิด แม้ว่าจะโตเป็นหนุ่ม ก็มีเพียงความยากจนเป็นสมบัติ เพราะเป็นชาวนาเช่น ชาวไทยตำบลคอนมกแดง ไม่มีแม่แต่มารของตนเอง จึงไม่ทุกข์ไม่ร้อนที่จะอยู่ในตำบลชัวเถาต่อไป เขาอุตส่าห์ข้ามน้ำข้ามทะเลมายังประเทศไทย ที่ใคร ๆ พูดยกย่องจนถึงอดตายไม่มี เบ๊ เต็กฮ้อ จำเป็นต้องยึดเอาเพื่อนชาวจีนที่มาอยู่ก่อนเป็นที่พึ่ง และในไม่ช้าเขาก็พบคนจีนแต่ใจด้วยกัน แม้จะไม่ร่ำรวยอะไรมากมาย แต่ก็มีร้านค้าอาหารเล็ก ๆ พอนหาเงินเลี้ยงตัวไปได้วัน ๆ หนึ่ง

"ลื้อมาจากไหน ?" เจ้าของร้านถาม

"ตำบลแป๊ะไธ้ว ชัวเถา"

"งั้นก็เป็นคนบ้านเดียวกันกับอ้าว" เจ้าของร้านออกจะปลานปลื้ม ในการได้มาพบคนจากตำบลเดียวกัน "แต่ที่จริงอ้าวไม่เคยรู้จักบ้านตัวเองเลย เพราะเตี้ยแก่พามาเมืองไทยตั้งแต่จำความไม่ได้"

เบ้ เต็กฮ้อ เห็นเป็นท้อ ก็พรรณนาถึงบ้านเดิมให้ทางเจ้าของร้านหังจนเหลิน

"แล้วนี่ลื้อทำงานที่ไหน ?"

"ยังไม่มี กำลังหาอยู่" เต็กฮ้อตอบ คีหน้าเศร้า ๆ

"แล้วบ้านอยู่ที่ไหน" อีกฝ่ายถามต่อ

"ก็ยังไม่มี อาศัยนอนตามศาลเจ้า"

"งั้นมาอยู่เสียที่นี่" เจ้าของร้านชวน "พี่พอมีไหนนอน แต่ไม่มีเงินจะจ้าง"

"ไม่ทองจ้าง มีที่ไหนนอนก็พอแล้ว" เต็กฮ้อตอบ

"มีข้าวให้กินด้วย ร้านอัวขายก้วยเตี่ยว ขายเป็ดย่าง ของพวกนี้มีเหลือ พอปันให้กินได้"

เมื่อได้พบกับคนใจดีเสียอย่าง เต็กฮ้อก็สบายไปร้อยอย่าง มักหลีกมันอยู่กับร้านขาย

อาหารเล็ก ๆ แห่งนี้ อาศัยนอนในครัว เมื่อเจ้าของร้านนอนบนคอกชั้นสอง เขาเป็นคนขยัน ช่วยเหลือการงานในร้านทุกอย่างทุกประการโดยไม่เกียจคร้าน นับตั้งแต่ล้างถ้วยล้างชาม ผสมอาหาร ตลอกไปจนถึงย่างเป็ดย่างหมู อันเป็นอาหารหลักของร้านจนชำนาญไม่แพ้เจ้าของร้าน เจ้าของร้านใจดี มองเห็นประโยชน์ที่เพื่อนร่วมแผ่นดินจีนช่วยเหลือ จึงแบ่งปันผลประโยชน์ให้ ทีละเล็กละน้อย จนกระทั่งเก็บสะสมไว้ได้ถึงพันบาท

อยู่ร้านขายอาหารในกรุงเทพฯ มาได้หนึ่งปีเต็ม มีเงินทองพอไม่อดตาย เต็กฮ้อ จึงคิด เขยิบฐานะของตัวเอง โดยขอออกไปทำมาหากินต่างจังหวัด เจ้าของร้านจึงเขียนหนังสือแนะนำ ตัวไปให้เพื่อนพ่อค้าของเขา

คนที่เจ้าของร้านขายอาหารฝากไป เป็นพ่อค้าใหญ่อยู่ในจังหวัดอันเป็นที่ตั้งของ ตำบลคอนมกแดง ชื่อเรียกว่า นายตังกวย อาชีพหลักของนายตังกวย เป็นพ่อค้าข้าว รับผิดชอบข้าวเปลือกจากชาวนา มาสีเป็นข้าวสารขายอีกทีหนึ่ง เป็นการค้าที่ทำกำไรให้เป็นอย่างมาก จากการซื้อถูกขายแพง นายตังกวยจึงนับเป็นพ่อค้าใหญ่ในจังหวัดและเป็นผู้มีอิทธิพลมากในการรักษาที่สูง แม้จะมาอยู่ในเมืองไทย คำขายในเมืองไทยจนร่ำรวย แต่ก็ยังถือเอาความเป็นคนจีนช่วยเหลือคนจีนด้วยกัน พนักงานต่าง ๆ ก็เลือกคบเอาที่เป็นคนจีนด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ จะใช้คนไทยบ้าง ก็เฉพาะที่จำเป็น

ไม่เป็นการยากเลยที่เต็กฮ้อจะเข้าเป็นพนักงานในกองสีของนายตังกวย และได้กับการสอนสั่งให้รู้จักหน้าที่ วิธีการค้าขาย อันเกิดประโยชน์กับเต็กฮ้ออย่างมากศาลในกาลต่อมา

"อ้าวจะให้ลื้อเป็นหลงจู๋ ออกไปเที่ยวกว้าชื้อข้าวเปลือกตามท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อนำมาที่จังหวัดเป็นงานไม่ยากหรอก พวกคนไทย เฉพาะชาวนา ไม่สนใจในเรื่องการค้าขายอะไรกันนัก ความสำคัญอยู่ที่ว่าเราจะต้องพยายามซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในราคาถูกที่สุด เพื่อนำมาสีเป็นข้าวสารต่อไป"

แล้วนายทั้งกวย ก็แนะช่องทางที่จะได้เปรียบให้เบ๊ เต็กฮ้อหลายอย่างหลายประการ เบ๊ เต็กฮ้อเดินทางจากจังหวัด ตรงไปยังท่าบลคอนมกแคงตามคำสั่ง เพื่อกว้าชื้อข้าวเปลือกจากชาวนา ไม่เป็นการยากแต่ประการใด เพราะคอนมกแคงเป็นเพียงตำบลเล็ก ๆ มีข้าวที่ชาวนาทำไม่มากมาย และไม่มีคู่แข่งจะต้องใช้สติปัญญาแย่งชิงกับพ่อค้ารายอื่น

อันคัมแรกเขาเช่าร้านเล็ก ๆ ที่เคยเป็นร้านขายเหล้าที่เลิกกิจการแล้ว ยกป้ายยี่ห้อหงส์ของนายทั้งกวยขึ้น หาซื้อเรือสองลำ เพื่อให้บรรทุกข้าวที่จะซื้อมา ค่ายเห็นว่าลำเลียงทางน้ำสะดวกกว่าทางบก แม้จะต้องเสียเวลาเดินทางมากกว่าแต่ประหยัดค่าโสหนุ่ยในการลำเลียง โดยบรรทุกที่เรียกค่าจ้างแพง เรือของเขาใช้คนงาน ซึ่งมาจากอีสานสามสี่คน และให้เรือยนต์ขนาดเล็กลากจูงไปถูกกว่ามาก เมื่อเตรียมการพร้อม ก็พอดีกับเวลาข้าวตกรวง และชาวนาเริ่มเก็บเกี่ยว

เขาซื้อเรือสำนั้นลำเล็ก ๆ ลำหนึ่ง พายไปตามลำน้ำอันเป็นแหล่งปลูกข้าว เทียวพบปะสนทนากับชาวนา เป็นที่รู้จักกันคุ้นกันดีแล้วก็เจรจากรซื้อข้าว โดยเหมาข้าวในยุ้งเล็ก ๆ ของชาวนา นัดหมายให้ขนไปกองไว้ริมน้ำ เพื่อนำเรือใหญ่มาบรรทุกอีกต่อหนึ่ง เป็นการกระทำไม่ยากนัก ค่ายถูกเก็บเกี่ยวกับเป็นตูกูน้ำหลาก เรือเดินทางไปมาได้สะดวก

เพียงปีเดียว เบ๊ เต็กฮ้อ ก็มีผลงานให้นายทั้งกวยมีกำไรเป็นที่พอใจ มีความรักใคร่เมตตาเต็กฮ้อมากขึ้นเป็นลำดับ ในขณะที่เดียวกัน เขาก็สามารถเก็บเงินจากเงินเดือนและโบนัสที่ได้รับจากหงส์เป็นจำนวนไม่น้อย และเขาก็ได้ลูกคนจีนเจ้าของร้านชาเป็นภรรยา มีลูกสาวด้วยกันคนหนึ่ง

พอมาถึงปีที่สาม เบ๊ เต็กฮ้อ ก็มีความคิดขึ้นใหม่ เห็นว่าการเป็นลูกจ้างคนอื่นนั้น ไม่น่าจะพอเพียงกับความต้องการเสียแล้ว เขาคิดว่าควรจะต้องโง้งสี่ขึ้นสักโง้งหนึ่ง ในคอนมกแคง เพื่อซื้อข้าวเปลือก

วันหนึ่ง เขาก็ไปหานายทังกวย ผู้นับ เป็นเศรษฐีใหญ่อยู่ในจังหวัด และบอกวัตถุประสงค์ให้ฟัง เมื่อนายทังกวยฟังคำอธิบายถึงวิธีการต่าง ๆ นายทังกวยก็เห็นด้วย ด้วยเป็นความคิดที่ไม่มีใครคิดมาก่อน คิดว่าจะตั้งโรงสีในจังหวัด ที่มีควายนาก่มากแห่งแล้ว นายทังกวยจึงตกลงเห็นด้วย

"อ้าวจะช่วยลื้อลงทุน แต่ลื้อต้อง รับ รองว่าจะใช้เงินคืนให้ภายในสามปี พร้อมดอกเบี้ย"

ไม่กี่เดือนต่อมา ชาวบ้านคอนมกแดงก็ตื่นตื่น ภาคภูมิใจในการเห็นมีควนค้ำพวยพุ่ง ลอกมาจากปล่องสีเหลี่ยม แสดงว่าโรงสีไฟ โรงแรกของตำบลได้เริ่มกิจการอันน่าภูมิใจ ในขณะที่เดียวกัน ทั้งเงินที่นำมาและเงินที่สะสมไว้เป็นเวลานานก็หมดไปแต่เขาก็ไม่ย่อท้อ เมื่อหมดทุนจะซื้อข้าวเปลือกมาป้อนโรงสี เขาก็คิดหาวิธีใหม่ ด้วยการเชิญชวนชาวนาทั้งหลายให้นำข้าวเปลือกมาสีที่โรงสีของเขา แบ่งเงินที่ขายข้าวสารให้ไปตามส่วน ซึ่งชาวนาทั้งหลายก็พอใจ เพราะได้เงินดีกว่าขายข้าวเปลือกเสียอีก

เพียงปีแรกปีเดียว เบ้ เท็กฮ้อ ก็มีกำไรจากการขายข้าวพอจะลงดอกเบี้ยและชำระเงินต้นได้กว่าครึ่ง ในปีต่อมา เป็นปีอุดมสมบูรณ์ ที่ชาวนาสามารถปลูกข้าวได้เป็นจำนวนมาก โรงสีของ เบ้ เท็กฮ้อ ต้องทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน ขายข้าวได้ราคา ข้าวยังได้ผลพลอยได้ ที่บรรดาชาวนาไม่ได้รับส่วนแบ่งด้วย คือ รำข้าว เอาไปขายเป็นอาหารสัตว์ แต่ชาวนาก็พอใจเป็นที่ภาคภูมิใจของตำบลคอนมกแดง

ในขณะที่ท่านพระครูเจ้าอาวาสวัดคอนมกแดง เก็บเอาเด็กที่พ่อแม่ทิ้งไว้ในป่าเข้ามาเลี้ยง เบ้ เท็กฮ้อ ก็สามารถสร้างเรือนปั้นหยาสองชั้น โอ้อวดที่สุดในตำบล แม้ภูมิต่านพระครูเองก็สู้ไม่ได้

คนในตำบลคอนมกแดง ตลอดจนจนถึงอำเภอ และจังหวัดที่ตำบลนี้สังกัดต่างรู้จัก เบ้ เท็กฮ้อ ในนามของเจ้าแก้งโรงสี

สื่อการสอนหมายเลข 2

พลศึกษาเพื่อชีวิต

โดย สวัสดิ์ สุวรรณอักษร

เราสอนพลศึกษาเพื่ออะไรใครรูบ้าง
 จึงวัดแต่ความชำนาญด้านฝีมือ
 อันปรัชญาพลศึกษาเราว่าไว้
 พลศึกษาเพื่อชีวิตจงพิจารณา
 อันชีวิตคือ กาย - ใจ ใครก็รู้
 ต้องวิวัฒนาการให้ทั่วไซ้ทั้งกายใจ
 อย่าหวังเพียงชื่อเสียงศักดิ์หาเด่น
 ควรคำนึงถึงเด็กอื่นหลายหมื่นพัน
 ควรส่งเสริมให้เด็กไทยมีใจรัก
 ให้ปฏิบัติอย่างเป็นสุขทุกเวลา
 อันการสอนพลศึกษาถ้าเห็นมโน
 ควรคิดว่าศิษย์เราเขาคือคน
 แม้ชมเชยบำรุงขวัญหมั่นใกล้ชิด
 ถึงฝีมือไม่เทียบทันชั้นแชมป์กีฬา

เพื่อจะสร้างนักกีฬาระนั้นหรือ
 ไม่ยึดถือนโยบายใหญ่ไม่นำพา
 มีจุดหมาย - จุดประสงค์จงศึกษา
 ควรคิดว่าชีวิตนั้น คืออันใด
 เพียงวัตถุ "หักเห" ไช้หาได้ไม่
 รวมนิสัยและคุณธรรมที่สำคัญ
 แต่เด็กเล่นน้อยหนักหนาช่างน่าชัง
 เด็กเหล่านี้อยากสนุกสนานด้านกีฬา
 ให้รู้จักนำไปใช้ได้ทุกท่า
 เห็นคุณค่าประโยชน์ที่มีแก่ตน
 คือลงโทษเรื่อยไปไม่เป็นผล
 ที่เปี่ยมล้นความสนใจในกีฬา
 จะช่วยศิษย์ให้มีใจไปศึกษา
 ยังดีกว่าศิษย์ไม่โยคี หนีเรียนเฉย

สื่อการสอนหมายเลข 3

เรื่องสั้น เรื่องแม่และนางฟ้า...ของ เกื้อ

เกื้อ เบียดร่างผอม ๆ เข้าฉีกมุมประตูสีขาวบานใหญ่ ที่มีพยานาลชุดสีขาวสะอาด
เดินเข้าออกอยู่ชั่วกัใจชั่ววันวาย เขาหันหน้าไปสบตากา ที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ และมีสีหน้าเป็นทุกข์
เป็นร้อนไม่แพ้กัน แล้วก็ถอนหายใจอย่างหนักหน่วง ป้าย กรุณาอย่ายืนขวางประตู ที่เขียนด้วย
ตัวหนังสือสีแดง เคนชักบนบานประตูสีขาว ไม่สามารถห้ามเกื้อและจกให้ใจได้เลย ที่จะเวียน
เข้าไปชะเง้อค้อมมองตรงร่องประตูที่ปิดไม่สนิทเป็นครั้งคราว

"เป็นอะไรมากหรือ เปล่าก็ไม่รู้" เกื้อ รำพึง

"คงไม่หรอก" จกปลอบใจทั้งที่สีหน้ายังไม่ดีขึ้นเลย

เกื้อถอนลมหายใจแผ่วเบา พยายามเปลี่ยนสายตาเหม่อมองออกไปยังประตูทางเข้าตึก
แลเห็นบรรยากาศโพล้เพล้ข้างนอกที่มีสีส้มหม่นหม่น ฉับพลันนั้นเอง สีฟ้าเข้มเทาของยามโพล้เพล้
ก็ถูกบดบังด้วยสรรพสีเขียวแดงเหลืองของ เสื้อผ้าคนกลุ่มใหญ่ที่สุมกันไว้วาบ กรุณาอย่าเข้ามา
อย่างเร่งร้อน ตามด้วยเสียงอีกทีกวนวาย

"เข้าไปเลยอู๋...เร็ว ๆ เข้าเถอะ" เสียงหนึ่งดังขึ้น ทำให้เกื้อเบนความสนใจ
มายังภาพตรงหน้า

"ไม่เป็นไรหรอกน่า ไม่โดนตาไม่ใช่เหรอ" อีกคนปลอบ มือหนึ่งถือแว่นตารูปราง
บิกเบียร์ ส่วนอีกมือหนึ่งลูบเบา ๆ ที่ไหล่ของอู๋เพื่อนสาวผู้ยกมือบิกตาไว้นั่น

"ทำไมจะไม่ โคนแสบตาออก" อู๋พูดเสียงเครือ

"ก็เลือกมันไหลเข้าตาที่แสบนี่สิ เมื่อก็เปิดแผลอยู่แล้ว ไม่บาดตาอีกหน่อย"

เกื้อแลเห็นเพื่อนสาวสองสามคนประคองแขนคนที่ชื่อว่าอู๋มาถึงหน้าประตูสีขาวที่มีป้าย
บอกว่าห้องฉุกเฉิน ขณะที่บานประตูเปิดออกเพื่อให้หญิงสาวเข้าไปนั้น เกื้อก็แลลอดเข้าไปเห็น
ร่างของบิกอยู่บนเตียงสูง บิกหันมาเห็นเขาและจกเข้าพอดี จึงยิ้มว่า

"เห็นมั๊ย ไม่เป็นไรจริง ๆ มันยังยิ้มให้กูเลย" จกว่าด้วยน้ำเสียงดีใจและคลายกังวลลง

เกื้อกับคำเสียงเบา เขารู้สึกโล่งใจขึ้นมาบ้าง แต่ความหนักอึ้งในใจเรากลับทวีมากขึ้น
ทุกครั้งที่ห้องฟ้าเริ่มมืดลง...มืดลง ทั้งตัวเขาและใคร ๆ ก็รู้ว่า รสไม้เรียวของยาบั่นมันร้ายกาจ

ขนาดไหน ซึ่งก็ไม่แพ้กันกับปากคอร้ายกาจของแก่นนั้นแหละ ยายไม่เคยยอมให้เขากลับบ้าน หลังพระอาทิตย์ตกดิน ไม่ว่าควยเหตุนลใด ๆ ก็ตาม ถ้าวันใดที่กลับมาแล้วมีคิ เกื้อก็จะพบ ยายยืนต้อนรับควยใบเน่าดมึงหึง มีไม้เรียวยาวอยู่ในมือ เสียงควย ๆ ที่พาดับจะลงบนขาตอม บางของ เขาอย่าง ไม่ปรานีปราศรัยนั้น ความเจ็บปวดของม้นกรีกแทรกเข้าไปตามรูขุมขน และ เจ็บแปลบเข้าไปถึงหัวใจ แต่ก็ยังไม่ร้ายเท่าเรื่องอภัยของแม่ที่ยายมักซุกคืบขึ้นมาผูกได้ทุกเมื่อ เวลาที่โกรธจิก ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่อยากจะยินที่ลือในโลก

แม้ทั้งห้อง เกื้อหลังจากที่พอไปहांหมันมาได้เกือบปี เขาก็อำเนิด ร่างในท้องแม่ท่ามกลาง ปริศนามีกระหว่างความรู้สึกของแม่กับความฉิบพลางทางการแพทย์ที่ล้าสมัย ซึ่งก็ไม่มีใครคิดจะ พิสูจน์ หรือเอ่ยถึงประการหลัง เขาก็อำเนิด ร่างขึ้นท่ามกลางความเกรี้ยวกราดและอับอาย ของพ่อ ความทุกข์เศร้าอกสุมของแม่ และความฉิบหวังของยาย ตลอดจนคำนิพนธ์ว่าร้ายอย่าง สุนัขปากของชาวบาน

แม้ยุคคอยหาหนีความอภัยสอกลุ หลังจากคลอกเกื้อเพียงไม่กี่เดือน นับแต่นั้นมาความรู้สึก ของเกื้อที่มีต่อแม่ก็ เป็นดังความรู้สึกที่มีต่อทอคงความบ่่า นั่นคือรักและชื่นชมบูชา หากห่างไกลกัน เสียเหลือเกิน พ่อปฏิเสธที่จะยอมรับเขาเป็นลูกและหนีจากบ้านไปในวันหนึ่ง ยายตกที่นั่งเป็นผู้ เลี้ยงดูเขาอย่างไม่มีทางเลือก ในขณะที่ปมปริศนามีคของแม่ ก็ยังไม่ไ้คลี่คลายจนถึงวันนี้ และ ในวงสนทนาของชาวบ้านก็มีการพยายามเอ่ยถึงผู้ชายคนนั้นบ้างคนนี้บ้างที่เคยสนิทสนมไปมาหาสู่ กับแม่ เพื่อถกกันว่าใครกันแน่ที่ (น่าจะ) เป็นพ่อเกื้อ

เสียงอีกทีก็เร่งร้องทกใจจากกลุ่มเลื้อยสี่สกลกลุ่มใหญ่ขึ้นเริ่มแปรเปลี่ยนเป็น เสียง พุกคืบและเสียงหัวเราะ เมื่อตระหนักว่าเพื่อนสาวของตนมีอาการไม่เข้าวิทนนัก

"พี่ป้อล่ะ ไปไหน" เสียงแจ้ว ๆ เสียงหนึ่งถามเมื่อนึกขึ้นได้

"ขับ รถไปจอดที่ลานใจ เคี้ยวก็มา"

"อู๋ยก็จริง ๆ เลยนะ ไม่น่าใส่แว่นลงแรงเลย วุ่นวายกันไปหมดทั้งสนาม" เสียงหนึ่ง

แทรก

"แหม..." อีกคนลากเสียงยาว "ก็มันสายตาสั้น ถ้าไม่ใส่จะมอง เห็นลูกบอลเหวอ"

เกื้อหันมาใส่ใจกับภาพตรงหน้าอีกครั้ง เขายังยืนแอบอยู่ตรงบานประตูที่เดิม ในขณะที่ จกยังคงเฝ้าชะเง้อชะเง้อเข้าไปข้างในตามช่องประตู ที่แง้มเปิดออกมาแต่ละทีที่มีคนผ่านเข้าออก อย่างไม่ใส่ใจต่อสายตาราคาญแถมคืบของยายาลูกสาว

เสียงรกร่างยังอึงอลแว่ว ๆ อยู่เบื้องนอก เงามรุมไม้ใหญ่เริ่มมีครีครึ่มลงทุกที ไอบีค
ไม่น่าเลย วันนี้มันวันชวของเขาแท้ ๆ ทั้ง ๆ ที่เขา จก และบีคก็วิ่ง เล่นกันอยู่ที่กองหิน
กองทรายข้างคอกที่กำลังก่อสร้าง ที่เค็มที่เคยเล่นกันอยู่ทุกวี่ทุกวัน แต่ระหว่างที่เล่นทหารไล่
ขว้างลูกกระเบิดกันอยู่นั้น ไอบีคก็เผลอไปเหยียบจำเพาะต้องวิ่งหนีหลบกระเบิดเขา มันหันมาร้องทำทนาย
พอดีกบที่เข้ามาสัมผัสกับก้อนหินก้อนใหญ่ แล้วก็ล้มคะมำลง ไปตรงกอง เศษปูนที่มี ครก เหล็ก เส้นปลายแหลม
วางกองไว้ เหล็กแหลมมันทะลุผ่านไต้วงแขนของบีคพอดี้ มันร้องครวญครางด้วยความ
เจ็บปวดระคนกับตกใจ เลือดไหลแดงฉาน เขาและจกยืนตะลึงอยู่ครู่หนึ่ง แล้วจกจึงไค้สตีวิ่งไป
ตามแม่ที่ขานซึ่งอยู่แถวโน้นเอง แม่ของจกพาเด็กทั้งสามขึ้นรถสามล้อมาส่งโรงพยาบาลด้วยท่าทาง
ไม่ใคร่จะเคียดร้อนเท่าใดนัก นางจึงกลับบ้านก่อน ทั้งสามล้อซาลงกลับไค้ให้จก และสั่งให้
เด็กทั้งสอง คอยเฝ้าบีคจนกว่าจะหว่าแผลเสร็จเรียบร้อย แล้วจึงค่อยพากันกลับบ้าน

เกือค้อย ๆ เอื้อมมือไปแตะกับบานประตูเบา ๆ จนแง้มออกนิดหนึ่ง แลเห็นหมอนุ่ม
ในซอกซาวกำลังก้มหน้าก้มตาอยู่กับปากแผลของบีคอย่างใจเย็น เขาเดินไปหยิบอะโรตรงโน้นบ้าง
แล้วก็หันมาจกอะโรยูกยิกตรงโน้นบ้าง

ไม่ทันใจเลยหมอ เกือคึกในใจ ด้วยหัวใจรุม ๆ รวาคุ่มไฟ อย่างนี้เมื่อไหร่จะเสร็จ
กันเล่า เขารู้สึกถึงร่าง ๆ หนึ่งที่ขยับมายืนใกล้ ๆ แขนเสื้อยาวสีม่วงอ่อนสะกิดเฉียดแก้มเขา
ในขณะที่เจ้าตัวยกมือขึ้นจับบานประตูแล้วค้อย ๆ คับเข้าไป

"ไหนน้อง ซอคูเพื่อนพี่มึง" เสียงใส ๆ เอ่ยขึ้นอย่างอารมณ์ดี ครู่หนึ่งเขาก็ก็นไปบอก
กลุ่มเพื่อนที่นั่งจับกลุ่มรออยู่ที่ม้านั่งติดผนัง

"อูยกำลังนั่งคอยอยู่เฉย ๆ ยังไม่ได้ทำอะไรเลย"

เขอหันหน้ามามอง เกือ พอดีกบที่เกือ จ้องมองใบหน้าของเขออยู่แล้วด้วยความเพลิกเพลีน
เขอมีสีหน้าฉงนนิดหนึ่ง แล้วหน้าขาว ๆ นั้นก็ยิ้มกว้าง

"ใครเป็นอะโรเธอ" หญิงสาวทักทาย

"เพื่อน โคยเหล็กแหล" เกือคอบ

"อ้าว ตายจริง" เขอมีสีหน้าตกใจ

"เล่นกันนะ พอดี้เพื่อนมันหล่ม เหล็กก็เลยเสียบเข้าที่จิกแล้ว" เกือเล่าต่อพลาง เอี้ยวตัว
ไปมองจกซึ่ง เดินกลับไปยังฝั่งป่าอยู่ที่ยามันนั่งด้วยความเมื่อย

"เป็นอะไรมากหรือเปล่า" พี่สาวคนนั้นถามอย่างเป็นห่วง

"ไม่หรอก" เกื้อตอบเสียงเบา ๆ "มันยังยิ้มได้อยู่เลย"

"เธอ... โชคดีไปนะ" เธอหยุดไปครู่หนึ่ง "แต่ทำไมทำหน้าอย่างงั้นล่ะ ก็เพื่อนไม่เป็นไรแล้วนี่"

เกื้อเงยหน้าขึ้นมองหน้าสาวใสของพี่สาวคนนั้นเต็มตา แล้วเขาก็ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมในแววตาของพี่สาวคนนั้นถึงเปี่ยมไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ... เป็นห่วง... กังวล ฉายแววอบอุ่นและเต็มท้นอย่างประหลาดที่ไม่เคยมีใครมองเขามาก่อนเลยในชีวิต เขาไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมเขาจึงรู้สึกถูกเน้นหน้าอกและลำคอตบตันไปหมด เขาไม่เข้าใจเลยแม้กระทั่งว่าทำไมน้ำตาถึงขึ้นมาปริ่ม ๆ อยู่ที่ยอดตา

"หมอทำชา..." เขาโผล่งออกไปด้วยเสียงพรวดเดียว "กลับบ้านค่าไม่ได้หรอก ยายตีแน่"

แววตาของพี่สาวคนนั้นสลกลง

"โอ... ก็บอกยายสิว่าพาเพื่อนมาโรงพยาบาล มันเป็นเหตุสุดวิสัยนะ น้องไม่ได้ตั้งใจ เกเร อธิบายเหตุผลให้ยายฟัง ยายคงไม่ตีหรอกนะ"

เกื้อนั่งเงียบ ดวงใจยังไม่คลายร้อนรุ่มกังวล เขาเข้าใจถึงความ เป็นห่วงหวังดีที่แผ่กระจายออกมาตามกระแสเสียงนั้น แต่เขารู้สึกว่า การจะอธิบาย "เหตุสุดวิสัย" หรือ "เหตุผล" กับยายนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ ค่ายาก ๆ พรรคนั้น มีหรือยายจะอดทนฟังให้ระคายหู และที่สำคัญ... ยายไม่เคยฟังคำอธิบายใด ๆ จากเขาเลย

"นะ... เชื่อพี่" น้ำเสียงนั้นปลอบประโลม "บอกยายดี ๆ ยายไม่ได้โกรธหรอก"

พี่สาวคนนั้นเอื้อมมือมาบีบคั้นแขนเกื้อเบา ๆ ก่อนจะหันหลังเดินกลับไปยังกลุ่มเพื่อน สัมผัสที่อบอุ่นและอ่อนโยน น้ำตาเกื้อร่วงมาหยกหนึ่ง เขารับปากมันออกอย่าง รวดเร็วด้วยเกรงว่าจกจะเห็นเข้า มันเป็นน้ำตาแห่งความตื้นตันที่ประสพความอาทร... ซึ่งเขาไม่เคยได้รับจากใคร ๆ เลย

สายตาที่ใครต่อใครมองเขาเป็นสายตาที่แสดงความชิงชังรังเกียจ และเต็มไปด้วยเครื่องหมายคำถาม คำพูดที่ใคร ๆ เอ่ยปากกับเขาก็มีสำเนียงถูกดูถูกแคลน ด้วยเขาเป็นเด็กเลือกสกลปรกไม่มีพ่อ มีแม่ชู้ ในสังคมแคบ ๆ ชั้นล่างสุดที่เขาอยู่ เขาเป็นคังลูกหมาตัวหนึ่ง ความรู้สึกที่ดีที่สุดในชีวิตที่ชาวบ้านจะมีให้เขาก็คือสมเพชเวทนาว่าเขาไม่น่าเกิดมาเลยจริง ๆ

แม้กระทั่งยายเองก็เถอะ สำหรับเขา ยายเป็นเพียงคนแปลกหน้าคนหนึ่ง บางครั้ง... เวลาที่ยายโกรธมาก ๆ ยายก็กลายเป็นนางมีสารร้ายที่เขาอยากหลีกหนีให้ห่างไกลอย่างหวาดกลัว

เพียงแต่ถ้าเขามีแม่... แน่ละ แม่คงจะท้องผูกจากบีเขาเพราะ ๆ จับแขนขาแล้วเขาคงสัมผัสของปุ๊บสำลี้ ไม่ใช่คอยแต่กระชากลากถูอย่างที่ยายทำกับเขาเสมอ แม่คงจะมอง เขาด้วยสายตาเป็นห่วงและเปี่ยมเมตตา โอบเขาให้ร้องไห้อยู่กับอกเวลาที่ยายหรือใคร ๆ คำว่ารังแกเขาแม่จะท้องใจก็เหมือนนางฟ้า... เหมือนอย่างพี่สาวคนนั้น

เกือบถึงก่อนแจ้งที่ชักอยู่กลางลำคองจนปวดระบมไปหมด ท้องฟ้ามีคสนิทแล้ว เขาเริ่มปลงตก พยายามปล่อยให้เย็นลง อย่างไรเสีย... เขาก็ไม่มีทางหันไม้เรียวยายแน่แล้ว

"หิว..." เสียงแหลมเจ็กเสียงหนึ่งคงมาจากกลุ่มเพื่อนของพี่สาวคนนั้น "ทำไมช้าจัง"

"ลูกก็กระป๋องในรถมี" เสียงผู้ชายคนเคียวในกลุ่มตอบ "ไปเอามากินรองท้องก่อนสิ"

จกหันมามองหน้าเกือบแล้วเอ๋ยขึ้นลอย ๆ "โค่อยยายที่อีกแฉ่นวันนี้ ไอ้เกือบเอ๋ย"

แม้แต่จกก็เถอะ ก็ไม่ได้รักใคร่โยคืออะไรเขานักหนา เป็นเพียงเพื่อนที่เล่นกับเขาอยู่ทุกวัน เพราะว่าเด็กรุ่นราวคราวเดียวกันมีเพียงเขาและบ๊ิดเท่านั้น เกือบรู้ว่าพ่อแม่ของทั้งสองคนนั้นไม่ชอบให้ลูกมาคลุกคลีกับเขานัก และป็น้าสองคนนั้นก็คงได้ไปโรงเรียนกันแล้ว ส่วนเขา...ยายยังไม่เคยเอ่ยถึงโรงเรียนให้เขาไคยินเลย เกือบคิดมาถึงตรงนี้... เขาก็รู้สึกว่หนทางข้างหน้าของตนช่างมีคณเสียเหลือเกิน

"หิวมั๊ย" เสียงใส ๆ กลับมาคังข้าง ๆ ตัว เกือบเงยหน้าขึ้นมอง แล้วมือขาวบางก็เอื้อมมาถึงมือเกือบให้แม่ออก "เอาอีกมือหนึ่งมาด้วยสิ กินรองท้องชะ เคียวหิวแยะ"

เกือบยกมืออีกข้างหนึ่งขึ้นมาประคองชิดกัน จกยื่นมองอยู่ข้าง ๆ อย่างจุงง

พี่สาวคนคี่ของ เกือบกลับไปแล้วจากเทศนลงในอุ้งมือรองเขาจนพูน

"ใจคี่จัง" จกมองขนมคาเป็นประกาย "มึงรู้จักเข้แล้วหรือ" เขาคุยอะไรกับมึงบ้าง"

เกือบไม่ตอบคำ เขารู้ว่จกไม่ได้สนใจจะฟังคำตอบจากเขามากไปกว่าขนมในมือ

เกือบจกออกไปนั่งกินขนมที่โคนต้นไม้ข้างนอก ลมกลางคืนพัดมาพัดหายผิวกาย เด็กสองคนนั่งหันหน้าชนกัน เสียงเคียวขนมคักกถูกรอบ มันทิดเสียจนจกไม่ทันสังเกตเห็นรอยเปืกขึ้นที่ขมขนมของเกือบ

ผู้คนบางตาลงมากแล้ว ภายใต้อสงไขยจากหลอดนีออนในห้องโถงนั้น เหลือเพียงที่สาว
กับเพื่อน ๆ บ้าแก่ ๆ คนหนึ่ง แล้วก็เขากับจกเท่านั้น เกือบจะหน้าขึ้นมองแมลงกลางคืนที่มาทอม
หลอดไฟฆ่าเวลา ใจกระหวั่นไปถึงภาพของยายที่นั่งคอยเธออยู่ที่บ้าน มือกำไม้เรียวไว้มั่น

"โอ้จก..." เสียงเล็ก ๆ ค้างขึ้น เกือบไปทันที ในขณะที่จกถลาไปที่บ้านประจักษ์ชาวนั้น
อย่างรวดเร็ว พลังลูกคลำผ้าพันแผลสีขาวที่พันอยู่เต็มแขนและหัวไหล่ของปึกซึ่งยืนยิ้มเห็นฟัน
เป็นแถว

"เสร็จแล้วหรือ" เกือบเดินมาสมทบ

"เรียบร้อย สมายมาก" ปึกทำท่าหยิกคอ

"เออ" จกอุทานอย่างนึกขึ้นได้ "แล้วคำภีรมาละ"

ปึกส่ายหน้า "ไม่เสีย จะให้ก็ให้ไม่ให้ได้ กลับบ้านเถอะ"

เกือบเหลียวหลังไปนิคหนึ่ง แลเห็นพี่สาวคนนั้นสาวเท่าทรงมาอย่างรวดเร็ว

"กลับแล้วหรือ เพื่อนเป็นอะไรมากหรือเปล่า"

เกือบส่ายหน้า

"อย่าลืมบอกยายนะว่าพาเพื่อนมา รพพยาบาล ทุกที ๆ ละ ยายจะได้ไม่ตี" เกือบ
พยักหน้ารับอย่างหงอย ๆ

"ไปเถอะ รีบกลับบ้าน หิวข้าวแยละสิ ขอให้โชคดีนะ"

เธอโบกมือให้ ในขณะที่เกือบพยายามกลืนก้อนสะอื้นลง คออย่างลำบากยากเย็น

เป็นใครกันแน่นะ... แม้เธอเองหรือนางฟ้าใจดีกันแน่ ที่แปลงกายเป็นที่สาวคนนั้นมาช่วย
ให้กำลังใจเธอก่อนจะไปเผชิญหน้ากับ "ปัสจราย" ปลอบให้จิตใจเธอเข้มแข็ง... อคทน อวยพร
ให้เธอโชคดี... เกือบตั้งข้อสงสัยในใจ ขณะที่หันหลังกลับออกเดินตามหลังปึกและจกไปอย่างเงิบๆ

ดวงตาเธอเป็นประกายแวววาม เมื่อเงยหน้าขึ้นมองรูปร่างของหลัง กาสังกะสี แสงจาง ๆ
ของดวงดาวลอคโผล่มาตามรอยโหว่นั้น รสหวานของขนมยังเจืออยู่ตามลิ้นและลำคอ

ไขหึ่งสองอย่างนั้นแหละ แม้เธอเมื่อตายไปแล้วก็ไปเกิดเป็นนางฟ้าอยู่บนสวรรค์ และจะ
แปลงกายมาช่วยเธอเสมอเมื่อใดที่เธอมีความทุกข์ เกือบสรุปในใจ แล้วก็ยิ้มออกมาอย่างมี
ความสุข เกือบไม่รู้สึกรู้สึกับไม้เรียวที่สะบัดขยับ ๆ ด้วยแรงโกรธลงบนขาขอมคำ ระคนกับเสียง
คำห่อควยถอยคำหยาบลายของยาย ในขณะที่เธอยืนกอดอกอยู่กลางบ้าน

สื่อการสอนหมายเลข 4

ตายเพราะสบาย

ไม่น่าเชื่อหรือถ้าจะบอกว่าคนเราตายเพราะ ส.บ.ม. สบายมาก สะดวกมาก จนเกินไป แต่ก็มีชีวิตสะดวกสบายนี้ละตายกันได้ง่าย ๆ เสียแล้วอาจตายช้า ๆ สักหน่อย ทำให้จริงเป็นเช่นนั้น

ทุกวันนี้มีหลายคนที่เห็นว่าชีวิตมีแต่ความสุข ต้องทำการงาน ต้องอวยเหงื่อต่างน้ำ ทำมาหาเลี้ยงชีพ ต้องรับภาระร้อยแปด หนักเข้าเลยหาลาโทษโซ่ตะทาหรือไปโทษพระพรหม ซึ่งไม่รู้ว่ายอยู่ที่ตรงไหน และก็ไม่มีโอกาสที่ถกเถียงในการถูกท้าวทอชานได้

แต่ถ้าสมมุติว่าวันหนึ่ง ๆ ไม่ต้องทำอะไรละ ให้ง่วง ๆ นอน ๆ ถึงเวลาที่ให้กิน จะอายน้ำแกงตัวก็ช่วยจกแรงให้ จะเดินไปไหนก็ไม่ยอมให้เดิน แต่จะนั่งรถยนต์นั่งเก้าอี้เข็น หรือคานหามเรื่อยไป เรียกว่าไม่ต้องให้ออกหัวคิด ไม่ออกกำลังอะไรเลย อยากรู้กันว่าจะมีชีวิตอยู่ได้นานสักเท่าไร

ทุกวันนี้บ้านเมืองเจริญขึ้น คนเราฉลาดมากที่สามารถเอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ มาใช้ เพื่อสร้างความสะดวกสบายยิ่งขึ้นกว่าคนสมัยโบราณ แต่ก่อน ๆ นั้น คนก็ออกไล่ตัว หาไรไถนา ตั้งแต่เช้าจรดไปไหนก็วิ่งเอา เคนเอา หอตกกลางคืนก็เข้านอนแต่หัวค่ำเรียกได้ว่า ใค้อากาศบริสุทธิ์ ใค้ออกกำลัง และไค้พักผ่อนกันอย่างเต็มที่ อาหารก็ไม่มีวัจิตรพิษสาร และกินกันเป็นมือถ้ำอิมแล้วก็แล้วกันไป

มาสมัยที่เราได้รับความสบายและสะดวกอย่างนี้ จะว่ากันในเรื่องอาหารคนที่มีชีวิต อย่างสะดวกสบายมากนั้น ก็จะอยู่ในเวลาที่ใค้อาหารมากจนเกินไปไม่ใช่เพียง 3 มื้อ แต่เรียกว่า มีกินกันตลอดวันหรือตลอดคืนเลย อาหารก็มีแต่ชนิดที่มีพลังงานสูงทั้งนั้น ไม่แต่เท่านั้นยังเป็น อาหารที่ประกอบด้วยพวกไขมันเสียส่วนมาก ไข่ นม เนย คุกกี้ ตลอดจนของหวานและของว่าง มี ไขมันเค็มลงทั้งนั้น ซึ่งเป็นอาหารทำให้คนอ้วนกันมากขึ้น แล้วเรารู้ก็แล้วว่า คนอ้วนมาก ๆ นั้นทำให้เกิดแรงดันเลือดสูง โรคไต โรคเบาหวาน ข้ออักเสบ โรคหัวใจ ล้วนแต่จะทำให้ ตายกันง่าย ๆ ทั้งนั้น และไขมันมาก ๆ นั้นก็เคยพูดแล้วว่าทำให้หลอดเลือดมันแข็ง จนถึงกับทำให้

คนตาย ตามที่กล่าวไว้ในเรื่องตายเพราะไขมัน เพราะฉะนั้นถ้ามีชีวิตสบาย ๆ ไขมันอย่างอ้วนหนา
สำหรับทุกอย่างละก็ไม่ตายเพราะความสบาย แล้วจะเรียกว่าตายเพราะอะไร

ที่นี้พวกที่แสนสุขสบายนั้น จะไปไหนมาไหนไม่ค่อยจะได้เดินได้ออกกำลังกาย เดินไม่กี่ก้าว
ก็นั่งรถยนต์ จะขึ้นตึกชั้นบนสักหน่อยก็มีลิฟท์ขึ้นไปก็เลื่อน ทลอคทั้งวันนั่งอยู่กับที่ เรียกว่าไม่ได้ออก
ออกกำลังแขนขาหรือทั้งตัวกันเลย ตกเวลาเย็นจนถึงกลางคืนก็นั่งดูโทรทัศน์ หรือมีอะไรมา ๆ
ก็ออกไปอยู่ตามบาร์ตามสโมสร นั่งเล่นไฟกันไป พร้อมกันยังอยากดื่มสุรายาเมาที่ดื่มกันไป

การนั่ง ๆ นอน ๆ โดยไม่ได้ออกกำลังกายเลยนั้น นอกจากจะทำให้กล้ามเนื้อ
อ่อนเปลี้ยไปแล้ว การค้างของเลือดในหลอดเลือดก็จะเกิดขึ้น แล้วแข็งเป็นลิ่มเลือด ถ้าลิ่ม
เลือดนี้เกิดหลุดขึ้นไปเข้าในหัวใจแล้วผ่านเข้าไปอุดตันในปอดละก็ ตายได้อย่างสบาย ๆ เลย

การนั่ง ๆ นอน ๆ นั้น ยังเป็นเหตุให้ทางเดินอาหารไม่ทำงาน อาหารย่อยได้ไม่ดี
จะมีท้องผูกท้องเฟ้อและทำให้เกิดโรคท้องผูกได้อีก

สมองซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญนั้น ถ้าหากชีวิตอยู่อย่างสุขสบายที่สุด ไม่ต้องใช้ความคิดเลย
พร้อมกัน ไม่ได้มีการออกกำลังกายจำนวนเลือดที่ไปเลี้ยงสมองก็น้อยลง ในที่สุดความคิดความอ่าน
และความจำก็ต้องเสื่อมไป พูดอย่างภาษาชาวบ้านว่า "สมองขึ้นสนิม" ความเฉื่อยเลือน
ความหลงผิดจนถึงประสาทหลอนอาจเกิดได้ง่ายในคนที่ใช้ชีวิตสบายเกินไป

เมื่อไม่มีสิ่งใดซึ่งเป็นปัญหาจะต้องให้คิดให้หนักเป็นการลับสมองเสียเลย คนเราก็ต้อง
หาเรื่องคิดไปอย่างอื่น ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องไม่มีประโยชน์ต่อชีวิตตนเองหรือต่อสังคม โรคจิต
และโรคประสาทก็จะเกิดขึ้นเพราะใช้ชีวิตสบายเกินไปได้เหมือนกัน

ชีวิตของคนเรานั้นจะมีความสุขได้ นอกจากความสุขทางร่างกายที่จะต้องได้รับจาก
การรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายแล้ว สุขภาพทางจิตนั้นคนเราจะต้องมีปัญญา รู้จักศึกษา
วิธีปรับตนเองให้อยู่ในสังคม มีการต่อสู้เพื่อที่จะดำรงชีวิตอยู่

ถ้าหากชีวิตมาได้รับความสะกดสบายมากเกินไป คนเรามีชีวิตอยู่นานไม่ได้ จึงได้
พูดกันว่า คนขี้บ่น ๆ ว่าต้องหนักเหนื่อยต้องทำงาน ต้องมีการต่าง ๆ นั้นถ้าหากจะให้แค่
นั่ง ๆ นอน ๆ ไม่ต้องทำอะไรเลย จะหมดชีวิตอย่างสะกดสบายจำเจนั้นได้แสนลึกลับ
ถ้าไม่ตายก่อนก็ต้องเป็นโรคจิตไม่เชื่อก็ลองขังตัวเองเอาไว้ในห้องของตัวกู ถึงเวลาให้มีคน

ส่งข้าวส่งน้ำให้ แล้วก็ง่วงไปนอนไป โดยไม่ต้องไปทำงานหาเลี้ยงชีพเลย ไม่ต้องพบปะใคร ไม่ต้องรับภาระหรือมีปัญหาวุ่นวายกับใครทั้งนั้น ภูที่เชื่อว่าจะทนได้ก็วัน

เขารู้สึกว่า พวกประเทศในยุโรปทรงกลมสแกนดิเนเวีย นั้น ระบบความเป็นอยู่ ของสังคมทุกอย่างมีชีวิตอยู่อย่างสบายที่สุดจะหาอะไรก็สะดวก ขนบป่ายเจ็บก็มีเงินช่วยเหลือ ประกันสุขภาพ ขนบแก่เขาก็มียุติธรรมสวัสดิการ ไม่มีเรื่องอนุภรรรอนใจเลย มีชีวิตอย่างสบาย ไปแต่ละวัน แทบปรากฏว่าสวัสดิการชาตวตายนั้มีมากที่สุดกวาประเทศใด ๆ ในโลก

คนที่ไม่มีความทุกข์ยากว้างเลย แต่มีความสะดวกสบายทุกอย่างนั้น พมมีเวลาว่าง เขาก็จะเกิดความคิดคร่ำพิงถึงชีวิต เกิดความคิดว่า นี่เราเกิดมาทำไมกันนะ ชีวิตก็เหมือน ๆ กัน อยู่อย่างนี้ทุกวัน พรุ่งนี้ก็คงเหมือนอย่างวันนี้จะกินก็มิกิน จะใช้ก็มิใช่ ไม่เห็นมีอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ แล้วเราจะอยู่ไปให้พบกับชีวิตอย่างเดียวกันนี้อยู่ทำไมว่าแล้วก็เลย... ชาตวตายน

นี่แหละมีคนเดียวว่า "ล้าวกตายนชาตวตายนเร็ว"

สื่อการสอนหมายเลข 5

เพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษา

วิทยาลัยพลศึกษา
 ปึงยงทรงพลังขลังจริง
 พลศึกษา ศักดิ์ศรีอีกโอ
 เกลาเราเคารพลงรับเอา
 เชี่ยวชาวเหลือง เพื่อการศึกษา
 ใหญ่ยิ่งหญิงชายกายใจ
 เชี่ยวชาวเหลือง เพื่อคุณธรรม
 สามห่วงแห่งดวงวิญญาณ
 พลศึกษา พลศึกษา
 สถาปนาพลานามัย
 พลศึกษา พลศึกษา
 นิยมนิยามคุณงามความดี

นามอาณาจักรอันขงมิ่ง
 เหมือนสิงห์หยิ่งล่าทองล่าเพา
 ภูมิบุญ โฉมโอพระโ ทธี โพน เกลา
 พริ้ม เพราเสาวลักษณ์ศักดิ์ชัย
 เพื่อวิชาชาติยิ่งใหญ่
 เกรียงไกรแกร่งกร้าวหาญ
 เลิศลอยล้ำอัมพรไพศาล
 หาญชาญช่วงทองใจ
 วิชาคนไว้
 ให้สุขสกลสโมสรนพคุณศรี
 เสริมสัมมาสามัคคี
 เป็นชาติที่โลกต้องการ

สื่อการสอนหมายเลข 6

บทความ ทรรศนะเกี่ยวกับ "พลศึกษา"

พุทธทาสภิกขุ

คำว่า "พลศึกษา" นั้นกำลังโกธี่ ขอบภัยที่พูดคำโศกโศก คือว่ามันโกธี่แล้วก็บูชากันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกีฬา มีกีฬาระหว่างชาติ ระหว่างประเทศ ระหว่างบุคคล แต่แล้วสนามกีฬากลายเป็นที่ฝึกฝนความเห็นแก่ตัว ขอให้ไปดูในส่วนนี้ด้วย "โกธี่" นั้นสนามกีฬานั้นเอง เป็นสนามสำหรับฝึกหรือเพิ่มความเห็นแก่ตัว อย่าไปเข้าใจว่าอายนี้ มันมีมันพิเศษ ที่แท้มันคือกฎที่มีคำสั่งแห่งความเห็นแก่ตัว แล้วมาอยู่ในรูปของกองเชียร์ ฉะนั้น มันจึงมีการชกต่อยวิวาทกันตรงในสนามกีฬานั้นเอง เมื่อลูกบอลอยู่ในมือ ก็มีการทะเลาะวิวาท ทำอันตรายกันอย่างกฎที่มีคำสั่งในสนามกีฬา... การเตรียมกีฬา ก็คือการเตรียมที่จะไปเอาชัยชนะเขา เอาเกียรติให้เรา ผิดจากความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์แต่โบราณกาลของการกีฬา คือ เพื่อ ให้ มี การ เล่น ออก ก ำ ล ัง ก าย เพื่อ เส ี ย ส ะ ใน เมื่ อ ก ฎ มี น ี่ ล ะ ว ง เ กิ น พ ล ั ง พ ล ะ ก ี ย ะ น ี่ ใน สนาม กีฬานั้นแหละคือสิทธิ "พันท่อน-คาตอตา" และจะมากขึ้น ๆ จนกระทั่งกองเชียร์ใช้ระเบิดขวก ถูกเด็กคำว่า "โกธี่" พลศึกษากำลังโกธี่มันโกธี่อย่างไร โกธี่คือที่เมื่อหนึ่งเป็นพลังขึ้นมา สำหรับรักษาหรือแสดงออกซึ่งความเห็นแก่ตัว.. โรงเรียนไหนก็เห็นแก่โรงเรียนของตน ประเทศไหนก็เห็นแก่ประเทศของตน กีฬาระหว่างชาติก็มีการชกต่อยกันจนพันหักหัวแตกนี้แหละสูงสุดอยู่ที่นี่สำหรับพลศึกษา...

พลศึกษาแปลว่า "กำลัง" ถูกแล้วต้องมีกำลัง แต่คำว่า "กำลัง" นี้ มันมีอยู่ 2 ประเภท คือ กำลังทางวัตถุและกำลังทางวิญญาณ เกี่ยวกับพวกวัตถุนิยมนี้กำลังทางกาย สร้างสมกำลังกายให้แข็งแรงเป็นลำดับ เขาเรียกว่าพลศึกษาบ้าง การกีฬามาก การออกกำลังกายบ้าง เพื่ออนามัยก็มีกำลัง แล้วมีกำลังอย่างนี้คิดถูกเดิกว่ามันมีกำลังของอะไร ที่แท้มีกำลังที่อันตราย เพราะมันขาคกำลังทางวิญญาณทางจิตใจที่จะควบคุมกำลังอันนี้ เพราะฉะนั้นกำลังกายอันนั้นก็เดินไปตามทางของกฎที่มีคำสั่ง คือ เห็นแก่กิเลส เห็นแก่ความสุขทางเนื้อหนัง เห็นแก่ตัวกูของกู มันจึงไปเล่นกีฬานิกที่เป็นไปเพื่อตัวกูเพื่อของกู มันจึงมีการชกต่อยกัน มีการขว้างระเบิดกันในสนามกีฬาของผู้มีกำลังแต่เพียงฝ่ายกายอย่างเดียว มีกำลังฝ่ายวัตถุนิยมอย่างเดียว ไม่มี

กำลังทางมโนนิยม ฉะนั้น...ตามหลักของพุทธศาสนาสิ่งที่เราเรียกว่า "กำลัง" หรือพลังนั้น
 เขาหมายถึงธรรมะคือ สติ ปัญญา วิริยะ สมาธิ ฯลฯ มีคุณธรรมเหล่านี้ทั้งนั้น... เราต้อง
 มีกำลังทั้งสองฝ่าย มีกำลังทางกาย และมีกำลังฝ่ายจิตที่เพียงพอ เพื่อบังคับกำลังกายให้เดินไป
 ถูกทาง

ฉะนั้นคำว่า "พลศึกษา" มันควรเป็นกำลังจิตที่ถูกต้อง แล้วจึงกำลังกายไปตามทาง
 ที่ถูกต้องรวมกัน ก็หานี้เขาต้องการทำลายความเห็นแก่ตัว อันนั้นเป็นกีฬา เพราะฉะนั้น จ ริ ย
 ศี ก ษ า พ ล ศี ก ษ า ต้องเป็นไปให้ถูกทาง

คัดจาก "การศึกษาคืออะไร" สำนักหนังสือธรรมบูชา, 2517 หน้า 57 - 58

สื่อการสอนหลายเลข 7

วิ่งเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี

ในปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เราอย่างมาก เครื่องจักร เครื่องทุนแรง ตลอดจนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ถูกคิดค้นประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้แทนแรงงานของมนุษย์ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การใช้กำลังภายในชีวิตประจำวันลดน้อยลง จนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่ออวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายที่สำคัญ ได้แก่ กล้ามเนื้อ หัวใจ หลอดเลือด ปอด ฯลฯ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของร่างกายให้เป็นปกติ เกิดความเสื่อมสภาพเร็วกว่าปกติที่ควรจะเป็น ทั้งในด้านการสร้างและสมรรถภาพในการทำงาน ยิ่งมาประกอบเข้าด้วยเหตุส่งเสริมที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมด้านอื่นอีก เช่น การรับประทานอาหารที่มากเกินไปและมากเกินไปความต้องการของร่างกาย การใช้สมอง และใช้ความวิตกกังวลมากเกินไปจนเกิดอาการเครียดทางประสาทการขาดการพักผ่อนอย่างเพียงพอ การดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งความแออัดของสังคมและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ ที่ทวีเพิ่มมากขึ้นด้วย ยิ่งมีส่วนทำให้ความเสื่อมโทรมของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้นจนเป็นเหตุให้ร่างกายอยู่ในภาวะอ่อนแอไม่ปกติ หรือ เกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆ ได้ง่าย

ด้วยเหตุนี้ การออกกำลังกายเป็นประจำจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะนอกจากจะช่วยป้องกันการเสื่อมโทรมดังกล่าวแล้วยังสามารถช่วยชะลอและแก้ไขความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นแล้วได้ด้วย

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สามารถกระทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลา โอกาส สถานที่ และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตัวอย่างของการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดีนั้น ได้แก่ การเดิน การวิ่ง การว่ายน้ำ การขี่จักรยาน การเล่นกีฬา และการบริหารกายในท่าต่าง ๆ เป็นต้น ในการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬา นอกจากจะต้องคำนึงถึงสภาวะของสุขภาพแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย โดยเฉพาะทางด้านรูปร่างทรงตัวอันเนื่องมาจากการออกกำลังกายด้วย ถ้าเป็น

การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพโดยหวังที่จะรักษาหรือทรมานที่ได้อยู่แล้วให้คงที่ต่อไป หรือต้องการให้ทรมานที่ไม่ค่อยดี กลับดีขึ้น ในลักษณะเช่นนี้ การออกกำลังกายหรือประเภทกีฬาที่จะเลือกเล่น ควรเป็นกีฬานิกที่ไ้กล้ามเนื้อพร้อมกันหลายส่วนหรือทุกส่วนของร่างกายและเล่นหรือออกกำลังกายโดยไม่ต้องใช้แรงกล้ามเนื้อสูงสุด ซึ่งหลักพื้นฐานง่าย ๆ ที่จะช่วยให้การออกกำลังกายสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น มีดังนี้คือ

1. การออกกำลังกายเมื่อเริ่มแรก ควรเริ่มด้วยการออกกำลังกายเบา ๆ ใช้ปริมาณงานน้อย และควรเป็นการออกกำลังกายโดยใช้วิธีการง่าย ๆ เมื่อร่างกายสามารถปรับตัวได้แล้วจึงค่อย ๆ เพิ่มปริมาณความหนักของงานและความยากขึ้นตามลำดับ โดยให้เหมาะสมกับสภาวะของสุขภาพร่างกาย

2. การออกกำลังกายที่ดีควรให้ทุกส่วนของร่างกายได้เคลื่อนไหวออกกำลังกายควบคู่กันไป ไม่ควรมุ่งออกกำลังกายเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น

3. การออกกำลังกายที่ดีควรกระทำโดยสม่ำเสมอ เป็นกิจวัตรประจำวันหรือกระทำวันเว้นวัน หรือทุกสองวันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และความสะดวก แต่ควรปฏิบัติต่อเนื่องกันไปตามตารางที่กำหนดไว้ ข้อเสนอแนะ ถ้าไม่มีเหตุขัดข้องจำเป็น การออกกำลังกายควรกระทำในช่วงเวลาเดียวกันทุกครั้งซึ่งอาจจะเป็นช่วงเช้าหลังจากตื่นนอน หรือในตอนเย็นก็ได้

4. การออกกำลังกายที่ดีควรคำนึงถึงสภาวะของร่างกายด้วย เพราะในบางกรณีที่ร่างกายเกิดอาการอ่อนแอลงไปชั่วคราวทั้งนี้ อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากท้องเสียหรือคนนอน การออกกำลังกายเท่าที่เคยกระทำอยู่อาจจะกลายเป็นหนักเกินไป จังหวะที่อาจจะมีอาการบางอย่างแสดงออกมาให้ปรากฏ เช่น มีอาการเหนื่อยผิดปกติ อาการใจสั่น หายใจขัดหรือหายใจไม่ทั่วท้อง เวียนศีรษะ คลื่นไส้ หน้ามืด คล้ายจะเป็นลม เป็นต้น เมื่อมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นควรหยุดออกกำลังกายทันที พักหรือนอนราบลงกับพื้นจนกระทั่งหายเหนื่อย และควรหยุดออกกำลังกายในช่วงนั้นต่อไป

การออกกำลังกายที่กระทำโดยถูกต้องเป็นประโยชน์และให้คุ้มแก่ร่างกายเสมอ ในวัยเด็กการออกกำลังกายทำให้ร่างกายเจริญเติบโตสมวัย เด็กที่ไม่ค่อยชอบออกกำลังกายมักมีร่างกายอ่อนแอ และช้ำโรค ในวัยหนุ่มสาว การออกกำลังกายช่วยให้ระบบประสาทกล้ามเนื้อ

และจิตใจทำงานได้ดีเป็นปกติ ส่วนในวัยชรา การออกกำลังกายจะช่วยป้องกันและรักษาอาการของโรคที่เกิดขึ้นในวัยชราได้หลายอย่าง อาทิเช่น อาการเมื่อยตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย อาการท้องผูกเป็นประจำ รวมทั้งอาการวิงเวียนศีรษะหน้ามืด เพราะการไหลเวียนเลือดไม่เพียงพอ ในทุก ๆ วันการออกกำลังกายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกระทำในกลางแจ้ง หรือในที่ที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกจะช่วยเพิ่มภูมิคุ้มกันของร่างกายในการต่อสู้กับเชื้อโรค ทำให้ร่างกายมีสุขภาพอยู่ในเกณฑ์สูง ไม่ค่อยเจ็บป่วยง่าย แต่ในอีกทางหนึ่ง การออกกำลังกายที่ไม่ถูกหลักวิธีการก็อาจจะก่อให้เกิดโทษแก่ร่างกาย เช่น ออกกำลังกายที่หนักหรือมากเกินไป หรือออกกำลังกายไม่เหมาะสมกับภาวะร่างกายและวัยของตนเอง เป็นต้น ยิ่งในวัยสูงอายุ โอกาสที่จะเกิดผลร้าย และเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย ก็ยิ่งมีมากขึ้น หากไม่ระมัดระวัง เอาใจใส่ ดังนั้น ข้อแนะนำสำหรับผู้สูงอายุ ก็คือ ก่อนออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ค่อนข้างหนัก ควรจะให้แพทย์ตรวจร่างกายก่อนเสมอ กับควรให้ตรวจถือเป็นระยะ ๆ หรือเป็นเดือน ๆ ไป ทั้งนี้เพื่อดูความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อันเนื่องมาจากการออกกำลังกายว่ามีการพัฒนาเหมาะสมกับวัยมากเพียงใด

การวิ่ง (jogging) คือ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่สะดวกและง่ายที่สุด และยังนับว่าเป็นการออกกำลังกายที่ดีที่สุดด้วย เพราะธรรมชาติสอนให้มนุษย์รู้จักเคลื่อนไหว ในลักษณะเช่นนี้ต่อจากการเดิน ซึ่งตามหลักของสรีรวิทยาการออกกำลังกายนั้น การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยการวิ่งจะทำให้หัวใจและระบบการทำงานของร่างกายต้องทำงานเพิ่มมากขึ้น กว่า การเดิน ทำให้ร่างกายทุกส่วนได้ออกกำลัง และได้รับประโยชน์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในร่างกาย โดยเฉพาะทางด้านการหายใจและระบบไหลเวียนเลือด จะได้รับการพัฒนาให้สามารถทำหน้าที่มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามระยะเริ่มแรกของการออกกำลังกายด้วยการวิ่งนั้น ควรวิ่งช้า ๆ ตามสบายเรื่อยไป จนกระทั่งรู้สึกเหนื่อยโดยใช้เวลาในการวิ่งประมาณ 10 - 15 นาที แต่ถ้าหากรู้สึกเหนื่อยมากในขณะที่วิ่งก็ควรหยุดก็เปลี่ยนมาเป็นเดินแทน เมื่อรู้สึกค่อยยังชั่วหรือหายเหนื่อยแล้วจึงเริ่มออกวิ่งช้า ๆ ต่อไป และเมื่อร่างกายได้รับการพัฒนาปรับตัวดีขึ้นแล้ว จึงเพิ่มการวิ่งให้มากขึ้นด้วยการเพิ่มระยะเวลาหรือระยะทางความเร็วในการวิ่งขึ้นทีละน้อยตามขีดความสามารถของร่างกาย

การออกกำลังกายด้วยการวิ่ง (Jogging) หากกระทำเป็นประจำโดยสม่ำเสมอ อย่างถูกต้องตามหลักวิธีการเคลื่อนไหวก็นับได้ว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของบุคคลให้พัฒนาขั้นสูงสุดในแต่ละวัยได้อย่างดี การวิ่งในลักษณะที่เป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพนั้น อาศัยหลักการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ของการวิ่งระยะไกล หรือการวิ่งมาราธอนซึ่งแตกต่างกันแค่เพียงจุดมุ่งหมายการออกกำลังกาย รูปแบบวิธีการฝึกความเร็ว และระยะทางการวิ่งส่วนหาทางการเคลื่อนไหวของร่างกายในขณะวิ่งอาศัยปฏิบัติอย่างเดียวกันคือ

ท่าวิ่ง ลำตัวและศีรษะควรตั้งตรง ปีกหน้าอกเล็กน้อย เพื่อช่วยการหายใจกระทำให้สะดวกยิ่งขึ้น ขณะวิ่งไม่ควรเกร็งกล้ามเนื้อส่วนใด เพียงแค่ประคองตัวให้นิ่ง ไม่ควรส่ายหรือโยกตัวไปมา หัวไหล่ส่ายเล็กน้อยไปตามแรงเหวี่ยงของการแกว่งแขน หายใจเข้าทางจมูก และหายใจออกทางปากในกรณีเหนื่อยมากขึ้น ให้หายใจออกทั้งปากและจมูก

การแกว่งแขน งอแขนขึ้นท่อนบนเกือบเป็นมุมฉาก กำมือหลวม ๆ ตามสบาย แกว่งแขนขึ้นลงเบา ๆ ในระดับลิ้นอก กับสะโพกหรือเอว ขณะแกว่งแขนขึ้นไปทางข้างหน้าให้ตักเฉียงเข้าด้านในลำตัวเล็กน้อยไม่เกร็งส่วนใด หัวไหล่ปล่อยตามสบาย

การก้าวขา ควรก้าวให้ยาว ในลักษณะสบาย ๆ ไม่ต้องยกเข่าขึ้นสูงนัก พยายามรักษาช่วงก้าวในการวิ่งให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอ ปลายเท้าและเข่าทั้งคู่ขนานไปข้างหน้า ด้วยการเหวี่ยงเท้าเข้าออกไป และขึ้นด้วยปลายเท้าหรือฝ่าเท้าก่อน แล้วจึงทิ้งน้ำหนักตัวลงบนส้นเท้า จังหวะที่ยกเท้าขึ้นเพื่อก้าวต่อไปเข่าควรงอหุบ เหวี่ยงส้นเท้าขึ้นไปตามด้านหลังตามสบาย แล้วจึงเหวี่ยงก้าวมาข้างหน้าต่อไป ข้อแนะนำก็คือ พยายามรักษารูปแบบการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยเฉพาะการแกว่งแขน และก้าวขาให้สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน จะช่วยประหยัดแรงในการวิ่ง ทำให้เหนื่อยช้าอีกทั้งทำให้การเคลื่อนไหวขณะวิ่ง แลดูนุ่มนวลสวยงามด้วย

การหายใจ เป็นลักษณะของปฏิกิริยาการสะท้อนกลับอันเป็นผลต่อเนื่องมาจากการออกกำลังกาย หรือการทำงานของร่างกายที่หนักกว่าปกติที่เคยกระทำอยู่ ซึ่งไม่มีรูปแบบที่เป็นกฎเกณฑ์ให้ยึดถือเป็นหลักที่แน่นอนตายตัวได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของร่างกาย และความหนักเบาของงานที่ทำเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการวิ่งออกกำลังกายเป็นประจำสม่ำเสมอ จะช่วยให้หายใจเป็นจังหวะและสัมพันธ์กับการวิ่งได้เองโดยอัตโนมัติ ขณะเดียวกัน การเคลื่อนไหว

ของแขนในขณะวิ่งนั้น นอกจากจะมีส่วนช่วยให้เกิดความสมดุลในการทรงตัวขณะวิ่งก็ขึ้นแล้ว ยังมีผลต่อจังหวะในการหายใจด้วย เพราะการแกว่งแขนที่ถูกต้องก็จังหวะสม่ำเสมอและต่อเนื่องกัน ยังช่วยให้จังหวะของการหายใจขณะวิ่งสะดวกยิ่งขึ้นด้วย

ความเปลี่ยนแปลงของอัตราการหายใจจะมีในช่วงแรกของการวิ่ง โดยที่อัตราการหายใจจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และต่อจากนั้นจะค่อย ๆ ปรับเข้าสู่ภาวะคงที่ เมื่อร่างกายทำงานสม่ำเสมออยู่ที่ความหนักในระดับเดียวกันตลอดเวลา นอกเสียจากว่าจะ มีการเปลี่ยนจังหวะความเร็วในการวิ่ง เพิ่มขึ้นหรือลดลงอัตราการหายใจก็จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามไปด้วย ลักษณะดังกล่าวนี้ จะมีผลสัมพันธ์กับระบบไหลเวียนโลหิตในร่างกาย ทำให้มีการสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพิ่มขึ้น หรือลดลงตามความหนักเบาของงานที่ทำหรือตามความเร็วที่วิ่ง และเพื่อที่จะให้เกิดผลคือสุขภาพร่างกาย ควรใช้เวลาในการออกกำลังกายอย่างน้อย 10 - 15 นาที โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้สมรรถภาพทางกายดีขึ้น และมีสุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บป่วยง่าย

การออกกำลังกายที่กระทำเป็นประจำทุก ๆ วัน หรือสัปดาห์ละหลายครั้งด้วยความเหมาะสมด้วย จะทำให้เกิดผลดีหลายอย่าง อาทิเช่น หრวงอกขยายใหญ่และมีปริมาณมากขึ้น กล้ามเนื้อในการหายใจมีการงอกเจริญ ปอดมีลักษณะชด "ปอดออกหน" คือปริมาณ และน้ำหนักมากกว่าธรรมดา ปริมาตรเลือดที่ไหลผ่านมีมากขึ้น เนื้อที่ผิวของผนังถุงลมเพิ่มขึ้น ปริมาตรอากาศหายใจโดยทั่วไปมากขึ้น รวมทั้งสมรรถภาพหายใจสูงสุด และประสิทธิภาพของการหายใจสูงขึ้น เป็นต้น ส่วนที่ไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย ข้อมมีสมรรถภาพทางกายและสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ และไม่สามารถทำงานหนักกว่างานที่ทำอยู่ประจำได้มากนัก ความเสื่อมโทรมของสุขภาพรวมทั้งความเจ็บป่วยบ่อยมีโอกาสเกิดขึ้นได้ง่ายและมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำ ด้วยเหตุนี้ การออกกำลังกายจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อชีวิตและสุขภาพของบุคคลทุกเพศทุกวัย เช่นเกี่ยวกับการรับประทาน อาหารที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์แก่ร่างกาย ทำให้ชีวิตยืนยาวอยู่ได้เป็นปกติโดยปราศจากโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียน

สื่อการสอนหมายเลข 8

เพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ

5 กรกฎาคม 31

แรมที่ 8

เป็นอย่างไรมั้งจะ คงวนว่ายอยู่กับการเลี้ยงแมลงปอ ส่วนน้อยรายล่าสุดประจำบ้าน แต่ไม่ใช่คนสุดท้ายใช่ไหม จะต้องมีแมลงอะไรต่ออะไร ตามมาอีกแน่ ๆ พวกเพื่อน ๆ อยากเห็นหน้าหลานสาวจริง ๆ เอาไว้จะนัดกันยกขบวนบุกเหนือสักครั้งทั้ง ๆ ที่ไม่ค่อยว่างตรงกันเลย แต่วันนี้วันพิเศษ จึงมาพบกันได้ คือแก้วน่านหนังสือพิมพ์เมื่อคืนนี้ ความคิดแวบหนึ่งก็วิ่งขึ้นในสมอง ทองรีบนุมนิเทศน์ไปหาหนังสือ ก๊อ ก๊อ เพ็ญ เพื่อนักมาพบกันวันนี้ โชคดีมากทุกคนว่างหมด เพราะแต่ละคนก็คิดจะดูทีวี รายการถ่ายทอดสดกันอยู่บ้าน นัดกันว่าจะมาเจอกันที่สามแยกเกษตร ที่เก่าแต่ไม่เวลาเดิมะจะ นี่ถ้าไม่เกรงใจหนูหนึ่งจะขอเลื่อนเป็นเจ็ดโมงตรง แค่นี้มาจากฝั่งขเลยสงสาร แก้วนักให้สวมเสื้อสีเหลืองด้วยนะ แต่ละคนหัวเราะกันมาตามสาย ยายโกบอว่า ทำให้นึกถึงอดีตแสนหวานสมัยที่เรายังเรียนปีสุดท้ายจำได้ไหม เพื่อให้เป็นมีที่ควรค่าแก่การจดจำ แก้วจึงชวนให้เพื่อน ๆ นุ่งขึ้นมางานลอยกระทง พวกเราบนกันหิม แต่ก็หลวมตัวนุ่งกันทุกคน แก้วอุทิศสำหรับผ้าชิ้นที่ยืมมาจากคุณแม่มาให้แม่เจ้าประคุณทั้งหลายเลือก ยายก็คิด ลงทุนซื้อใหม่เอี่ยม กระสวยเก็บที่ เราหอบเสื้อผ้าไปแต่งตัวที่หอหญิง เวลาเดินลงมาก็กระมิกกระเมี้ยนกันแทบจะไรไม่รายเทา พอมาลอยกระทงในสระน้ำหน้าเสาธง เพ็ญถูกเปียกจนตกลงไปในน้ำ คิวว่าหนุ่มวิเศษจุดขึ้นมาทันทั่วที่ เลยเปียกไม่มาก นึกแล้วยังขำไม่หาย เพราะเราก็ดูไม่ค่อยถนัดจะนุ่งขึ้นกันเท่าไร พ่อคุณแม่ทราบว่าพวกเรานัดกันสวมเสื้อเหลืองก็เลยเล่าย้อนอดีตให้ฟังว่า สมัยคุณแม่ยังสาวมีการนัดสวมเสื้อสีฟ้าไปรับพระองค์จุล และพระองค์พี่ระ "เจ้าคาราทอง" ที่สถานีรถไฟจิตรลดา สมัยนั้นสีฟ้าที่เรียกกันว่า สีพระอาทิตย์มาก สาว ๆ นิยมทักใส่กันเป็นแถว

วันนี้เรานัดสวมเสื้อสีเดียวกันอย่างมีความหมาย เพราะจะไปรอรับขบวนรถไฟเหี้ยวพิเศษสุด เหี้ยวประวัติศาสตร์ ขบวนรถไฟเหี้ยวที่เราจักเก็บไว้เล่าให้ลูกหลานฟังอย่างภาคภูมิใจ ว่าครั้งหนึ่งเราเคยเฝ้ารับเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระเจ้าแผ่นดินผู้ทรงเป็นที่เคารพ

เทิดทูนสูงสุดของพวกเรา ทรงครองราชย์และทรงเสวยสละความสุขส่วนพระองค์เพื่อประชาราษฎร์ นานยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในประวัติศาสตร์ของชาติไทย พระองค์ท่านจะเสด็จพระราชดำเนินโดยทางรถไฟไปพระนครหรืออยุธยา เพื่อทรงประกอบพระราชพิธีบวงสรวงสังเวศ พระมหากษัตริย์ในอดีต เนื่องในพระราชพิธีรัชมิ่งคลาภิเษก แรมคึกคักสิริจะ ถ้าเราต้องทำงานหนัก ค่ายความเหนื่อยยากทั้งสี่สิบกว่าปีนี้เป็นเวลาที่แสนยาวนาน แต่ในหลวงทรงผ่านช่วงเวลาต่าง ๆ มาจนกระทั่งถึงวันนี้ ถ้าทุกภาษาชาวบ้านอย่างเรา ๆ ก็พูดได้ว่า จะไม่ให้เรารักท่านได้อย่างไรก็ได้ ถ้ามีคำใดมีความหมายลึกซึ้งและประเสริฐ เกินกว่าคำว่า "รัก" คำนั้นชาวไทยทุกคนก็พร้อมใจถวายแด่พระองค์ท่านเป็นแน่แท้ สำหรับแก้ว คำนี้ไม่ใช่คำธรรมดาที่ใครจะหาเพื่อเล่นนะ

ที่สามแยกเกษตร แก้วมาถึงเป็นคนแรก เมื่อคืนนอนหลับ ๆ ตื่น ๆ ความรู้สึกคงคล้ายแม่พลอยกับช้อยในสี่แผ่นดินตอนจะได้ไปเที่ยวบางปะอิน มึงจะ ตื่นตื่นจนตัวเองแปลกใจ หนึ่งผู้อยู่ไกลสุดมาเป็นคนที่สอง เห็น ตามมาไกล จะเจ็โหมงสับหัว แดมแล้วว่าที่เหนื่อยของเพื่อน ๆ วยสี่สิบกระที่นั้ง รถคู่ไปรอรับเสด็จถึงอยุธยาแนะ แล้วที่ ๆ ทุกคนก็สวมเสื้อสี่เกี่ยวกับเราทั้งคันรถ ระหว่างที่เรายืนคุยกันก็เห็นคนสวมเสื้อเหลืองยืนรวมกลุ่มอีกสองสามคน สงสัยมีจุดหมายเกี่ยวกับเรา ไก่มาเป็นคนสุดท้ายตามเคย มาพร้อมกับกระโถกขึ้นรถเมล์เพราะกลัวไม่มีที่ยืนกับเสด็จ

เราไปถึงสถานีเกือบแปดโมง ผู้คนเริ่มทยอยกันมาเรื่อย ๆ มีคนสวมเสื้อสี่เหลืองหลายคน หอกลุ่มของพวกเรามาสมทบ ก็ทำให้บริเวณนั้นสว่างกระจ่างยิ่งขึ้น คุณแม่ลูกสามสวมชุดสีออกนิ่ม ทั้งสี่คน เอี่ยมเหลือง ของน้องบุษสุดทอง มีลายลูกเจี๊ยบตัวเล็ก ๆ น่าเอ็นดู (หายถูกใจใหม่ว่า สีอะไร) มันอยู่ที่หน้าอก สาวสวยกับหนุ่มหล่อหน้าละม้ายหนุ่มเล็ก แต่ไม่ชนะจะ ก็สวมเสื้อสี่เกี่ยวกับเราทั้งคู่ ทุกคนยืนบ้างนั่งบ้างเพื่อรอรับเสด็จ ประเดี๋ยวก็มีคุณครูนำนักเรียนตัวเล็ก ๆ มาขึ้น เข้าแถวบริเวณสถานี พระภิกษุที่นั่งในที่จักไว้เพื่อสวดถวายพระพร โตะหมู่บูชาสะอาด งามตา ตั้งเด่น อยู่ในบริเวณนั้น ทุกคนรอจะ สลับกับมองนาฬิกา มอง ๆ ไป อ้าวที่จิมรุ่นที่เราใจมากับครอบครัว เลขวักมือเรียกให้มาขึ้นทางฝั่งด้านสถานี หลายคนเอาจ้องถ่ายรูปเตรียมหาคนที่ถูกใจ วันนี้ ชาวกรุงเทพฯ ยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากัน พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน จนรู้สึกคล้าย ๆ ว่าไม่ได้เป็นอยู่ที่สถานีรถไฟในกรุงเทพฯ แรมอ่านแล้วอาจจะงง แทนแถวกับรองว่า ชาวกรุงเทพฯ ทั้งหลายอ่านข้อความข้างต้นนี้แล้วไม่มีรู้สึกแปลกใจ ทุกวันนี้เราเหมือนเครื่องจักรจริง ๆ โดยเฉพาะช่วงแปดโมง เข้าอย่างนี้ ทางกรมทนายนิติศาสตร์ว่า เป็นชั่วโมงเร่งด่วน

มนุษย์หุ่นยนต์ทั้งหลายต้องพยายามบังคับเบียดตัวเองให้ห้อยโหนบนรถเมล์ แล้วเอาใจช่วยคนขับให้ขับรุดผ่านสัญญาณไฟเขียวให้ได้ทุก ๆ สีแยก ต้องใช้คำว่าลั่นจนตัวโก่งเลยละ เหมือนกับเราวิ่งแข่งจะไปถึงเส้นชัยคือที่ทำงานก่อนแปดโมงครึ่งใจจะ พอไปถึงได้เซ็นชื่อบันทึกเหนื่อยเสียแล้ว ยังไม่ทันทำงานเลย เหนื่อยใจที่ลั่นไฟเขียวไฟแดง เมื่อสิบกว่าปีก่อนเวลาเรามาเรียนหนังสือ เราจะพูดว่า "วันนี้รถติดจัง ไม่มีอะไร แปลกจริง ๆ แต่เดี๋ยวนี้บางวัน (น้อยวันเหลือเกิน) ชาวกรุงเทพฯ จะพูดกันว่า "วันนี้ถนนว่างจัง รถไม่ติด แปลกจริง ๆ" เรื่องแปลกแต่จริงเป็นอย่างนี้จริง ๆ จะ แรมจำ

อู๋ เบลอแพลลิ่ง ๆ แปดโมงครึ่งแล้ว คนมากันเยอะแยะ ไกลจากสถานีออกไปคนหนาตา มากขึ้นทุกที คุณครูคนสวยเอาซองมาแจกนัก เรียน เด็ก ๆ โบกกันใหญ่ แก้วบอกให้หนูทั้งหลายของเพื่อนเพื่อนที่บังเอิญมาพบกันไปซอซง หนูอึ้งเงินมากสั่นหน้าแต่ตาก็มองซง เป้ง เสียงคุณยายที่ นั่งยอง ๆ อยู่ข้าง ๆ พิมพ์ว่า "วันนี้ขงชาติสวยจริง ๆ" พวกเราต่างหันมามองยิ้มพร้อมกัน ขงชาติกระดากขึ้นเล็กน้อย ที่กำลังโบกสะบัดหัวไลวน้ำรัก และสวยไม่แพ้ซงบ้านใหญ่หน้าสถานี ที่พวกเราเพิ่งขึ้นทรง เคาบขงชาติจบไปเมื่อครู่

เมื่อยังเด็ก แก้วจำได้ว่า พระเจ้าแผ่นดินในยุโร พระองค์หนึ่งเสด็จมาเมืองไทย รัฐบาลจัดการรับเสด็จใหญ่โต คุณครูตักกระดาก แล้วให้พวกเราบรรยายถึงขงชาติด้วยสีเขียน แต่ละคนก็ทำของตัว แล้วคุณครูก็ชวนนำมาติดกับไม้ไผ่ นักเรียนจึงทั้งหลายได้มีโอกาสไปโบกขง ไตรรงค์ ยี่มือของตนเองเฉพาะพระพักตร์ในหลวง เหมือนนักเรียนเล็ก ๆ ในวันนี้ แก้วอ่านใน หนังสือพิมพ์ เขาเขียนว่าทางการทำขงสำหรับแจกเป็นจำนวนมาก แต่ไม่เห็นมีใครมาเก็บแจก คงเตรียมให้เด็กนักเรียนเป็นส่วนใหญ่มั้ง อ้าวโหน่หนุ่มอ้วนเลื้อยวิ่งไปซอซง คุณครูใจดีก็ยื่นให้ เด็ก ๆ อีกหลายคนเลยวิ่งไปซอกันใหญ่ แต่เด็กวัยรุ่นแรกอย่างแก้วไม่กล้า หึง ๆ ที่อยากได้เหลือเกิน กำลังคุยกันก็มีเสียงรถไฟแล่นเข้ามา ทุกคนเงยหน้าไปดูเป็นขบวนรถนำเสด็จ ตอนนี เกือบได้เวลาแล้ว ทุกคนเริ่มตื่นเต้น แม้กระทั่งเสียงประกาศจากทางสถานีรถไฟที่บอกว่า "ผู้โดยสาร ที่จะมารับเสด็จ โปรดยืนให้ห่างจาก ขอบทางหนึ่ง เมตร" พวกเราหัวเราะกันคึกคัก เจ้าหน้าที่ยูประกาศคงจะชินกับการประกาศว่า "ท่านผู้โดยสารที่จะโดยสารรถไฟไปยัง" ทุกคน หัวเราะเยาะในท่าเดิมจนมีเสียงประกาศใหม่ว่า "ท่านที่มารับเสด็จ กรุณาถอยหลังไปประมาณ หนึ่ง เมตร จะทำให้ท่านได้เห็นขบวนรถไฟชัดเจนนยิ่งขึ้น" คราวนี้แหละจะทุกคนรีบถอยหลัง

โดยพร้อมเพรียงกัน ประกาศครั้งนี้ได้ผลใคร ๆ ก็อยากเข้าชมพระบารมีให้ศักดิ์สูงใจละ
การรถไฟนี้จิตวิทยายกจริง ๆ ช่วงนี้ตำรวจเริ่มเดินมาประจำตามจุดต่าง ๆ หน่องวัยสี่ขวบ
มองตำรวจที่กำลังเดินมาแต่ไกล พอเดินมาถึงตรงหน้า หน่องก็คว้ามือตำรวจมับแล้วพูดว่า
"ตำรวจชา" ทำให้ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์สะกั้ง ผู้คนแถวนั้นยืนไปตาม ๆ กัน นาน ๆ จะเห็นเด็ก
ไม่กลัวตำรวจสักที

ใกล้เวลาเข้ามา ทุกคนยืนตรงไม่มีใครนั่งอีกแล้ว คุณยายฝั่งตรงข้ามเริ่มจับผ้าขึ้น
ให้เข้ารูป เตรียมพร้อมจะรับเสด็จ เสียงนำหน่องบอกให้หลานลองซ่อมตอนสายบัว ทุกคน
หันหน้าไปทางเดียวกันหมด เราเห็นพนักงานรถไฟยกธงเขียว เราเห็นขบวนรถไฟแล่นมา
หลายคนกระซิบบอกกัน ต้องใช้คำว่ากระซิบ ไม่มีใครส่งเสียงดังหัวเราะเหมือนครูนี เห็นทุกคน
ค่อย ๆ ว่าขบวนนี้แน่แล้วใกล้เข้ามาแล้ว ใกล้เข้ามาทุกที ดวงตาทุกคู่จะเงื่อมองขึ้นไปบนขบวน
รถไฟพระที่นั่ง เราพยายามกวาดสายตา แต่แทบจะไม่เห็นเลยจะ รถไฟแล่นเร็วมาก แล้วก็
ผ่านไป คุณย่าข้าง ๆ ถึงกับเดินไปถามตำรวจว่า "พอถึงสถานีไม่ได้ชะลอความเร็วเลย
หรือคะฉันอุตส่าห์ขึ้นมาคอยตั้งแค่นี้ครึ่ง" นายตำรวจท่านนั้นยิ้มละไมไม่ตอบว่าอะไร
แต่ทุกคนก็มีความสุขจะ เสียหายที่ไม่ได้เห็นพระองค์ท่าน แต่เรียกว่าได้เข้าเฝ้าใกล้ชิดละ อยู่
แถวหน้าห่างจากรถไฟพระที่นั่งเมตรเดียวเอง และคงมีประชาชนอีกเป็นจำนวนมาก ที่รัก
พระองค์ท่านอย่างสุดหัวใจ ยืนรับเสด็จถวายความจงรักภักดีอยู่สองข้างทางรถไฟจากกรุงเทพฯ
จรดอยุธยา ป่านนี้ชาวอยุธยาคงกำลังรอเวลาสำคัญด้วยใจเฝ้ารอคอยถึงเช่นเราเมื่อครู่

ทุกคนแยกย้ายกันเดินออกจากสถานี เราเดินต่อไปด้วยความสบายใจ วันนั้นแดดไม่ร้อนเลย
มีลมเย็นบางเบา หักผ่านตลอดเวลาแห่งการรอคอย แก้วเดินไปก็นึกถึงเพลงที่ให้นักเรียน
คัดลายมือแล้วยังสอนให้เด็ก ๆ ร้อง คนไหนร้องไม่คล่อง แก้วก็บอกว่ากลับไปให้คุณแม่ คุณย่า
คุณยายฝึกคอกี้แล้วกัน ท่านร้องเป็นแน่ ๆ เด็ก ๆ ชอบเพลงนี้มากเพราะเรารู้ความหมายจน
เข้าใจดี จำได้ไหมแรม เพลงนี้ะเรายัง เคยร้องถวายพระพรในหลวงในวันเฉลิมพระชนมพรรษา
เมื่อหลายปีก่อน สมัยที่อาจารย์ไปฝึกงานที่ต่างจังหวัดใจ แรมเป็นต้นเสียงขึ้นเพลงว่า "ราชา
เป็นสง่าแห่งแคว้น อยู่เป็นขวัญแด่ไพร่ทอของปวงประชา มิ่งขวัญไพร่ทอของชนทั่วหล้าราษฎร์
ก็เพราะพระบารมี"

ขอฝากเพลงแว่วหวานลอยล่องมาสู่ เชียงรายพร้อมกับการลาจากของจกณามณีนะ

สื่อการสอนหมายเลข 9

อันตรายจาก "ยาพิษ"

ประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับยาพิษมาแต่ครั้ง พระราชบัญญัติควบคุมการจำหน่าย ยาพิษ พ.ศ. 2479 ในรัชสมัยรัชกาลที่ 8 จนกระทั่งปัจจุบันได้ยกเลิกกฎหมายฉบับที่ใช้อยู่คือ พระราชบัญญัติยาพิษ พ.ศ. 2510 โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมออกมาเป็นฉบับที่ 2 พ.ศ. 2518 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2522 ในกฎหมายฉบับนี้มีการแยกยาออกเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น ยาสามัญประจำบ้าน ยาแผนโบราณ ยาพิษ ยาพิษ

ยาพิษ หมายถึง ยาที่ผู้ขายจัดไว้รวมกันเป็นชุดให้ผู้ป่วยโรค ครอบคลุมด้วยยาหลายชนิด ชุดหนึ่งมีตั้งแต่ 3 - 9 เม็ด โดยยาพิษมี 2 แบบคือ แบบสำเร็จรูปที่เรียกว่า ยาพิษแท่ง เป็นลักษณะของยาที่บรรจุของพลาสติกเล็ก ๆ เรียงร้อย มีการพิมพ์ฉลากบอกสรรพคุณและวิธีใช้ไว้ ตัวอย่างเช่น ยาพิษกระจายเส้น ยาพิษปลงรอยแผล ยาพิษแก้ไอหวัค ยาพิษแก้ไข้มาเลเรีย

ส่วนแบบที่จัดให้โดยร้านขายยาเมื่อมีผู้ป่วยไปปรึกษาอาการเรียกว่า ยาพิษเปียก ซึ่งก็เป็น การจัดยาหลาย ๆ ชนิดใส่ในซองเดียวกันเพื่อให้รักษาให้ครอบคลุมตามอาการที่ผู้ป่วยบอก โดยเพิ่มจำนวนเม็ดยาให้หลายชนิดไว้ ทำให้ขายได้ราคาแพงกว่าราคาปกติ

จากการศึกษาพบว่า การใช้ยาพิษจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ป่วยโรคได้มากมายหลายประการ คือ ทำให้ได้รับยาเกินขนาด ท้ายมีพิษต่อกันกัน ใช้อย่างไม่ตรงกับโรค ทำให้ร่างกายได้รับพิษยาโดยไม่จำเป็น ในการป้องกันและปราบปรามยาพิษนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่ได้จัดให้มีโครงการรณรงค์ ปราบปรามร้านขายยาและร้านขายของชำที่มีการขายยาพิษ ในจังหวัดต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

ประกอบกับมีรายงานจากโรงพยาบาลว่า ราษฎรบางคนใช้ยาพิษไปรับประทาน 3 วัน ติดต่อกัน และใกล้เคียงที่โรงพยาบาล ซึ่งยาพิษส่วนใหญ่มีประกอบด้วยยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ และอาจมียาพิษอาบ ยาเสื่อมคุณภาพปนอยู่ด้วย

ยาชุดที่พวกสหายรอบคอบ ยาปฏิชีวนะ ยาบรรเทาปวดลดไข้ และยากดภูมิคุ้มกัน
อยู่ด้วย ยาเหล่านี้ล้วนเป็นยาอันตรายซึ่งการใช้ต้องอยู่ในความดูแลของแพทย์และเภสัชกรเท่านั้น
อันตรายจากการใช้ยาพวกสหายรอบคอบจะทำให้เกิดอาการบวม น้ำ ความดันโลหิตสูง ภาวะอาหาร
เป็นแผล กระจกตา ความต้านทานโรคต่ำ ทำให้ติดเชื้อได้ง่าย

นอกจากนี้ อันตรายจากการใช้ยาปฏิชีวนะ เช่น คลอแรมเฟนิคอล จะทำให้กระดูกอ่อน
กดการสร้างเม็ดเลือดทุกชนิดทำให้เกิดโรคโลหิตจาง ยาเตตระซัยคลิน ถ้าใช้ในเด็กอายุต่ำกว่า
6 ปี จะทำให้ฟันเหลือง อันตรายจากการใช้ยากดภูมิคุ้มกันจะทำให้เกิดการศึกษาเมื่อขาดยา
จะทำให้หนองฝีขึ้นเฉียบ การรับประทานยาชุดนอกจากจะได้รับอันตรายจากตัวยาทั้งหลายแล้ว
ยังอาจได้รับอันตรายจากการรับประทานยาปลอม ยาที่หมดอายุ หรือยาเสื่อมคุณภาพ ซึ่งผู้ขายเห็น
แก่ตัว นำมาใส่ซองขายจะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายอย่างมาก เช่น อาจทำให้ตับ ไต พังการได้
อีกทั้งเกิดการระคายเคืองต่อทางเดินอาหาร ทำให้ไม่ไคล่ในการรักษา และอาจทำให้เกิดกา
ยื้อยาได้อีกด้วย

อันตรายจากยาชุดมีมากมาย ถ้าหากผู้บริโภคมีความจำเป็นต้องใช้ยาควรปรึกษาแพทย์
หรือเภสัชกรทุกครั้ง เพื่อความปลอดภัยของท่านและครอบครัว

ฉะนั้น ใช้ยาชุดหวังหายเร็ววันหนอย ไซบอย ๆ พืชของยาจะสะสม อันตรายจะมาถึงถ้า
งายมม อย่าชื่นชมนักว่ายาก็ชีวิที่จะวาย

แผนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

คำชี้แจง แผนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แผนที่ 1 - 16 หน้า 99 - 144

แผนการสอนที่ 1

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการอ่านในใจ
 - 1.1 การจับใจความสำคัญ
 - 1.2 การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
 - 1.3 การประเมินค่า
2. หลักการอธิบาย
3. ลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย
4. ฐานที่เกิดของเสียงและการจัดกลุ่มเสียงสระ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย
2. มีทักษะในการอ่านในใจ
3. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็น และการอธิบายกลุ่ม
4. มีทักษะในการฟังการอธิบาย
5. มีวิจารณญาณในการอ่านและการฟัง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและฟังได้
2. พูดแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของเรื่องที่ฟังได้
3. พูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านและฟังได้

4. เขียนสรุปความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้
5. บอกลักษณะโครงสร้างของภาษาไทยได้
6. บอกฐานที่เกิดและจัดกลุ่มเสียงสระได้

สื่อการสอน

1. แผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเงาแก่โรงสี
2. แผนภูมิสรุปหลักการอภิปราย

กิจกรรม

ขั้นนำ

ครูถามถึงงานอดิเรกของนักศึกษาทีละคน จนได้คำตอบว่า "อ่านหนังสือ" แล้วให้ช่วยกันบอกถึงความสำคัญของการอ่าน

ขั้นสอน

1. อาจารย์แจกแผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเงาแก่โรงสีให้นักศึกษาอ่านในใจ และช่วยกันจับใจความสำคัญทีละย่อหน้าแล้วพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่อง
2. ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นโดยการอภิปรายว่าเรื่องเงาแก่โรงสินั้นชัดเจนหรือไม่ มีสาระสำคัญอะไร มีประโยชน์หรือไม่อย่างไร จากนั้นให้นักศึกษาช่วยกันตอบว่าวิธีการที่นักศึกษาทุกคนแสดงความคิดเห็นดังกล่าวนี้เรียกว่าอะไร
3. อาจารย์นำแผนภูมิสรุปหลักการอภิปรายให้ดูแล้วซักถามจนแน่ใจว่านักศึกษาเข้าใจหลักการอภิปรายดีแล้ว จึงให้จัดกลุ่มอภิปราย 1 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ในหัวข้อ "อาชีพที่น่าสนใจ" ส่วนนักศึกษาที่ฟังให้ฟังแล้วจับใจความสำคัญ แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น วิเคราะห์เนื้อหาและการใช้ภาษาของผู้พูดแต่ละคน แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นต่อเรื่องที่ฟังอย่างสั้น ๆ ส่งอาจารย์
4. อาจารย์นำข้อความจากแผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเงาแก่โรงสีที่คัดเลือกแล้ว เขียนลงบนกระดานเพื่อให้นักศึกษาช่วยกันบอกลักษณะโครงสร้างของภาษาไทยว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง และเสียงในภาษาไทยประกอบด้วยเสียงอะไรบ้าง

5. ให้นักศึกษาลอง ออกเสียงสระที่ปรากฏในข้อความบนกระดานทีละตัว พร้อมทั้งบอก ฐานที่เกิดของเสียงสระนั้น ๆ แล้วช่วยกันจัดกลุ่มเสียงสระตามฐานที่เกิดของเสียง เป็นสระเดี่ยว (หรือสระแท้) สระประสม และสระเกิน ทลออกจนแบ่งสระตามลักษณะเสียงสั้นและยาวด้วย

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปความสำคัญของการอ่าน และความมุ่งหมายของการอ่านในใจ

ลงสมุด

2. ให้นักศึกษาพูดสรุปหลักการ อธิบายจากแผนภูมิบนกระดาน

3. ให้นักศึกษาเขียนสรุปลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย ฐานที่เกิดและจัดกลุ่มเสียงสระ

ลงสมุด

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอธิบาย

2. สังเกตจากการตอบคำถาม

3. จากการทบทวนงานเขียนสรุปความคิดเห็นเรื่องอาชีพที่น่าสนใจ

4. จากการทำแบบฝึกหัดเป็นการบ้าน

ให้นักศึกษาหาสระแท้ สระประสม และสระเกิน จากข้อความต่อไปนี้

"เบ๊เทกฮอไมโซคนไทยเจ้าของห้องถิ่น จำเป็นต้องยึกเอาเพื่อนร่วมชาติเป็นที่พึ่งและในไม่ช้า เขาก็พบที่พึ่งที่เป็นคนจีน เป็นจีนตักจิวก้วยกัน แม่จะไม่ร่ำรวยอะไรมากมาย เข็มร้านค้าอาหาร เล็ก ๆ พอลาเงินเลี้ยงตัวไปไคววัน ๆ หนึ่ง"

แผนการสอน 2

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการ เขียนเรียงความ
2. ฐานที่เกิของเสียงและการ จักกลุ่มเสียงพยัญชนะ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีทักษะในการอ่านออกเสียงในผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีทักษะในการ เขียนเรียงความ
3. มีวิจารณ์งานในการฟัง
4. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็น
5. มีความรู้และความเข้าใจถึงฐานที่เกิและการ จักกลุ่มเสียงพยัญชนะ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และชัดเจน
2. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาและการอ่านได้
3. เขียนเรียงความจากภาพได้
4. บอกฐานที่เกิและจักกลุ่มเสียงพยัญชนะได้

สื่อการสอน

1. แผนปฐวีชาประวัติเรื่อง เจ้าแก้วโรงสี
2. รูปภาพ

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษา 1 - 2 คน ไปอ่านสรุปความคิดเห็นที่อาจารย์ทราวจและคัดเลือกไว้ แล้วให้เพื่อน นักศึกษาวิจารณ์การอ่านของแต่ละคน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายลักษณะการอ่านออกเสียงที่คิดว่าควรเป็นอย่างไร เช่น เสียงดังขนาดไหน อ่านไต่ถูกทองหรือไม่ อ่านไต่คลองและรู้จักเว้นวรรคตอนได้ดีเพียงใด
2. ให้นักศึกษาอ่านเรื่องเก่าแก่โรงสีทีละคน ประมาณ 7 คน โดยให้ผู้ฟังวิจารณ์การอ่านของแต่ละคน และทุกอภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงการใช้ภาษาของเรื่องที่อ่าน
3. ให้นักศึกษาอ่านข้อความย่อหน้าที่ 2 - 4 จากเรื่องเก่าแก่โรงสี แล้วอภิปรายถึงการเขียนบรรยายดังกล่าว จากนั้นให้ช่วยกันเขียนบรรยายสภาพรอบ ๆ ตัว และสภาพจังหวัดกระบี่ลงบนกระดาน
4. ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายหลักการ เขียนเรียงความจนเข้าใจแล้วอาจารย์จึงแจกภาพให้นักศึกษาเลือก กลุ่มละ 4 ภาพ 5 กลุ่ม แล้วเขียนเรียงความส่ง
5. จากงานเขียนบรรยายสภาพจังหวัดกระบี่บนกระดาน ให้นักศึกษาลองออกเสียงพยางค์ทีละตัว แล้วบอกฐานที่เกิดของเสียง และลองออกเสียงพยางค์และบอกฐานที่เกิดจนครบ 44 ตัว แล้วจับกลุ่มเสียงพยางค์ขึ้นดังกล่าว

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการ เขียนเรียงความ
2. อาจารย์และนักศึกษ้อภิปรายสรุปเรื่องฐานที่เกิดและการจับกลุ่มเสียงพยางค์ขึ้น

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียง
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น

3. จากการตรวจเรียงความ

4. จากการทำแบบฝึกหัด

ให้นักศึกษาออกฐานที่เก็บของหยัณนะโน ชื่อ และนามสกุลของนักศึกษา

แผนการสอนที่ 3

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการอ่านออกเสียง
2. วรรณยุกต์และการผันวรรณยุกต์

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีทักษะในการอ่านออกเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เข้าใจถึงอุปนิสัยใจคอของคนจีนและคนไทย
3. มีความรู้และความคิดกว้างขวางเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ
4. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องวรรณยุกต์และการผันวรรณยุกต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และชัดเจน
2. พูดย่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาและการอ่านได้
3. เขียนสรุปความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้
4. ผันและออกเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง

สื่อการสอน

1. แผนปลิวชีวาประวัติเรื่องเจ้าแก้วโง่
2. เรียงความของนักศึกษา

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษาอ่านเรียงความที่อาจารย์คืนให้ 1 เรื่อง แล้วให้อภิปรายร่วมกันถึงการอ่านในเรื่องเสียงของผู้อ่าน ความถูกต้องตามอักขรวิธี เช่น คำควบกล้ำ การเว้นวรรคตอน ความคล่องแคล่ว และความชัดเจน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการอ่านออกเสียง แล้วให้นักศึกษาอ่านออกเสียงจากแผนปฐวีชาประวัติเรื่องเจ้าแก้วโองสั ทละคนประมาณ 20 คน โดยให้นักศึกษาที่ฟังสังเกตการอ่านออกเสียงตามหัวข้อต่อไปนี้ คือระดับของเสียง อักขรวิธี การเว้นวรรคตอน ความคล่องแคล่ว และความชัดเจน

2. ให้นักศึกษาช่วยกันบอกคำที่เพื่อนอ่านออกเสียงผิด เช่น ผิดเสียงสระ เสียงพยัญชนะควบกล้ำ และผิดเรื่องเสียงวรรณยุกต์ แล้วให้อ่านออกเสียงใหญ่ถูกต้องพร้อมกัน

3. อาจารย์นำคำที่นักศึกษาอ่านผิดเสียงวรรณยุกต์มาช่วยกันอภิปรายถึงเรื่องรูปวรรณยุกต์และการผันวรรณยุกต์ จากนั้นให้ช่วยกันเขียนสรุป

4. ให้นักศึกษาพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอของคนไทยและคนจีนจากเรื่องที่อ่าน แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นนั้นส่งอาจารย์

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการอ่านออกเสียง

2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการผันวรรณยุกต์

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียง

2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น

3. จากการทววจงานเขียนสรุปความคิดเห็น

4. จากการทำแบบฝึกหัด

ให้นักศึกษาดอกเสียบงรณยุกต์ของคำในข้อความต่อไปนี้

"อ้าวจะช่วยเหลือลงทุน แต่ล่อทอ้งรับรองว่าจะใช้เงินคืนให้ภายในสามปี พร้อมดอกเบี้ย"

แผนการสอน 4

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการอ่านออกเสียง
2. หลักการอธิบาย
3. พยางค์และคำ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีทักษะในการอ่านออกเสียงในหูฟังอย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็นและการตอบคำถามจากสิ่งที่ฟังได้
3. นำความรู้จากวิชาพลศึกษาสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย
4. มีทักษะในการเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟัง
5. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องพยางค์และคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่านได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและอ่านได้
3. บอกจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและอ่านได้
4. เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่านได้
5. บอกความหมายของคำและระบุพยางค์ได้

สื่อการสอน

แบบฝึกหัดทบทวนเรื่องพลศึกษาเพื่อชีวิต

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์อ่านบทกลอนให้นักศึกษาฟัง และให้นักศึกษาอธิบายถึงวิธีอ่านกลอนที่ถูกของ

ขั้นสอน

1. แจกแผ่นปลิวบทกลอนเรื่องพลศึกษาเพื่อชีวิต แล้วให้นักศึกษาอ่านออกเสียงทีละคน ประมาณ 7 คน โดยให้นักศึกษาที่ฟังจับใจความสำคัญ บอกจุดประสงค์ของผู้เขียน และวิจารณ์การอ่าน
2. ให้นักศึกษาอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาของบทกลอนเรื่องพลศึกษาเพื่อชีวิต ว่าเห็นควยหรือไม่อย่างไร
3. อาจารย์ซักถามถึงหลักการอภิปรายกลุ่มเพื่อทบทวน ก่อนที่จะให้นักศึกษาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม อภิปรายกลุ่มย่อยในหัวข้อ
 - 3.1 เรียนพลศึกษาเพื่ออะไร
 - 3.2 การแข่งขันกีฬาในสมัยปัจจุบัน
 - 3.3 ครุพลศึกษากับการแข่งขันกีฬา
 แล้วให้ส่งตัวแทนออกไปอ่านรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟัง วิจารณ์การอ่านตามหลักการอ่านออกเสียงที่ได้สรุปไว้เมื่อชั่วโมงที่แล้ว และให้เขียนสรุปใจความสำคัญของการรายงานหน้าชั้นส่งอาจารย์
4. จากบทกลอนเรื่องพลศึกษาเพื่อชีวิต อาจารย์ให้นักศึกษาพิจารณาที่ละวรรค แล้วถามว่าแต่ละวรรคมีคำ แล้วจึงอภิปรายร่วมกันว่า พยางค์ และคำคืออะไร แตกต่างกันอย่างไร จากนั้นจึงให้นักศึกษาพิจารณาพยางค์ และคำในบทกลอนจนจบบท แล้วอภิปรายถึงรูปแบบคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพพอสังเขป

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการอ่านออกเสียง
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปเรื่องพยางค์และคำ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียง
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการทบทวนงานเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง

แผนการสอนที่ 5

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการตีความ
2. หลักการวิจารณ์เรื่องสั้น
3. คำประสม

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้ นักศึกษา

1. มีทักษะในการตีความเรื่องสั้น
2. สามารถประเมินค่าเรื่องสั้น
3. เข้าใจสภาพสังคมที่ปรากฏในเรื่องสั้น
4. มีทักษะในการเขียนแสดงความคิดเห็น
5. รู้จักคำประสมและวิธีสร้าง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. ตีความเรื่องสั้นได้
2. จับใจความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้
3. พูดยแสดงความคิดเห็นจากเรื่องสั้นที่อ่านได้
4. ประเมินค่าเรื่องสั้นที่อ่านได้
5. เขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้
6. ยกตัวอย่างและแยกคำประสมได้

สื่อการสอน

แผนปฐมนิเทศเรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า... ของ เกอ

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์อ่านข้อความ "พอครับ พายมไปขึ้นรถไฟเหาะที่สวนสนุกพิรุณครับ"

พ่อ "โคชิลูก พ่อจะพาไป"

ลูก "พออะ แม่ขึ้นรถไฟธรรมดาครับ ไม่ใช่รถไฟเหาะระหนอย"

พ่อ "นั่นละลูก รถไฟเหาะละ ไม่ใช่อะลางตามผู้โดยสารคูริ"

อาจารย์ให้นักศึกษาช่วยกันตีความ แล้วช่วยกันสรุปหลักการตีความ

ขั้นสอน

1. แจกแผ่นปิวเรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า...ของเกอ ให้นักศึกษาอ่านในใจแล้วช่วยกันตีความข้อความที่นักศึกษาไม่เข้าใจ เช่น เหตุใดเกอจึงคิดว่าที่สาวในเรื่องเป็น "แม่และนางฟ้า" จากนั้นให้ช่วยกันจับใจความสำคัญของเรื่อง

2. อาจารย์และนักศึกษอภิปรายถึงหลักการวิจารณ์เรื่องสั้น ในด้านเนื้อหา ทักษะวิธีเขียน และการใช้ภาษา จนนักศึกษาเข้าใจแล้ว จึงให้แบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม อภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อวิจารณ์เรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า...ของเกอ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 เนื้อหา

2.2 ทักษะ

2.3 วิธีเขียน

2.4 การใช้ภาษา

หลังจากการอภิปรายกลุ่มย่อยแล้ว ให้ส่งตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟังรายงานให้เขียนสรุปใจความสำคัญนั้นส่งอาจารย์

3. อาจารย์ถามนักศึกษากว่า "เพราะเหตุใดเราจึงมีคำใช้มากขึ้น" สรุปได้ว่า เพราะการสร้างคำเพิ่มด้วยวิธีประสมคำ เรียกว่า คำประสม พร้อมทั้งยกตัวอย่าง จากนั้นให้นักศึกษาคำประสมจากเรื่องสั้นเรื่องแม่และนางฟ้า...ของเกอ

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการที่ความ การวิจารณ์เรื่องสั้น

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถามและการที่ความ
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. ทรวจากงานเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง

แผนการสอนที่ 6

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียง
 การอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง
2. หลักการอธิบาย
3. คำชวนและคำซ้ำ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. อ่านได้เหมือนเสียงพูด เพื่อให้ผู้ฟังสนใจ
2. นำความรู้จากวิชาสวัสดิศึกษามาสัมพันธ์กับการใช้ภาษาไทย
3. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็น
4. รู้จักและบอกวิธีสร้างคำชวนและคำซ้ำได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงตามบทให้สมจริงได้
2. พูดแสดงความคิดเห็นต่อการอ่านและการใช้ภาษาไทยได้
3. เขียนสรุปใจความสำคัญได้
4. ยกตัวอย่างและอธิบายวิธีสร้างคำชวนและคำซ้ำได้
5. อธิบายกลุ่มได้

สื่อการสอน

1. แผ่นปลิวเรื่องสั้นเรื่อง แม่และนางฟ้า...ของเกอ
2. เทปรายการละคร

กิจกรรม

ขั้นนำ

เปิดเทปรายการละครให้นักศึกษาฟัง แล้วให้อภิปรายว่าเขาอ่านบทเป็นอย่างไรบ้าง
สมจริงหรือไม่ อย่างไร

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษา 4 คน ของอ่านบทสนทนาจากในเรื่อง แม่และนางฟ้า...ของเกอ
 - คนที่ 1 "พี่ป้อมจะไปไหน"
 - คนที่ 2 "ขับรถไปจอดที่ลานใจ ก็ยืมก็มา"
 - คนที่ 3 "อู๋ก็จริง ๆ เลยนะ ไม่น่าใส่แว่นลงแข่งเลย วุ่นวายกันไปหมดทั้งสนาม"
 - คนที่ 4 "แหม" "ก็มันสายตาสั้น ถ้าไม่ใส่จะมองเห็นลูกบอลเหอ"

ให้นักศึกษาที่ฟังอยู่วิจารณ์

2. ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริงจากเรื่องสั้นแม่และนางฟ้า...ของเกอ
และให้เพื่อนนักศึกษาวิจารณ์

3. ให้นักศึกษาตอบคำถามว่าในเรื่องสั้นดังกล่าวมีอุปสรรคที่ร้าย อะไรบ้าง และอุปสรรค
ที่เกิดจากการ เล่นกีฬา มีหนทางป้องกันและแก้ไขอย่างไรหรือไม่

4. ให้นักศึกษาแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ระดมความคิดและความรู้จากวิชาสวัสดิศึกษาและพลศึกษา
เพื่ออภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 สวัสดิศึกษาในการเล่นกีฬา
- 4.2 สวัสดิศึกษาในการเล่นฟุตบอล
- 4.3 สวัสดิศึกษาในการเล่นบาสเกตบอล
- 4.4 สวัสดิศึกษาในการเล่นวอลเลย์บอล

และให้ส่งตัวแทนไปร่วมอภิปราย นักศึกษาที่ฟังเขียนสรุปใจความสำคัญ

5. ให้นักศึกษาหาคำประสมจากเรื่องสั้น แม่และนางฟ้า...ของเกอ ตั้งแต่ย่อหน้า 14
ทรง "เกอนิ่งเงิบ ควงใจยังไม่คลายความรุ่มร้อนกังวล...จนจบเรื่อง จะได้อะไรประสม เช่น

ร้อนรุ่ม อดทน ใด ๆ ก็ ๆ ปละประโลม เบา ๆ อบอุ่น อ่อนโยน รวดเร็ว ทันทัน
ใคร ๆ ชิงชังรังเกียจ คดโกงแคลน แคล ๆ สมเพชวทนา จริง ๆ มาก ๆ หลีกหนี เป็นต้น
ให้นักศึกษาอภิปรายว่าเป็นคำประสมประเภทใด เช่น นำคำที่มีความหมายเหมือนกันมารวมกัน เรียกว่า
เป็นคำซ้อน นำคำคำเดียวกันตั้งแต่ 2 คำมาประสมกันเรียกว่าคำซ้ำ และให้พิจารณาความหมายของ
คำซ้ำที่พบในเรื่องสั้นว่า ซ้ำแล้วความหมายหนักขึ้นหรือเบาลง

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปการอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปวิธีสร้าง คำซ้อนและคำซ้ำ พร้อมตัวอย่าง

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการทบทวนงานเขียนสรุปใจความสำคัญเรื่องสวัสดิศึกษาในการเล่นกีฬา

แผนการสอนที่ 7

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. อ่านในใจ
2. ระเบียบวิธีการ ไทวาทิ
3. คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีจรรยาบรรณในการแสดงความคิดเห็นแบบไทวาทิ
2. มีทักษะในการอ่านในใจเพื่อจับใจความได้เร็วขึ้น
3. รู้ระเบียบวิธีการ ไทวาทิ
4. นำความรู้จากวิชาสุศึกษาและพลศึกษามาสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย
5. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ
6. รู้จักโรคภัยต่าง ๆ ที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. พูดแสดงเหตุผลสนับสนุนและคัดค้านได้
2. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและอ่านได้
3. ฟังการ ไทวาทิแล้วตัดสินใจว่าฝ่ายใดมีเหตุผลดีกว่ากัน
4. แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
5. เขียนสรุปความคิดเห็นได้
6. บอกระเบียบวิธีการ ไทวาทิได้
7. ชี้และสร้างคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำได้

สื่อการสอน

แผนปฐกษาเรื่องตบเพระสบบ

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ถามความคิดเห็นจากนักศึกษาดึงข้อความที่มีคนกล่าวว่า "ชีวิตที่สุขสบายก็คือชีวิตที่ไถ่กันนอนกัน" เป็นจริงหรือไม่ เห็นควยหรือไม่ อย่างไร

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาช่วยกันบอกถึงระเบียบวิธีการ ไทวาทิ การตัดสินใจ ไทวาทิ และมารยาทในการ ไทวาทิ แล้วจกกลุ่ม ไทวาทิ ในยติ "อญญะ ๆ กกว่าทำงาน" นักศึกษาที่ฟังพิจารณาว่าฝ่ายใดพญมีเหตุผลดีกว่ากัน และใช้สำนวนโวหารใดกั้น จากนั้นจึงวิจารณ์และตัดสินใจ ไทวาทิ
2. ให้นักศึกษาอ่านบทความเรื่องตบเพระสบบ เพื่อเป็นแนวคิก สรพการ ไทวาทิ ยติทั้งกล่าว โดยให้นักศึกษาจับใจความสำคัญ แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นของญเขียน แล้วอภิปรายแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาของบทความนั้น และเขียนสรพความคิดเห็นก่อนบทความส่ง
3. ให้นักศึกษาช่วยกันหาคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ จากบทความเรื่องตบเพระสบบ

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอธิบายสรพระเบียบวิธีการ ไทวาทิ การตัดสินใจ และมารยาทในการ ไทวาทิ
2. ให้นักศึกษาเขียนสรพการสร้างคำด้วยวิธีประสมคำ และการสังเกตคำซ้อน คำซ้ำ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูด ไทวาทิ
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการทรวงานเขียนสรพความคิดเห็น

แผนการสอนที่ 8

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. ทักษะการฟัง จุดมุ่งหมายของการฟัง ลักษณะการฟังที่ดีและมารยาทในการฟัง
2. การเขียนเรียงความ
3. คำสมาส

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความเข้าใจและซาบซึ้งในความหมายของผลศึกษา
2. มีความรู้และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการฟัง ลักษณะการฟังที่ดีและมารยาทในการฟัง
3. มีความสามารถในการเขียนเรียบเรียงความคิด การสะกกดคำ การเว้นวรรคตอน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. จับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้
2. ตีความได้
3. อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน
4. พูดย่อแสดงความคิดเห็นได้
5. เขียนเรียงความจากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ได้
6. เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีได้
7. เขียนสรุปใจความสำคัญได้
8. ชี้และบอกลักษณะคำสมาสได้

สื่อการสอน

เพลงเพลง และเพลงเพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษา

กิจกรรม

ขั้นนำ

เปิดเพลงเพลงไทยสากลให้นักศึกษาฟัง 1 เพลง และให้จับใจความสำคัญ แล้วให้อภิปรายถึงความสำคัญของการฟัง

ขั้นสอน

1. ให้แบ่งกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม ระดมความคิดตามหัวข้อ จุดมุ่งหมายของการฟัง ลักษณะการฟังที่ดี และมารยาทในการฟัง และส่งตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟัง เขียนสรุปใจความสำคัญ
2. ให้นักศึกษาฟังเพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษา 2 เที้ยว และจับใจความสำคัญ
3. ให้นักศึกษาช่วยกันเขียนเนื้อเพลงบนกระดาน แล้วช่วยกันตรวจการเขียนสะกดคำวรรคตอนต่าง ๆ จากนั้นช่วยกันอภิปรายความหมายของคำศัพท์พบ และตีความข้อความบางตอน เช่น สามห่วงหมายถึงอะไร แล้วอ่านออกเสียงเนื้อเพลงพร้อม ๆ กัน
4. จากเนื้อเพลงข้างต้น นำคำสมาส เช่น พลศึกษา พลบดี เสวาลักษณ์ มาแยกสมาสและอภิปรายถึงลักษณะของคำสมาสว่าต้องเป็นคำจากภาษาบาลีหรือสันสกฤต ตั้งแต่ 2 คำมารวมกัน พยางค์สุดท้ายของคำแรกมีเสียงสระ แม่ไม่มีรูปสระปรากฏ และคำสมาสต้องแปลจากหลังไปหน้า เป็นต้น จากนั้นให้ช่วยกันยกตัวอย่างเพิ่มเติม แล้วแยกคำควย
5. ให้นักศึกษาอภิปรายว่าพลศึกษาสำคัญอย่างไร ต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อประเทศไทย
6. ให้นักศึกษาทบทวนหลักการเขียนเรียงความ และให้นักศึกษาเขียนเรียงความหัวข้อเรื่อง "พลศึกษากับการพัฒนาประเทศ"

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปความสำคัญของการฟัง จุดมุ่งหมายของการฟัง ลักษณะการฟังที่ดี และมารยาทในการฟัง ลงสมุด
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปลักษณะของคำสมาธิ พร้อมตัวอย่าง

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียง
3. จากการตรวจงานเขียนเรียงความ

แผนการสอน 9

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการ เขียนบทความ
2. คำสมาส

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. ตระหนักถึงจุดมุ่งหมายที่สำคัญของพลศึกษาและการ เล่นกีฬา
2. มีทักษะในการ เขียนเชิงวิชาการ
3. มีทักษะในการ ตีความเรื่องที่น่าอ่านได้
4. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องคำสมาสที่สมาสด้วยวิธีสนธิ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงไทยถูกต้อง คล่องแคล่ว และชัดเจน
2. ตีความเรื่องที่น่าอ่านและฟังได้
3. จับใจความสำคัญได้
4. พุคแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ฟังได้
5. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนบทความได้
6. เขียนบทความได้
7. เขียนไทยถูกต้องตามอักขรวิธี
8. ยกตัวอย่างและแยกคำสมาสที่สมาสด้วยวิธีสนธิได้

สื่อการสอน

แผนปฐมนิเทศเรื่องพระศนะเกี่ยวกับ "พลศึกษา"

กิจกรรม

ขั้นนำ

คินงานเขียนเรียงความ พร้อมทั้งนำข้อบกพร่องทางการใช้ภาษาที่พบมาให้ให้นักศึกษาช่วยกันแก้ไข เช่น การสะกด การวางคำขยาย ประโยค หรือการเว้นวรรคตอน

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาทบทวนหลักการอ่านออกเสียง และให้นักศึกษาอ่านออกเสียงจากบทความเรื่องพระศนะเกี่ยวกับ "พลศึกษา" ทีละคน ประมาณ 7 คน ให้นักศึกษาที่ฟัง วิจารณ์การอ่านของแต่ละคน
2. ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายความหมายของคำศัพท์ที่พบในแผนปฐมนิเทศและความข้อความที่ไม่เข้าใจ เช่น ภูมิปัญญาในสนามกีฬา แล้วจึงสรุปใจความสำคัญของบทความ ตลอดจนบอกจุดประสงค์ของยูเขียนบทความ
3. ให้นักศึกษานำคำสมาสที่พบในแผนปฐมนิเทศเรื่องพระศนะเกี่ยวกับ "พลศึกษา" มาอภิปรายความหมายและแยกสมาส เช่น พุทธศาสน โบราณกาล พุทธศาสนา จริยศึกษา แล้วให้นักศึกษาช่วยกันยกตัวอย่างเพิ่มเติม พร้อมทั้งแยกคำด้วย จากนั้นอาจารย์ยกตัวอย่างคำสมาสที่สมาสด้วยวิธีสนธิ เช่น นโยบาย เจตนารมย์ สุโขทัย พละนามัย นันทนาการ แล้วให้ช่วยกันแยกสมาสของคำนั้น ๆ
4. จากตัวอย่างบทความเรื่องพระศนะเกี่ยวกับ "พลศึกษา" ให้นักศึกษาอภิปรายถึงหลักการเขียนบทความ และความแตกต่างระหว่างบทความกับเรียงความ แล้วเขียนสรุปลงสมุดเมื่อนักศึกษาเข้าใจหลักการเขียนบทความดีแล้ว ให้นักศึกษาเขียนบทความเรื่อง "บทบาทของครูพลศึกษา" ส่งอาจารย์
5. แจกแผนปฐมนิเทศเรื่องวิ่งเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี ให้นักศึกษาอ่านล่วงหน้า

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการ เขียนบทความ
2. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปคำสมาสที่สคัญวิธีสนธิ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียง
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการตรวจบทความเรื่อง บทบาทของครูพลศึกษา

แผนการสอนที่ 10

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการวิจารณ์บทความ
 - 1.1 เนื้อเรื่อง
 - 1.2 วิธีเขียน
 - 1.3 การใช้ภาษา
2. คำสมาส

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความสามารถในการอ่านและวิจารณ์เรื่องทอาน
2. มีความรู้และความเข้าใจถึงการวิจารณ์เพื่อสุขภาพอย่างถูกวิธี
3. นำความรู้ทางด้านการทอานและสุขศึกษามาสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย
4. สามารถยกตัวอย่างและแยกคำสมาสได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. พูดแสดงความคิดเห็นได้
2. ประเมินค่าเรื่องทอานได้
3. เขียนสรุปความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้
4. ยกตัวอย่างและแยกสมาสได้

สื่อการสอน

1. แผนนิเวศบทความเรื่อง วังเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี
2. งานเขียนบทความเรื่อง บทบาทของครูพลศึกษา

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษา 1 คน อ่านออกเสียงบทความเรื่อง บทบาทของครูพลศึกษา ที่คัดเลือกแล้ว และให้นักศึกษาที่ฟังช่วยกันวิจารณ์ 1. เนื้อเรื่อง มีสาระน่าเชื่อถือหรือไม่ อย่างไร อ้างอิงจากอะไร 2. วิธีเขียน เขียนเร้าใจ ชวนสนใจ หรือน่าอ่านเพียงใด 3. การใช้ภาษา ใช้ภาษาใดถูกต้อง ชัดเจน เรียงลำดับความใดดีเพียงใด

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาทบทวนหลักการวิจารณ์บทความจากตัวอย่างที่ทดลองวิจารณ์แล้วนั้น จนเข้าใจดี จึงแบ่งนักศึกษาเป็น 3 กลุ่ม วิจารณ์บทความเรื่องวังเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธีตามที่ได้อ่านมา ลงทูลแล้ว ตามหัวข้อต่อไปนี้

1.1 เนื้อเรื่อง

1.2 วิธีเขียน

1.3 การใช้ภาษา

และให้ตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟัง วิจารณ์การรายงานของเพื่อน และเขียนสรุปความคิดเห็นของนักศึกษาที่มอบบทความนั้น

2. ให้นักศึกษานำคำศัพท์พบจากในเรื่องมาอภิปรายร่วมกัน เช่น คำว่า ภูมิทัศน์ทางกายภาพ ระบบไหลเวียนโลหิต ปอดคอหอย ปริมาตรเลือด สรีรวิทยา วังมาราธอน เป็นต้น นอกจากอภิปรายถึงความหมายแล้วให้ช่วยอธิบายถึงรูปศัพท์ของบางคำที่เป็นคำสมาสด้วย เช่น สุขภาพ วิทยาศาสตร์ สมรรถภาพ จิตวัตร เป็นต้น

3. อาจารย์เขียนคำสมาสที่สมาสด้วยวิธีสนธิลงบนกระดาน แล้วให้นักศึกษาแต่ละแถว
แข่งกันแยกสมาสคำเหล่านั้น

4. ให้นักศึกษา 2 - 3 คน ออกไปโฆษณาเครื่องคัมชูกำลัง เช่น ๑๐๐ กระทั่งแดง
แล้วถามนักศึกษาถึงความคิดเห็นว่าเครื่องคัมชูกำลังช่วยให้แข็งแรงจริงหรือไม่ เมื่อเกิดความคิด
ต่างกัน ก็ให้เขียนการโต้วาทีในญัตติ "คัมเครื่องคัมชูกำลังดีกว่าการออกกำลังกาย" ในชั่วโมงต่อไป

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการวิจารณ์บทความ
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปคำสมาสที่สมาสด้วยวิธีสนธิ พร้อมตัวอย่าง

ประเมินผล

1. จากการสังเกตการวิจารณ์บทความ
2. จากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการตรวจงานเขียนสรุปความคิดเห็น
4. จากการแข่งขันแยกคำสมาส

แผนการสอนที่ 11

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการ โท้วาที
2. หลักการวิจารณ์บทความ
3. หลักการ เขียนบทความ
4. คำสมาส

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีความสามารถในการ โท้วาทีและตัดสินการ โท้วาที
2. มีทักษะในการ เขียนเชิงวิชาการ
3. มีทักษะในการวิจารณ์บทความที่อ่าน
4. มีความสามารถในการชี้แจงและแยกคำสมาส

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. พุคแสดงเหตุผลสนับสนุนและคัดค้านได้
2. ตัดสินได้ว่าฝ่ายใดให้เหตุผลดีกว่า
3. วิเคราะห์บทความ และวิธีการพูดได้
4. เขียนบทความได้
5. เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีได้
6. ชี้แจงบอกได้ว่าเป็นคำสมาสลักษณะใด

สื่อการสอน

แผนปลิวบทความ เรื่องวัง เพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษาทบทวนหลักการ โทวาที การตัดสินใจ โทวาที และมารยาทในการพูด

ขั้นสอน

1. เมื่อนักศึกษาเข้าใจหลักการ โทวาทีที่แล้ว ให้จัดการ โทวาทีตามที่ได้อบรมงานล่วงหน้าแล้ว ในชีวิต "เครื่องมือซึ่งกำลังดีกว่าการออกกำลังกาย" ให้นักศึกษาที่ฟังตัดสินใจว่าฝ่ายใดให้เหตุผลดีกว่า ใช้สำนวนโวหารการพูดที่ดีกว่าเป็นฝ่ายชนะ
2. ให้นักศึกษาทบทวนหลักการ เขียนบทความ แล้วแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม เขียนบทความ กลุ่มละ 1 หัวข้อ คือ วังเพื่อสุขภาพ และเครื่องมือซึ่งกำลัง โดยให้นักศึกษาเขียนบนกระดาน
3. ให้นักศึกษาทบทวนหลักการ วิจัยบทความ แล้วให้ช่วยกันวิจัยบทความทั้งสองในค่าน เนื้อเรื่อง วิธีเขียน และการใช้ภาษา
4. ให้นักศึกษาช่วยกันชี้คำสมาสในบทความทั้ง 2 เรื่อง และพิจารณาว่า เป็นสมาสลักษณะใด
5. แจกแผ่นปลิวจดหมายเล่าเรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ ให้นักศึกษาอ่านล่วงหน้า

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการ โทวาที หลักการ เขียนบทความ และการวิจัยบทความ
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปเรื่องคำสมาส และวิธีสมาสคำ ลงสมุด

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดแสดงเหตุผลสนับสนุนและคัดค้าน
2. สังเกตจากการวิจัยบทความ
3. จากการ เขียนบทความบนกระดาน

แผนการสอนที่ 12

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการอ่านในใจ
2. หลักการอธิบาย
3. คำแถลง

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. ตระหนักและซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
มหาราช
2. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง
3. สามารถนำความรู้ในค่านิยมศึกษามาสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย
4. รู้จักการสร้างคำในภาษาไทยด้วยวิธีแถลงคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. พูดแสดงความคิดเห็นได้
2. มีความคิด
3. จับใจความสำคัญได้
4. บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้
5. เขียนสรุปใจความสำคัญได้
6. ยกตัวอย่างคำแถลงได้

สื่อการสอน

1. แผนปลิวจากหมายเล่าเรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ
2. หนังสือพิมพ์ นิตยสารสกุลไทย
3. รูปภาพพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

กิจกรรม

ขั้นนำ

นำรูปภาพพระราชกรณียกิจต่าง ๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
ให้นักศึกษา แล้วถามความรู้สึกนึกคิดของพระองค์

ขั้นสอน

1. จากแผนปลิวจากหมายเล่าเรื่อง เพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ ที่นักศึกษาอ่านมาแล้ว
ให้ช่วยกันตีความ เช่น สัตว์อะไร แล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่อง จากนั้นอภิปรายถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
ที่เขียนเรื่องนี้ขึ้นมา และผู้เขียนประสบความสำเร็จในการสื่อสารครั้งนี้หรือไม่ อย่างไร

2. ให้นักศึกษาช่วยกันพิจารณาคำแม่กลองจากในเรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ เช่น

วิเศษ	พิเศษ	สังเวช	เสวย
เค็น	ค่านิน	ทังวาย	ถวาย
ทรวจ	คำรวจ	สุช	สุชา

และให้ช่วยกันยกตัวอย่างเพิ่มเติม แล้วสรุปว่าคำแม่กลองนั้นแปลว่าส่วนใดของคำ เช่น แม่กลองสระ
แม่กลองพยัญชนะ และแม่กลองวรรณยุกต์

3. แบ่งนักศึกษาเป็น 5 กลุ่ม รับหนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่เตรียมไว้ไปค้นข้อมูล
เรียบเรียง แล้วส่งตัวแทนไปอภิปรายกลุ่ม ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 พระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
- 3.2 พระราชกรณียกิจด้านการศึกษา
- 3.3 พระราชกรณียกิจด้านการเกษตร

3.4 พระราชกรณียกิจด้านศาสนา

3.5 พระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก

ให้นักศึกษาที่ฟัง เขียนสรุปใจความสำคัญจากการอภิปรายนั้น

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการ อภิปราย
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปวิธีแมลงคำ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการตอบคำถาม
3. จากการทบทวนงานเขียนสรุปใจความสำคัญ

แผนการสอนที่ 13

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. ลักษณะการพูดที่ มารยาทในการพูด
2. ระดับภาษาในการสื่อสาร
3. หลักการ เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
4. คำแถลง

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้ นักศึกษา

1. รู้จักเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับของภาษา
2. มีมารยาทในการพูด
3. มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องคำแถลง
4. มีความสามารถในการ เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามความหมาย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. พูดให้ถูกต้องตามระดับของภาษา
2. พูดแสดงความคิดเห็นได้
3. วิเคราะห์การ แสดงบทบาทสมมติได้
4. เขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและความหมาย
5. เขียนสรุปใจความสำคัญได้

สื่อการสอน

แผนปฐาภิวจนหมายเล่าเรื่อง เรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ

กิจกรรม

ชั้นนำ

ให้นักศึกษา 3 คน ออกไปสนทนากันหน้าชั้น แล้วให้นักศึกษาอภิปรายว่านักศึกษาทั้งสาม ใช้ภาษาอย่างไร ระดับภาษาใด

ชั้นสอน

1. ให้นักศึกษาอภิปรายกันว่าการ เลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับภาษามีความสำคัญต่อการพูดหรือไม่ และให้อภิปรายถึงลักษณะการพูดที่ดี มารยาทในการพูด

2. แบ่งนักศึกษาเป็น 3 กลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ ตามหัวข้อคือ

2.1 การสนทนากันในหมู่เพื่อนสนิท

2.2 การสนทนาระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

2.3 การสนทนาระหว่างนักศึกษากับพระสงฆ์

เมื่อนักศึกษาแต่ละกลุ่มแสดงแล้วให้เพื่อนนักศึกษาวิจารณ์ว่า ใช้ระดับภาษาใดเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด การแสดงสมจริงหรือไม่

3. ให้นักศึกษานำคำแผลงสระจากแผ่นปลิวจดหมายเล่าเรื่อง เรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...
ริมทางรถไฟ เช่น สุข สุชา มาอธิบายวิธีการแผลงสระ และยกตัวอย่างคำแผลงเพิ่มเติม
พวกแผลงพยัญชนะ เช่น วิเศษ พิเศษ และคำแผลงวรรณยุกต์ เช่น จิง จิ้ง

4. ให้นักศึกษาแต่ละแถวแข่งขันกันเขียนคำแผลง

5. ให้นักศึกษาเลือกคำที่เขียนยาก ๆ จากในแผ่นปลิวจดหมายเล่าเรื่อง เรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...
ริมทางรถไฟ ออกมาอภิปรายถึงการ เขียนว่าจะเขียนอย่างไรให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและความหมาย
เช่น ประวัติศาสตร์ แล้วจึงให้แข่งขันเขียนบนกระดาน เช่น ครองราชย์ ประชากรกฎ จิตรลดา
พิทักษ์ เป็นต้น

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปถึงลักษณะการพูดที่ดี การเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระดับภาษา
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปวิธีแย่งคำ และการเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น

แผนการสอนที่ 14

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. การอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง
2. ระดับภาษาในการสื่อสาร
3. การเขียนเอกสารทางราชการ
4. กลุ่มคำ

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีทักษะในการเขียนได้ถูกต้องตามระดับภาษา
2. มีทักษะในการเขียนเอกสารทางราชการ
3. มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องกลุ่มคำ
4. มีความสามารถในการอ่านให้ผู้อื่นฟังอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อ่านออกเสียงตามบทให้สมจริงได้
2. พูดย่อแสดงความคิดเห็นได้
3. เขียนเอกสารทางราชการได้
4. เขียนได้ถูกต้องตามระดับของภาษา
5. ยกตัวอย่างกลุ่มคำได้

สื่อการสอน

1. แผนปลิวจดหมายเล่าเรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ

2. แบบใบลา ใบคำร้องทั่วไป
3. ตัวอย่างหนังสือราชการ

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษาอภิปรายว่าจดหมายเล่าเรื่องเรื่องเพียงเสียเวลา...ริมทางรถไฟ ใช้ภาษาในการเขียนระดับใด และระดับของภาษามีระดับ อะไรบ้าง แล้วให้นักศึกษาทบทวนการอ่านออกเสียงตามบทให้สมบูรณ์

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงตามบทให้สมบูรณ์จากแผนผังวิเคราะห์จดหมายเล่าเรื่องเพียงเสียเวลา...ริมทางรถไฟ ทีละคน นักศึกษาที่ฟัง วิเคราะห์การอ่านของเพื่อน
2. ให้นักศึกษาอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า "เพียงเสียเวลา...ริมทางรถไฟ" นี้ เป็นคำประเภทใด ถายังตอบไม่ได้ให้ตัวอย่างต่อไป เช่น "สาวน้อยรายสาส์น" จากนั้นจึงให้อภิปรายถึงลักษณะของกลุ่มคำ พร้อมยกตัวอย่าง
3. ให้นักศึกษาอภิปรายว่าการใช้ภาษาของเรื่องเพียงเสียเวลา...ริมทางรถไฟนั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไร อาจารย์ยกข้อความจากในแผนผังวิเคราะห์เพื่อให้นักศึกษาช่วยกันเขียนใหม่โดยใช้ระดับภาษาที่สุภาพกว่าเดิม เช่น "แถวอุทิศสำหรับขึ้นที่ขบวนมาจากคุณมามาให้แม่เจ้าประคุณทั้งหลายเลือก" จากนั้นจึงให้อภิปรายถึงระดับภาษาที่ใช้แบบเป็นทางการว่าเป็นอย่างไร พร้อมทั้งแจกตัวอย่างหนังสือราชการ
4. จากหนังสือราชการนั้นให้นักศึกษาอภิปรายถึงรูปแบบ กษีใช้ภาษา การเรียบเรียงข้อความ เมื่อเข้าใจแล้วให้ลองช่วยกันเขียนบนกระดาน 1 ฉบับ ตามเรื่องที่กำหนดให้
5. แจกแบบใบลาและให้อภิปรายถึงรูปแบบ การใช้ภาษา การเรียบเรียงข้อความ แล้วจึงให้เขียนส่ง

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปถึงระดับภาษาแบบเป็นทางการ
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปเรื่องกลุ่มคำ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียง
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการทบทวนงานเขียนใบลา

แผนการสอนที่ 15

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. หลักการ ขอบความ
2. การเขียนเอกสารทางราชการ
3. ประโยค องค์ประกอบของประโยค ประโยคความเดียว และประโยคความซ้อน

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. รู้จักเลือกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน
2. มีทักษะในการเขียนขอบความใดถูกของตามแบบแผน
3. วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้
4. รู้จักเขียนคำร้องในการติดต่อกับหน่วยราชการ
5. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องประโยค องค์ประกอบของประโยค ประโยคความเดียว และประโยคความซ้อน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. หุกแสดงความคิดเห็นได้
2. ขอบความใด
3. ประเมินค่าของเรื่องที่อ่านได้
4. เขียนเอกสารทางราชการได้
5. บอกความหมายและองค์ประกอบของประโยค
6. ใช้ประโยคความเดียวและประโยคความซ้อนได้

สื่อการสอน

แผนปฐมนิเทศความเรียงอินทราจาก "ยาซุค"

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้นักศึกษาทบทวนการจับใจความสำคัญ แล้วอภิปรายถึงรูปแบบของการย่อความ

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาอ่านแผนปฐมนิเทศความเรียงอินทราจาก "ยาซุค" ในใจแล้วย่อความส่งอาจารย์ สุ่มตัวอย่างสัก 2 - 3 คน มาให้นักศึกษาอ่าน แล้วช่วยกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง
2. ให้นักศึกษาวิจารณ์บทความเรื่องอินทราจาก "ยาซุค" โดยพิจารณาเนื้อเรื่อง วิธีเขียน และการใช้ภาษา
3. ให้นักศึกษาอภิปรายถึงการรักษาพยาบาลของคนในปัจจุบัน และถามว่าหากนักศึกษาได้รับบาดเจ็บขณะเรียนภาคปฏิบัติอยู่ในวิทยาลัยฯ นักศึกษาจะต้องทำอย่างไรจึงจะไปรับการรักษาพยาบาลโดยไม่ต้องจ่ายเงินเอง นั่นคือ นักศึกษาต้องเขียนคำร้องขอให้วิทยาลัยฯ ทำใบส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาล
4. แจกใบคำร้องให้นักศึกษา และอภิปรายถึงวิธีการกรอกข้อความที่ถูกต้อง จากนั้นให้นักศึกษากรอกข้อความ
5. จากข้อความที่กรอกในใบคำร้องข้างต้น ให้นักศึกษาอภิปรายว่าเป็นกลุ่มคำหรือไม่ เช่น ข้าพเจ้าได้รับบาดเจ็บ ถ้าไม่ใช่กลุ่มคำ เพราะมีประธาน และกริยา ซึ่งเราเรียกว่าเป็นประโยค ให้ช่วยกันอภิปรายองค์ประกอบของประโยค ประโยคความเดียว และประโยคความซ้อน และยกตัวอย่างประกอบ เช่น ประโยคความเดียว คนไข้พบหมอ หมอตรวจคนไข้ ประโยคความซ้อน เช่น คนที่เป็นโรคเอดส์จะมีสุขภาพทรุดโทรม โรคซึ่งเกิดจากภูมิคุ้มกันบกพร่อง เรียกว่าโรคเอดส์

ขั้นสรุป

1. ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการ ขอบเขต และการกรอกคำร้อง
2. ให้นักศึกษาเขียนสรุปเรื่ององค์ประกอบของประโยค ประโยคความเดียว และประโยคความซ้อน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการทูลแสดงความคิดเห็น
2. จากการทูลงานเขียนขอบเขต

แผนการสอนที่ 16

เวลาสอน 2 คาบ

เนื้อหา

1. การเขียนหนังสือราชการ
2. ประโยคความรวม
3. การอ่านออกเสียง

จุดมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อให้นักศึกษา

1. มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างกว้างขวาง
2. สามารถนำความรู้ในวิชาฯ และสิ่งเสพศึกษามาสัมพันธ์กับวิชาภาษาไทย
3. มีทักษะในการเขียนเอกสารทางราชการ
4. มีความรู้และความเข้าใจเรื่องประโยคความรวม

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. พูดแสดงความคิดเห็นได้
2. เขียนหนังสือราชการได้
3. อ่านออกเสียงได้
4. ชี้และบอกการสร้างประโยคความรวมได้
5. เขียนสรุปใจความสำคัญได้

สื่อการสอน

แผนปฐมนิเทศความอันตรายจาก "ยาสูบ"

กิจกรรม

ขั้นนำ

ให้อภิปรายถึงประโยชน์และโทษของยา แล้วอภิปรายถึงยาซึ่งอันตรายที่สุด คือ ยาเสพติด

ขั้นสอน

1. ให้นักศึกษาแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ระดมความคิดจากหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ยาเสพติดประเภทต่าง ๆ
- 1.2 สาเหตุของการเสพยาเสพติด
- 1.3 โทษของยาเสพติด
- 1.4 การป้องกันและแก้ไข

จากนั้นให้ส่งตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น นักศึกษาที่ฟังให้เขียนสรุปใจความสำคัญ

2. ให้ช่วยกันทบทวนประโยชน์ความเครียดและประโยชน์ความชอบ แล้วอาจารย์เขียนข้อความบนกระดาน

"คนที่ติดยาเสพติดจะมีสุขภาพทรุดโทรม ผู้เสพยาเสพติดต้องเสพยาทุกวัน และต้องเพิ่มปริมาณขึ้น เมื่อผู้ติดยาเสพติดขาดยาจะเกิดอาการอยากยา เขาจะทรนทรายและทรมาณมาก ความทรมาณที่เขาได้รับเรียกว่า ลงแดง" จากข้อความข้างต้น ให้นักศึกษาช่วยกันชี้ประโยชน์ความชอบ แล้วช่วยกันอภิปรายถึงลักษณะของประโยชน์ความรวม ตามตัวอย่างที่เหลือ และยกตัวอย่างเพิ่มเติม

3. ให้อภิปรายถึงอันตรายของยาเสพติด แล้วอาจารย์แนะนำว่านักศึกษาควร จะหาความรู้เพิ่มเติมด้วยการ เขียนหนังสือ ราชการ ไปขอเอกสารจากหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัด โดยให้ทบทวนการเขียนหนังสือ ราชการ ก่อนลงมือเขียน

ขั้นสรุป

1. ให้อภิปรายสรุปการ เขียนหนังสือ ราชการ
2. ให้เขียนสรุปลักษณะประโยชน์ความรวม

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตจากการไปรายงานหน้าชั้น
3. จากการตรวจงานเขียนหนังสือราชการ

แผนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

คำชี้แจง แผนการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง แผนที่ 1 - 16 หน้า 145 - 175

แผนการสอนที่ 1

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา เสียงในภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกโครงสร้างของภาษาไทยได้
2. บอกแหล่งที่เกิดเสียงของเสียงสระ พยัญชนะได้
3. จักกลุ่มเสียงสระและพยัญชนะได้
4. นับและออกเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง

สื่อการสอน

บัตรคำ

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ถามถึงการสื่อสารระหว่างสิ่งมีชีวิตว่าต้องใช้สิ่งใดบ้าง

ขั้นสอน

1. อาจารย์บรรยายลักษณะโครงสร้างของภาษาไทย
2. ให้นักศึกษาดองเปล่งเสียงสระ เหนอ อะ อา แล้วบอกฐานที่เกิดของเสียง และช่วยกันเปล่งเสียงสระทั้ง 32 เสียง แล้วแยกเป็นสระแท้ สระประสม และสระเกิน
3. แบ่งนักศึกษาเป็น 2 พวก เขียนสระเสียงสั้นและเสียงยาวบนกระดาน

4. ให้นักศึกษาสองออกเสียงพยัญชนะ แล้วบอกแหล่งที่เกิด จากนั้นอาจารย์อธิบายฐานที่เกิดของเสียงพยัญชนะ

5. อาจารย์อธิบายการแบ่งพยัญชนะ เป็นพยัญชนะเดิม เติม กลาง

6. อาจารย์อธิบายการแบ่งพยัญชนะ เป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ

7. ให้นักศึกษาอ่านบัตรคำ เช่น กวยเตี๋ยว กวยจั๊บ กุ้ง ถั่วแระ ถั่วเขียว เป็นต้น เมื่อพจนานักศึกษาอ่านผิด จึงอธิบายเรื่องวรรณยุกต์และการผันวรรณยุกต์

ขั้นสรุป

1. พุทธรูปเสียงในภาษาไทย

2. พุทธรูปแหล่งที่เกิดของเสียงสระและพยัญชนะ

3. พุทธรูปหลักการผันวรรณยุกต์

ประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านบัตรคำ

2. สังเกตจากการรวมกิจกรรม

แผนการสอนที่ 2

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา พยางค์ คำ และคำประสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกคำจำกัดความของพยางค์และคำได้ถูกต้อง
2. แยกและรวมพยางค์ได้ถูกต้อง
3. บอกความแตกต่างของพยางค์และคำได้
4. บอกวิธีสร้างคำประสมได้

สื่อการสอน

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ออกเสียง เช่น อะ/อะไร ประ/ประเทิก มะ/มะระ แล้วถามว่าแต่ละคู่ต่างกัน
เพราะอะไร

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายว่าพยางค์คืออะไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างคำแล้วช่วยกันแยกพยางค์ เช่น
 สับปะรด 1 คำ 3 พยางค์
 พลศึกษา 1 คำ 4 พยางค์

แยกส่วนประกอบของแต่ละพยางค์ว่าประกอบด้วยอะไร เช่น สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์

2. อาจารย์อธิบายว่าคำคืออะไร พร้อมยกตัวอย่าง แล้วช่วยกันอธิบายความหมายของคำ
 พยางค์ตัวอย่าง

3. อาจารย์ให้นักศึกษาช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่า ทำไมคำในภาษาไทยจึงเพิ่มมากขึ้น
ด้วยการประสมคำ แล้วช่วยกันอธิบายถึงวิธีการประสมคำ พร้อมทั้งยกตัวอย่าง เช่น รถไฟ ไฟฟ้า
น้ำตาล เรือใบ เคาริค หอพัก นักบิน นักศึกษา โรงเรียน
4. ให้นักศึกษาแต่ละแถวแข่งขันเขียนคำประสมบนกระดาน
5. ช่วยกันสรุปหลักการประสมคำ

ขั้นสรุป

1. อภิปรายสรุปความหมายของพยางค์และคำ
2. อภิปรายสรุปความแตกต่างระหว่างพยางค์และคำ
3. อภิปรายสรุปหลักการสร้างคำประสม

ประเมินผล

1. จากการร่วมกิจกรรม
2. จากการพูดแสดงความคิดเห็น
3. จากการแข่งขันกันเขียนคำประสม

แผนการสอนที่ 3

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา คำประสมชนิดต่าง ๆ และคำแผลง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกวิธีสร้างคำประสมชนิดต่าง ๆ ได้
2. ชี้ได้ว่าคำใดเป็นคำประสม ประเภทคำซ้ำ คำซ้อนได้
3. ชี้และบอกได้ว่าคำใดเป็นคำแผลงและแผลงมาจากคำใด

สื่อการสอน

หนังสือพิมพ์

กิจกรรม

ขั้นนำ

ทบทวนคำประสม

ขั้นสอน

1. อาจารย์ยกตัวอย่างคำซ้ำ จากข้อความต่อไปนี้

เด็ก ๆ เล่นอยู่กลางสนาม

แจกันแตกเป็นเสี่ยง ๆ

หมาตัวโต ๆ

เคี้ยวพริกตอนเที่ยง ๆ นะ

มันล่อใส่เสื้อสีแดง ๆ

ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายว่าคำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำอะไร มีความหมายอย่างไร แล้วให้

ช่วยกันหาตัวอย่างเพิ่ม

2. อาจารย์ยกตัวอย่างคำซ้อน เช่น เสือสาค ใหญ่โต ทรัพย์สิน และอธิบายว่าคำซ้อนคืออะไร แล้วช่วยกันยกตัวอย่าง

3. อาจารย์อธิบายเรื่องคำแผลง

4. อาจารย์แจกหนังสือพิมพ์ให้นักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ให้แข่งขันกันหาคำซ้ำ คำซ้อน และคำแผลง แล้วส่งตัวแทนไปเขียนบนกระดาน

ขั้นสรุป

1. ถามสรุปความหมายของคำซ้ำ คำซ้อน

2. ถามสรุปวิธีสร้างคำซ้ำและคำซ้อน

ประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม

2. สังเกตจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น

3. สังเกตจากการแข่งขันกันหาคำประสม

แผนการสอนที่ 4

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา คำสมาส

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกวิธีสร้างคำสมาสได้
2. ใช้คำว่าคำใดเป็นคำสมาส

สื่อการสอน

หนังสือพิมพ์

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์เรียกชื่อนักศึกษาที่เป็นคำสมาส แล้วถามว่าเป็นคำชนิดใด

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายการสร้างคำจากวิธีที่เรียกว่าคำสมาสว่าคืออะไร พร้อมยกตัวอย่าง เช่น พลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ แล้วให้ช่วยกันแยกคำสมาส เช่น

พลศึกษา = พล + ศึกษา

2. ให้นักศึกษาแต่ละแถวแข่งกันเขียนคำสมาสบนกระดาน แล้วสลับกันแยกสมาส

3. อาจารย์อธิบายถึงการสมาสคำด้วยวิธีสนธิ เช่น นันทนาการ

เกิดจาก นันทะ + อากา

วิทยาลัย วิทยะ + อาลัย

มหัศจรรย์ มหา + อัจฉริยะ

4. ให้ช่วยกันยกตัวอย่าง แล้วอธิบายถึงการสมาคมวิวิธวิธีสนธิแบบต่าง ๆ เช่น
สระสนธิ นฤคหิตสนธิ

5. ให้หาคำสมาสในหนังสือพิมพ์ โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม แล้วส่งตัวแทนไปรายงานหน้าชั้น

ขั้นสรุป

1. อภิปรายสรุปวิธีสร้างคำควบการสมาส
2. อธิบายสรุปการสมาสวิธีต่าง ๆ

ประเมินผล

จากการร่วมกิจกรรมการแข่งขันหาคำสมาสและแยกคำสมาส

แผนการสอนที่ 5

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา องค์ประกอบของประโยค ประโยคความเดียว ความซ้อน และความรวม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกองค์ประกอบของประโยคได้
2. บอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคความเดียว ความซ้อนหรือความรวม

สื่อการสอน

1. รูปภาพ
2. แผนประโยค

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ให้ดูรูปภาพ แล้วให้นักศึกษาช่วยกันอธิบายรูป อาจารย์เขียนข้อความที่เป็นประโยค

ลงบนกระดาน

ขั้นสอน

1. อาจารย์ชี้คั่นเส้นใต้ประโยคบนกระดาน แล้วถามว่าเป็นอะไร และอธิบายโดยละเอียด
2. อาจารย์ให้คำ แล้วให้นักศึกษาช่วยกันเรียงเป็นประโยค เช่น
 - 2.1 กัด หมา เค็ด คน นั้น
 - 2.2 ภาษา ไทย นักศึกษา กำลัง เรียน
 - 2.3 ยิง เขา กำลัง ปืน
 - 2.4 ยา กิฬา วิเศษ คือ

เมื่อนักศึกษาเรียงได้แล้ว ให้วิเคราะห์องค์ประกอบของประโยคแล้ว จึงสรุปว่า
ตัวอย่างข้างต้นเป็นประโยคความเดียว

3. อาจารย์อธิบายถึงประโยคความซ้อน พร้อมยกตัวอย่างจากแผนประโยค เช่น
- คุณนิตยานองสาวคนสมจิตต์เป็นคนดี
 คอกไม้ในสวนหลังบ้านมานานสะพรั่ง
 นักศึกษาที่ว่างอยู่กลางสนามเรียนเก่งมาก
- ให้นักศึกษาเปรียบเทียบประโยคความเดียวกับประโยคความซ้อนว่าต่างกันอย่างไร
 แล้วช่วยกันยกตัวอย่างเพิ่ม

4. อาจารย์อธิบายถึงประโยคความรวมว่าคืออะไร พร้อมยกตัวอย่าง เช่น
- หลังจากที่ถูกแม่ตี เขาก็ขยับเรียนขึ้น
 แกรงรองเท้าแตกก่อนกินข้าวเช้า
 ถึงเอาหนังสือที่แม่ให้วางไว้บนโต๊ะ
- ครูตรวจการบ้าน
 แม่นั่งสอนชาวนอง
 พ่อกอดอุกรองให้
- ให้นักศึกษายกตัวอย่างเพิ่มเพิ่ม
5. ให้นักศึกษาเขียนประโยคแต่ละชนิด อย่างละ 3 ประโยค ส่ง

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปความหมายและองค์ประกอบของประโยค ความหมายของประโยค
 ความเดียว ความซ้อน และความรวม

ประเมินผล

- สังเกตจากการช่วยกันยกตัวอย่าง
- จากการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนที่ 6

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การสื่อสารทางภาษาและทักษะการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกองค์ประกอบของการสื่อสารได้
2. จับใจความสำคัญได้

สื่อการสอน

เพลงเพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษา

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์สนทนากับนักศึกษา 2 คน

ขั้นสอน

1. ถามถึงองค์ประกอบในการสื่อสาร จากตัวอย่างการสนทนาข้างต้น และให้อภิปรายถึงระดับของภาษาที่ใช้
2. ให้นักศึกษา 3 คน ไปสนทนากัน แล้วอภิปรายถึงระดับภาษาที่ใช้
3. อาจารย์อธิบายถึงทักษะการฟัง ลักษณะการฟังที่ดี
4. อาจารย์เปิดเพลงมาร์ชวิทยาลัยพลศึกษาให้นักศึกษาฟัง แล้วให้จับใจความสำคัญ
5. อาจารย์และนักศึกษ้อภิปรายถึงจุดประสงค์ของเพลงมาร์ชพลศึกษา

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาจากบันทึกสรุป องค์ประกอบของการสื่อสาร ระดับภาษาในการสื่อสาร ทักษะการฟัง ประโยชน์ของระดับภาษาในการสื่อสาร การฟัง และหลักการจับใจความสำคัญ

ประเมินผล

1. จากการอภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. จากการสังเกตการรวมกิจกรรม

แผนการสอนที่ 7

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การฝึกทักษะการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญได้
2. แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
3. พุคแสดงความคิดเห็นได้

สื่อการสอน

1. เทปบทความเรื่อง ทายเพราะสบาย
2. เทปบทความเรื่อง อันตรายจากยาสูบ

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ทบทวนประโยชน์ของการฟัง

ขั้นสอน

1. อาจารย์เปิดเทปบทความเรื่อง ทายเพราะสบายให้นักศึกษาฟัง แล้วให้จับใจความสำคัญ และแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
2. อาจารย์ถามคำถามจากเรื่อง ทายเพราะสบาย พร้อมทั้งให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ต่อเรื่องที่ฟังว่าน่าเชื่อถือหรือไม่ อย่างไร
3. อาจารย์เปิดเทปบทความเรื่อง อันตรายจากยาสูบให้ฟัง โดยให้จับใจความสำคัญ และแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
4. อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันถกเถียงเรื่องที่ฟังว่าเป็นอย่างไร

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการจับใจความสำคัญ

ประเมินผล

1. จากการสังเกตการพูดแสดงความคิดเห็น
2. จากการตอบคำถาม

แผนการสอนที่ 8

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การฝึกทักษะการฟัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญได้
2. ที่ความได้
3. พูดสรุปความได้

สื่อการสอน

1. เทปจดหมายเล่าเรื่อง เรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟ
2. ภาพการ์ตูนล้อเลียน

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ให้นักศึกษา 2 - 3 คน อ่านข่าวสั้น ๆ จากหนังสือพิมพ์ให้นักศึกษาฟัง แล้วให้ตอบคำถาม และจับใจความสำคัญ

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายว่า การที่ความคืออะไร พร้อมทั้งนำภาพการ์ตูนล้อเลียนมาให้ช่วยกันที่ความ จนนักศึกษาเข้าใจการที่ความดีแล้ว
2. อาจารย์เปิดเทปจดหมายเล่าเรื่อง เรื่องเพียงเสี้ยวเวลา...ริมทางรถไฟให้นักศึกษาฟัง และให้จับใจความสำคัญ
3. อาจารย์ถามคำถามจากเรื่องที่นักศึกษาฟัง เช่น จุดประสงค์ของเรื่อง

4. อาจารย์เปิดเพื่่อีกครั้ง ทงข้อความที่นักศึกษาไม่เข้าใจ เช่น สัทะ แล้วช่วยกัน
ตีความ

5. ให้ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องและทุกแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟัง

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการที่ความลงสมุค

ประเมินผล

1. จากการสังเกตการทุกแสดงความคิดเห็น
2. จากการตอบคำถาม

แผนการสอนที่ 9

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การฝึกทักษะการพูด ลักษณะการพูดที่ดี และหลักการอภิปรายกลุ่ม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พูดแสดงความคิดเห็นได้
2. พูดสรุปความได้
3. บอกลักษณะการพูดที่ดีได้

สื่อการสอน

1. หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
2. เทปการพูด
3. แผนภูมิการอภิปราย

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์เปิดเทปของนักพูดที่มีชื่อเสียงให้นักศึกษาฟัง แล้วช่วยกันพูดแสดงความคิดเห็นว่าการพูดของนักพูดนั้นเป็นอย่างไร

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงลักษณะการพูดที่ดี การเตรียมการพูด การพูดประเภทต่าง ๆ และการอภิปราย โดยให้นักศึกษาคูแผนภูมิการอภิปราย
2. อาจารย์ซักถามจนแน่ใจว่านักศึกษาเข้าใจดีแล้ว จึงแบ่งนักศึกษาเป็น 3 กลุ่ม พร้อมแจกอุปกรณ์คือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ ในคนควาแล้วออกมาอภิปราย ตั้งหัวข้อต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ลัทธิศึกษาในการกีฬา

กลุ่มที่ 2 อาชีพที่น่าสนใจ

กลุ่มที่ 3 ในหลวงของเรา

3. ให้นักศึกษากลุ่มที่ 1 - 3 อภิปรายหน้าชั้น

4. อาจารย์ให้คำติ ชม นักศึกษาที่พูด

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาจกลักษณะการพูดที่ดี และหลักการอภิปรายกลุ่มลงสมุด

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดอภิปราย
2. สังเกตจากการรวมกิจกรรม

แผนการสอนที่ 10

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา หลักการโต้วาทีและการตัดสิน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. พุทธนิมิตและกัณฑ์คานไค
2. พุทธรูปความใด
3. วิจัยนุญทุกและเรื่องพิพิงไค

สื่อการสอน

แผนภูมิการโต้วาที

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์เขียนนุญติ "ออกหักดีกว่ารักไม่เป็น" แล้วให้นักศึกษาช่วยกันพุทธนิมิตสนุนหรือกัณฑ์คาน

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงการโต้วาทีว่าคืออะไร มีหลักการอย่างไร พร้อมทั้งให้ดูแผนภูมิการโต้วาที
2. อาจารย์แบ่งกลุ่มให้นักศึกษาโต้วาที 2 คู่ คือ
 - 2.1 อยู่เฉย ๆ ดีกว่าทำงาน
 - 2.2 คมเครองคมชูกำลังดีกว่าการวิ่ง
 หรือตามนุญติที่นักศึกษาเสนอ
3. ให้นักศึกษาฝึกโต้วาทีตามนุญติที่กล่าว นักศึกษาที่ฟังคอยให้คำวิจารณ์ทั้งนุญติ เนื้อหาสาระ ตลอดจนส่วนวนโวหารที่ใช้

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการ โทวาทีและการ ตักสินลงสมุค

ประเมินผล

1. สังเกตจากการพูดสนับสนุนหรือคัดค้าน
2. สังเกตจากการวิจารณ์ของนักศึกษา

แผนการสอนที่ 11

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน ประเภทของการอ่าน และการอ่านออกเสียงตามบทให้
สมจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

อ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง ประโยชน์ของการอ่าน ประเภทของการอ่าน

สื่อการสอน

1. แผนปฐวีเรื่องสั้นเรื่อง แม่และนางฟ้า...ของเกอ
2. แผนปฐวีบทกลอนเรื่อง พลศึกษาเพื่อชีวิต
3. เทปละครวิทยุ

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์เปิดเทปละครวิทยุ ให้ฟังเป็นตัวอย่างของการอ่านออกเสียงตามบทให้สมจริง

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงการอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน ประเภทของการอ่าน และการอ่าน
ออกเสียงว่าคืออะไร
2. อาจารย์แจกแผนปฐวีทั้ง 2 เรื่อง ให้ให้นักศึกษามีการอ่านออกเสียงทีละคน โดยอาจารย์ให้
คำติ ชม พร้อมทั้งคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปประโยชน์ของการอ่าน ประเภทของการอ่าน และการอ่านออกเสียง
ตามบทให้สมจริง

ประเมินผล

จากการอ่านแต่ละคนของนักศึกษา

แผนการสอนที่ 12

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การจับใจความสำคัญ และอ่านในใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญได้
2. ทักความได้

สื่อการสอน

1. แผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเตาแก๊งสี
2. แผนปลิวเรื่องสั้น เรื่อง แม่และนางฟ้า...ของเกอ

กิจกรรม

ขั้นนำ

ทบทวนการอ่าน

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงการอ่านในใจ การจับใจความสำคัญ และทบทวนการตีความ
2. อาจารย์แจกแผนปลิวเรื่องสั้น เรื่อง "แม่และนางฟ้า...ของเกอ" ให้นักศึกษาอ่านในใจ
3. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันตีความและจับใจความสำคัญ
4. อาจารย์แจกแผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเตาแก๊งสีให้นักศึกษาอ่านในใจ
5. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันตีความและจับใจความสำคัญจากเรื่องทอาน

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาอภิปรายสรุปหลักการตีความและหลักการจับใจความสำคัญ

ประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการช่วยกันจับใจความและตีความ

แผนการสอนที่ 13

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา ปีกทักษะการอ่านในใจ และหลักการวิจารณ์บทความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญได้
2. แยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้
3. ตอบคำถามได้

สื่อการสอน

แผนปลิวบทความเรื่องวังเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธี

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ทบทวนวิธีการจับใจความสำคัญ

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงหลักการวิจารณ์บทความ เมื่อนักศึกษาเข้าใจแล้ว จึงแจกแผนปลิวบทความเรื่องวังเพื่อสุขภาพอย่างไรให้ถูกวิธีให้นักศึกษาอ่านในใจ
2. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันจับใจความสำคัญที่ละย่อหน้า แล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ตามจุดประสงค์ของเรื่อง
3. อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันอธิบายความหมายของศัพท์ทางวิชาการคำานพลศึกษาและสุขศึกษาที่พบในบทความ เช่น ปอดคอกหน ภูมิทัศน์หวาน วังมาราซอน เป็นต้น
4. ให้นักศึกษาช่วยกันแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น โดยอาจารย์เขียนตามที่นักศึกษาบอกลงบนกระดาน แล้วช่วยกันวิจารณ์บทความนั้น

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการวิจารณ์บทความลงสมุด

ประเมินผล

1. สังเกตจากการช่วยกันจับใจความสำคัญ
2. สังเกตจากการพูดแสดงความคิดเห็น

แผนการสอนที่ 14

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา การฝึกทักษะการเขียน การเขียนเชิงวิชาการและการเขียนเรียงความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนบทความสั้น ๆ ได้
2. เขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้ได้

สื่อการสอน

แผนผังบทความ เรื่องพระศนุะเกี่ยวกับ "พลศึกษา"

กิจกรรม

ชี้แนะ

ให้นักศึกษาตอบว่าแผนผังเรื่อง พระศนุะเกี่ยวกับ "พลศึกษา" เป็นงานเขียนประเภทใด

ขั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงหลักการเขียนเชิงวิชาการ เช่น บทความ และการเขียนเรียงความ ชี้ให้เห็นความแตกต่างของงานทั้ง 2 ชนิด โดยให้ศึกษาจากบทความเรื่อง พระศนุะเกี่ยวกับ "พลศึกษา"
2. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม แล้วเขียนบทความสั้น ๆ 1 เรื่อง
3. ให้นักศึกษาเขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดให้ คือ "พลศึกษากับการพัฒนาประเทศ" ส่ง

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการเขียนเชิงวิชาการ และการเขียนเรียงความลงสมุด

ประเมินผล

จากการตรวจงานทั้ง 2 ชิ้น

แผนการสอนที่ 15

เวลา 22 คาบ

เนื้อหา หลักการ เขียนให้อุถูกตองตามอักษรวิธี

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนเรียงความจากภาพได้
2. เขียนให้อุถูกตองตามอักษรวิธี

สื่อการสอน

แผนผังชีวิตประวัติเรื่องเถาแกโรงสี

กิจกรรม

ขั้นนำ

อาจารย์ค้นงานเขียนบทความ และเรียงความ พร้อมทั้งคำติและชม

ขั้นสอน

1. อาจารย์อ่านข้อความที่เป็นการบรรยายสภาพจากเรื่องเถาแกโรงสีให้นักศึกษาฟัง และอธิบายวิธีการเขียนบรรยายจากภาพหรือเขียนเรียงความจากภาพ
2. ให้นักศึกษาช่วยกันเขียนบรรยายสภาพวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่
3. อาจารย์อธิบายถึงการเขียนให้อุถูกตองตามอักษรวิธี พร้อมทั้งยกตัวอย่าง
4. ให้นักศึกษาหาภาพคนละ 1 ภาพ แล้วเขียนเรียงความจากภาพหลัง

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาเขียนสรุปหลักการ เขียนให้อุถูกตองตามอักษรวิธีลงสมุด

ประเมินผล

จากการทรวางานเขียนของนักศึกษา

แผนการสอนที่ 16

เวลา 2 คาบ

เนื้อหา ปกติทักษะการ เขียนหนังสือราชการและเอกสารทางราชการ การ ขอบความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนหนังสือราชการได้
2. ขอบความได้
3. เขียนเอกสารทางราชการได้

สื่อการสอน

1. แผนปลิวชีวิตประวัติเรื่องเจ้าแก้วโองสื
2. ใบคำร้อง แบบใบลา ตัวอย่างหนังสือราชการ

กิจกรรม

ชั้นนำ

อาจารย์ดำเนินงานเขียนเรียงความจากภาพ พร้อมตี และชม

ชั้นสอน

1. อาจารย์อธิบายถึงหลักการ ขอบความ แล้วแจกแผนปลิวชีวิตเรื่องเจ้าแก้วโองสื
ให้อ่าน และเขียนขอบความ
2. อาจารย์แจกแผนปลิวใบคำร้อง แบบใบลา ให้นักศึกษา พร้อมทั้งอธิบายการกรอกข้อความ
และให้นักศึกษาเขียนกรอกข้อความ
3. อาจารย์อธิบายถึงการ เขียนหนังสือราชการ พร้อมทั้งแจกตัวอย่าง และให้เขียน
หนังสือราชการ เพื่อขอเอกสาร เกี่ยวกับยาเสพติด

ขั้นสรุป

ให้นักศึกษาช่วยกันอภิปรายสรุปถึงหลักการเขียนหนังสือราชการ เอกสารทางราชการ และหลักการ ขอบความ พร้อมทั้งจับบันทึกลงสมุด

ประเมินผล

จากการตรวจงานเขียนทั้ง 3 ชิ้น

การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ระหว่าง การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
กับผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

บทคัดย่อ
ของ
สำเนา ศรีบุญแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
กุมภาพันธ์ 2533

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไทย 101 ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 1 ซึ่งเรียนโดยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ปีการศึกษา 2532 จำนวน 40 คน กลุ่มทดลองสอนด้วยการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มควบคุมสอนด้วยการสอนแบบผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ตามแผนการสอนของกรมพลศึกษา ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองกลุ่มละ 16 ครั้ง ๆ ละ 100 นาที ทั้งสองกลุ่มใช้บทเรียนเดียวกันดำเนินการสอน โดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control - Group Posttest Only Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไทย 101 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .8970

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไทย 101 ของนักศึกษากลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARATIVE STUDY OF THAI LANGUAGE ACHIEVEMENT BETWEEN
LEARNER - CENTERED AND TEACHER - CENTERED TEACHING

AN ABSTRACT

BY

SUMNAO SRIBOOKEAW

Presented in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University

February 1990

The purpose of this study was to compare the achievement of two groups of Physical Education students studying Thai 101.

The subjects were 40 Physical Education students at the College of Physical Education at Krabi, Ampur Maung. The students were divided into two groups. The experimental group was taught by the learner - centered method where as the control group was taught by the teacher - centered method. The students in the experimental and the control groups were taught with the same content for 16 periods. The "Randomized Control - Group Posttest Only Design" was used in the research. The Thai language achievement test with the reliability of 0.8970 was given to the two groups after the course and the t-test was used to compare the achievement score of the two groups.

The finding showed that the Thai language achievement of the experimental group was significantly higher than that of the control group at .05 level.